

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕОГРАД, ЈУЛ 2000. ГОДИНЕ,
ГОДИНА XI, БРОЈ 768, ЦЕНА 3 ДИНАРА

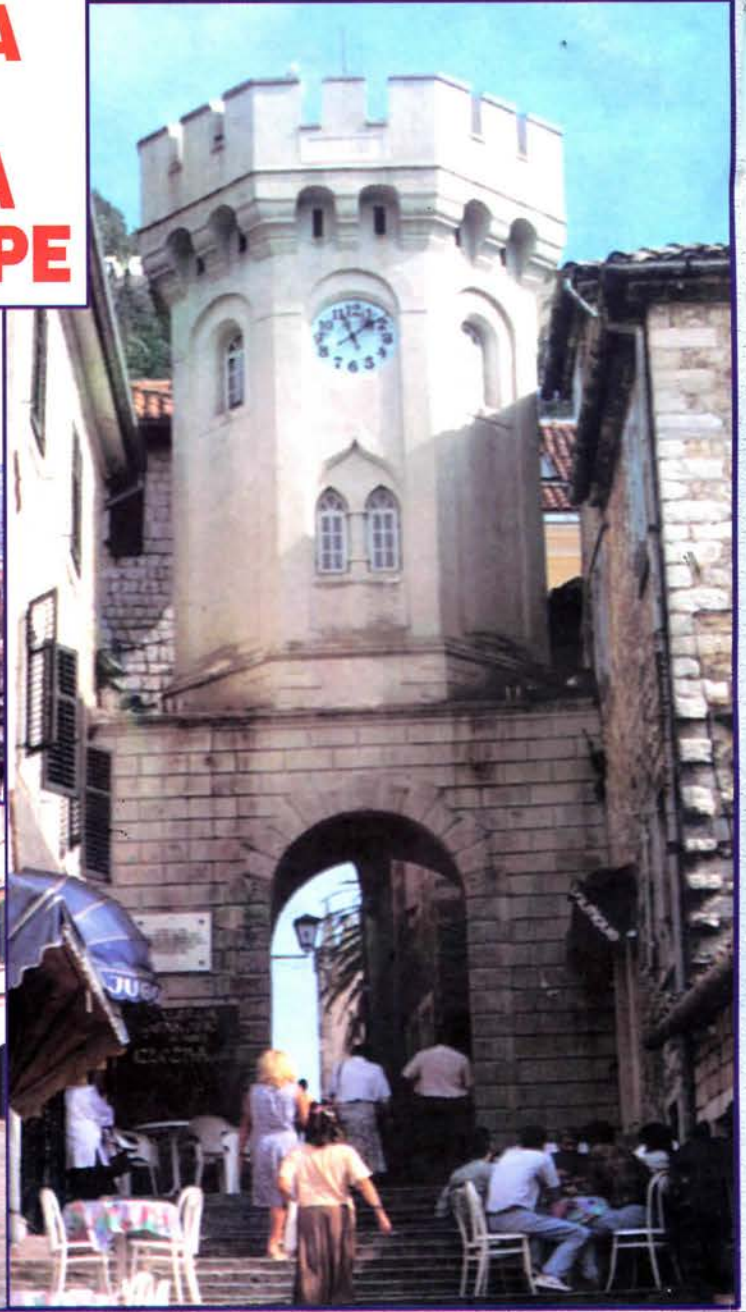

**ШЕШЕЉ
КОМУНИСТЕ
РАСТЕРАО
НА БУЉУКЕ**

**САВЕЗНА ДРЖАВА
ИНТЕРЕС
СРПСКОГ НАРОДА
СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ**

Оснивач и издавач
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника
Душан Весић

Помоћник главног
и одговорног уредника
Јасна Олујић Радовановић

Редакција

Жана Живаљевић,
Огњен Михајловић, Весна Арсић,
Коста Димитријевић, Дејан Анђус,
Ивана Ђурић, Јадранка Шешељ,
Драгана Глушац, Наташа Жикић,
Весна Зобеница, Добрица Гајић,
Весна Марић, Момир Марковић,
Дејан Лукић, Злата Радовановић

Техничко уређење,
компјутерски прелом,
дизајн и израда колора
Северин Поповић

Фоторепортери
Крсто Голубовић
и Марко Поплашен

Лектор
Зорица Илић

Секретар редакције
Љиљана Михајловић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника
Издавачког савета
Др Бранко Наловеза

Издавачки савет

др Војислав Шешељ,
Томислав Николић,
др Никола Поплашен,
Маја Гојковић,

мр Небојша Величковић,
Александар Вучић,
Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,
Момир Војводић, Стево Драгишић,
Драгољуб Стаменковић,
Гордана Поп-Лазвић, Лука Митровић,
др Бранислав Блажић

Карикатуре:

Синиша Аксентијевић

Штампа

"Етикета", 20 октобра 2,
11307 Болећ

Редакција прима пошту на адресу

"Велика Србија",

Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане
су у Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991.
године.

ШЕШЕЉ КОМУНИСТЕ РАСТЕРАО НА БУЉУКЕ

Доследан својим схватањима демократије, после лидерчића неких проамеричких странака које је научио памети, вођа српских радикала прихватио је дуел са тројицом ортодоксних комуниста који, слепи за промене око себе, још марширају у светлу будућност, док друг Тито јаше на челу колоне.

Дуел је одржан 5. јуна, у емисији "Обрачун под палмом", ТВ Палма, једног од ретких медија који је за академски дијалог свима отворио врата. Чак и таквима као што су Владан Батић, бранилац "части" и дела Курве дел Понте и теразијски давител политичких противника, Ненад Чанак, који нису поштовали ни основна правила пристојног понашања.

Бранко Китановић, генерални секретар Нове комунистичке партије Југославије, Јован Чепић, председник Југословенске демократске странке и пензионисани генерал Стеван Мирковић, директор Меморијалног центра Јосип Броз Тито, нису били дорасли саговорници четничком војводи Шешељу, који им је прочитао лекцију из историје, економије, филозофије, логике, етике, политичких и других друштвених наука.

Гледаоци су са пажњом пратили симултанку др Војислава Шешеља против тројице задртих комуниста. Нарочито интересовање показао је млађи део аудиторијума коме се, стицајем историјских околности, заломило да "знање" стичу из Титових, Кардељевих и Шуваревих књига и "учбеника".

Некадашњи комунистички јеретик из зеничке робијашнице помогао им је да прогледају и да схвате да су их све време "комунистичке ере" преводили жедне преко воде.

Дакле, афирмисање истине јесте разлог прихватања тв дуела др Војислава Шешеља са свима који за то имају петљу, чак и са онима који му по друштвеном положају апсолутно не одговарају.

Што се тиче актера дуела, они су, да су били паметни и да су пажљиво слушали, могли највише да науче. Али, љути на Шешеља што је скинуо ореоле њиховим свецима: Марксу, Ленину и Титу, априори су одбацили његове ставове, чврсто решени да наставе по старом.

Бранко Китановић наставиће да сања свој сан о рестаурацији Коминтерне. Јован Чепић наставиће да седи на две столице; у Савезу за промене и у Централном комитету своје месне заједнице, а генерал, који није добио ниједну битку, наставиће да проучава могућност клонирања "љубичице плаве" и повратка историјског значаја Јајцу, које је, као многе ствари у његово време, било само смрдљиви мућак.

Синиша Аксентијевић

ДОКУМЕНТИ ЗА ИСТОРИЈУ НАШЕГ ВРЕМЕНА

СПОРАЗУМ

О коалицији (сарадњи) Социјалистичке народне партије Црне Горе и Српске радикалне странке ("КОАЛИЦИЈА ЈУГОСЛАВИЈА – ССП/СРС/СНС – МОМИР БУЛАТОВИЋ") за предстојеће локалне изборе у Херцег Новом 11. јуна 2000.

Члан 1.

Овим споразумом се утврђују међусобна права и обавезе Социјалистичке народне партије Црне Горе и Српске радикалне странке (у даљем тексту: потписници Споразума) у сарадњи за предстојеће локалне изборе у Херцег Новом у оквиру Коалиције "ЈУГОСЛАВИЈА – ССП/СРС/СНС – МОМИР БУЛАТОВИЋ".

Члан 2.

Потписници Споразума су сагласни да Социјалистичка народна партија представља и заступа Коалицију пред републичким органима, органима локалне управе, органима за спровођење избора и надлежним судовима у свим радњама изборног и постизборног поступка предвиђених изборним законима и другим прописима који регулишу ову материју.

Члан 3.

У случају да Коалиција на изборима освоји 17 мандата, потписници Споразума су сагласни да се расподела мандата изврши на следећи начин: Социјалистичкој народној партији 13 мандата, Српској радикалној странци 2 мандата и Српској народној странци 2 мандата.

У случају да Коалиција на изборима освоји 18 мандата, потписници Споразума су сагласни да се расподела мандата изврши на следећи начин: Социјалистичкој народној партији 14 мандата, Српској радикалној странци 2 мандата и Српској народној странци 2 мандата.

У случају да Коалиција на изборима освоји 19 мандата, потписници Споразума су сагласни да се расподела мандата изврши на следећи начин: Социјалистичкој народној партији 15 мандата, Српској радикалној странци 2 мандата и Српској народној странци 2 мандата.

У случају да Коалиција на изборима освоји 20 мандата, потписници Споразума су сагласни да се расподела мандата изврши на следећи начин: Социјалистичкој народној партији 16 мандата, Српској радикалној странци 2 мандата и Српској народној странци 2 мандата.

У случају да Коалиција на изборима освоји 21 мандат, потписници Споразума су сагласни да се расподела мандата изврши на следећи начин: Социјалистичкој народној партији 16 мандата, Српској радикалној странци 3 мандата и Српској народној странци 2 мандата.

У случају да Коалиција на изборима освоји 22 мандата, потписници Споразума су сагласни да се расподела мандата изврши на следећи начин: Социјалистичкој народној партији 16 мандата, Српској радикалној странци 3 мандата и Српској народној странци 3 мандата.

У случају да Коалиција на изборима освоји 23 или више мандата, потписници Споразума су сагласни да се расподела мандата изврши на следећи начин: Српској радикалној странци 3 мандата, Српској народној странци 3 мандата, док би преостали мандати припали Социјалистичкој народној партији.

У случају да Коалиција на изборима освоји мање од 17 мандата, Социјалистичка народна партија се обавезује да Српској радикалној странци и Српској народној странци обезбеди самосталне клубове (по два одборника).

Члан 4.

Уколико Коалиција освоји власт у Херцег Новом, Социјалистичка народна партија се обавезује да Српској радикалној странци и Српској народној странци обезбеди по једно место потпредседника Општине, док ће остала места потпредседника Општине припасти Социјалистичкој народној партији.

У зависности од броја освојених одборничких мандата Српској радикалној странци ће припасти пропорционалан број места у органима локалне управе, јавних предузећа и установа.

Члан 5.

На изборној листи Српској народној странци припада 7, 15, 20. и 33. место.

Члан 6.

Потписници Споразума су сагласни да ће своје политичко деловање у Скупштини општине Херцег Нови усмерити у правцу вршења власти која ће одговарати интересима грађана, при чему ће посебна пажња бити посвећена залагању за очување Савезне Републике Југославије на основама Устава СРЈ из 1992. године, развоју и унапређењу демократских политичких институција, поштовању уставности и законитости и остваривању права и интереса грађана општине Херцег Нови, као и остваривању других принципа и начела из општег споразума о политичкој сарадњи.

О питањима из става 1. овог члана, која су од посебне важности, одлучује се по принципу јединствености гласања.

Члан 7.

Потписници Споразума су сагласни да сви одборнички кандидати са изборне листе Коалиције, уз прихватање кандидатуре за одборника, потпишу текст оставке на функцију одборника у СО Херцег Нови која се ковертира и чува код Општинског одбора СНП Херцег Нови.

Члан 8.

Потписници Споразума су сагласни да промене у саставу одборника из редова СРС врши, на предлог надлежног органа Српске радикалне странке, Општински одбор Социјалистичке народне партије Херцег Нови.

Члан 9.

Ако неко од одборника Српске радикалне странке делује супротно одредбама овог споразума, Општински одбор СНП Херцег Нови иницираће његову замену код надлежног органа Српске радикалне странке.

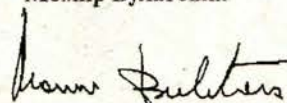
Члан 10.

Овај споразум је сачињен у 6 (шест) истоветних примерака, од којих по 3 (три) добија свака страна.

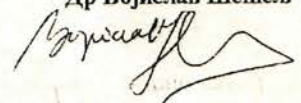
Члан 11.

Овај споразум ступа на снагу даном потписивања Београд, 18. априла 2000.

Социјалистичка
народна партија
Председник
Момир Булатовић

Српска
радикална странка
Председник
Др Војислав Шешел

ДОКУМЕНТИ ЗА ИСТОРИЈУ НАШЕГ ВРЕМЕНА

СПОРАЗУМ

О коалицији (сарадњи) Социјалистичке народне партије Црне Горе и Српске радикалне странке ("КОАЛИЦИЈА ЈУГОСЛАВИЈА – СНП/СРС/СНС – МОМИР БУЛАТОВИЋ") за предстојеће локалне изборе у Подгорици 11. јуна 2000.

Члан 1.

Овим споразумом се утврђују међусобна права и обавезе Социјалистичке народне партије Црне Горе и Српске радикалне странке (у даљем тексту: потписници Споразума) у сарадњи за предстојеће локалне изборе у Подгорици у оквиру Коалиције "ЈУГОСЛАВИЈА – СНП/СРС/СНС – МОМИР БУЛАТОВИЋ".

Члан 2.

Потписници Споразума су сагласни да Социјалистичка народна партија представља и заступа Коалицију пред републичким органима, органима локалне управе, органима за спровођење избора и надлежним судовима у свим радњама изборног и постизборног поступка предвиђених изборним законима и другим прописима који регулишу ову материју.

Члан 3.

У случају да Коалиција на изборима освоји 23 мандата, колико је мандата освојила СНП на локалним изборима 1998. године, потписници Споразума су сагласни да ови мандати припадну Социјалистичкој народној партији.

У случају да Коалиција на изборима освоји 28 и више мандата, СРС припада један одборнички мандат на основу резултата избора.

У случају да Коалиција на изборима освоји 30 и више мандата, СРС припадају два одборничка мандата на основу резултата избора.

СНП се обавезује да, ако Коалиција освоји мање од 28 мандата, један свој мандат уступи СРС. Такође, један одборник СНП ће са одборником СРС формирати Клуб одборника под називом СРС.

Члан 4.

У случају да Коалиција на изборима освоји 28 и више мандата, Социјалистичка народна партија се обавезује да ће Српској радикалној странци и Српској народној странци обезбедити по једно место потпредседника Општине, док ће остала места потпредседника Општине припасти Социјалистичкој народној партији.

У зависности од броја освојених одборничких мандата Српској радикалној странци ће припасти пропорционалан број места у органима локалне управе, јавних предузећа и установа.

Члан 5.

На изборној листи Српској народној странци припада 14, 16, 41. и 54. место.

Члан 6.

Потписници Споразума су сагласни да ће своје политичко деловање у Скупштини општине Подгорица усмерити у правцу вршења власти која ће одговарати интересима грађана, при чему ће посебна пажња бити посвећена залагању за очување Савезне Републике Југославије на основама Устава СРЈ из 1992. године, развоју и унапређењу демократских политичких институција, поштовању уставности и законитости и остваривању права и интереса грађана општине Подгорица, као и остваривању других принципа и начела из општег споразума о политичкој сарадњи.

О питањима из става 1. овог члана, која су од посебне важности, одлучује се по принципу јединствености гласања.

Члан 7.

Потписници Споразума су сагласни да сви одборнички кандидати са изборне листе Коалиције, уз прихватање кандидатуре за одборника, потпишу текст оставке на функцију одборника у СО Подгорица која се ковертира и чува код Општинског одбора СНП Подгорица.

Члан 8.

Потписници Споразума су сагласни да промене у саставу одборника из редова СРС врши, на предлог надлежног органа Српске радикалне странке, Општински одбор Социјалистичке народне партије Подгорица.

Члан 9.

Ако неко од одборника Српске радикалне странке делује супротно одредбама овог споразума, Општински одбор СНП Подгорица иницираће његову замену код надлежног органа Српске радикалне странке.

Члан 10.

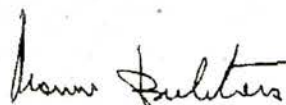
Овај споразум је сачињен у 6 (шест) истоветних примерака, од којих по 3 (три) добија свака страна.

Члан 11.

Овај споразум ступа на снагу даном потписивања.
Београд, 18. априла 2000.

Социјалистичка
народна партија
Председник
Момир Булатовић

Српска
радикална странка
Председник
Др Војислав Шешељ

ШЕШЕЉ ОЧИТАО ЛЕКЦИЈУ КОМУНИСТИМА

Бранко Китановић, генерални секретар Нове комунистичке партије Југославије, Јован Чепић, председник Југословенске демократске странке и генерал у пензији, Стеван Мирковић, директор Меморијалног центра Јосип Броз Тито, "неизлечиви" марксисти и лењинисти, ухватили су се у коштац са жестоким идеолошким противником, др Војиславом Шешељем, и добили своје. Доживели су класичне нокауте као и њихова идеологија коју упорно пропагирају. Сигурно је да им после ове "педагошке поеме", реванш неће пасти на памет

Водитељ: Поптовани гледаоци, добро вече. Ово је трећа емисија нашег серијала "Обрачун под Палмом". У студију су вечерас, поред мене, господин Бранко Китановић, генерални секретар Нове комунистичке партије Југославије. Добро вече и добро дошли.

Китановић: Добро вече.

Водитељ: Ту је и господин Јован Чепић, мој драги колега адвокат, али овде у функцији председника Југословенске демократске странке. Добро вече.

Чепић: Добро вече.

Водитељ: Ту је и господин Стеван Мирковић, генерал у пензији и директор Центра Тито. Добро вече.

Мирковић: Добро вече.

Водитељ: Они ће своја мишљења супротставити мишљењу и ставу, наравно, господина Војислава Шешеља, председника Српске радикалне странке. Господине Шешељ добро вече.

Др Шешељ: Добро вече.

ТВ деби нове КПЈ

Водитељ: Ја мислим, за почетак, да би гледаоцима најпре требали да објаснимо, господине Китановићу, јесте ли ви опозиција или не.

Китановић: Нова комунистичка партија Југославије, тамо где има одборнике на локалном нивоу, у коалицији је са Социјалистичком партијом, рецимо, потпредседник општине Српска Црна је наш одборник. Ми подржавамо, односно имамо исто или слично мишљење са владајућом коалицијом када је у питању њена антиимперијалистичка политика, када је у питању политика против пете колоне, када је у питању однос према НАТО окупацији, када је у питању однос према обнови земље итд.

Ми се разликујемо у једној битној ствари у погледу приватне својине. Ми иступамо категорички против приватизације државне, друштвене и задружне својине, јер сматрамо да не постоји и не може да постоји праведна приватизација, да је сваки облик приватизације ових својина отворена пљачка. Ми немамо ништа против приватне својине

ако човек сам ради, удружи се са неким и не експлоатише туђи рад. У том погледу другачија су наша мишљења.

Исто тако, ми смо против евангуалног уласка Југославије у западноевропске економске и друге интеграције. Све те интеграције прављене су по мерилима или интересу западног капитала, у првом реду америчког. И ми смо за равноправну сарадњу са свим тим групама и у Европи и у свету, али смо против уласка Југославије јер би она изгубила и своју политичку, економску и другу самосталност.

Даље, ми се не слажемо по многим теоријским питањима, рецимо у програмима странака, пошто ми сматрамо једином марксистичком комунистичком партијом нашу партију која је и једина члан светског комунистичког покрета, као што је наша омладина једина чланица СКОЈ, једина чланица светске комунистичке федерације итд.

Ми смо против свих облика увођења капитализма као што је, рецимо, ак-

ционарство. У програмима неких партија на левици, укључујући и социјалистичку, стоји да је акционарство вид друштвене својине. Ако би тако било, онда би Америка била највећа социјалистичка земља, пошто је тамо основни облик својине акционарски. Значи, ту се ми разликујемо. Ми у датом тренутку, пошто је отаџбина изнад свега, себе не сматрамо опозиционом странком без обзира на ове разлике.

Ја бих још нешто хтео да кажем. Први пут од 1990. године, када је основана наша партија, представник Нове комунистичке партије Југославије учествовао је на некој телевизијској дебати о питањима комунизма, питањима Коминтерне. Никада до сада ми нисмо учествовали, учествовали су разни антикомунисти, социјалисти, социјалдемократе итд. Први пут сада присуствујем, учествујем у томе.

Учествовао сам неколико пута у разговорима на телевизији не само када су избори, него наменски. Када сам се вра-

Ливци нису криви: комунизам пропао због економске неефикасности

тио из Русије говорио сам о ситуацији у Русији, о ситуацији на Голлом отоку, иако ја нисам био на Голлом отоку, ја сам имао тада 12-13 година. Био сам дете, иако сам читао у новинама много пута да сам био на Голлом отоку.

Има нека тајна веза – Коминтерна и масони

Тако, значи, ми први пут сада учествујемо и ми смо запањени колико је неистина, колико је незнања, колико је фалсификата ту уложено од учесника када је у питању међународни комунистички покрет, Совјетски Савез па и бивша СФР Југославија итд.

Историјски значај: Стаљин се обрачунао са масонима у Русији

Када је у питању Коминтерна, када је у питању масонство, чак су неке комунисте оптуживали за масонство. Лењин је, 1920. године, односно на предлог Лењина, Коминтерна је усвојила једну одлуку да је неспојиво чланство у Комунистичком покрету са чланством у масонским организацијама. Због тога је и дошло до сукоба са Грамшијем и са делом италијанске партије јер су, на крају крајева, масони предвођени синодом масона, који је био генерални секретар, својевремено Берлингуером, касније Окетом, уништили италијанску партију, разбили је итд.

Друго, не слажемо се, односно документи показују да никада...

Водитељ: Пет минута је...

Китановић: Касније ћу када будем доbio реч.

Комунизам био економски неефикасан

Водитељ: Господине Шешел, извињавам се, само да позовемо гледаоце. Поштовани гледаоци и ви се укључите у овај разговор, ја сам то пропустио, телефон је 367-00-22, очекујемо ваша питања. Извињавам се, изволите.

Др Шешел: Ја нечим то што је господин Китановић без сумње патриота. И нечим још једну ствар што никада није био човек власти у старом комунистичком режиму, титоистичком режиму. И што је и тада на извршан начин био прогањан. Колико знам није био у затвору, али...

Китановић: Био сам у затвору.

Др Шешел: И у затвору? Колико?

Китановић: Био сам око четири године.

Др Шешел: Дакле, ја нечим комунисте који су се 1948. године нашли на Голлом отоку, и комунисте који су се супротставили Титу верујући у своју идеју. Не зато што мислим да им је идеја добра, идеја по мом мишљењу није била добра, али нечим људе који су спремни да се жртвују за идеју у коју верују и да доследно на њој истрају до краја. То је оно због чега имам поштовање према господину Китановићу.

Мешутим, комунизам као идеологија и као покрет, и као светски систем, није имао шансу да опстане. Не зато што га је неко споља срушио, него распао се на дијалектици својих унутрашњих противречности. Комунизам је, пре свега, био економски неефикасан. Није комунизам пропао зато што је био тоталитаран, зато што је био диктаторски, јер и тоталитаризам има способност дуго трајања, и диктатура може дуго да траје.

Комунизам је пропао због економске неефикасности. Управо због укидања приватне својине и слободне конкуренције, због колективизације пољопривредне производње која је створила глад у Русији. И комунизам је, једноставно, промашио у својој основној идеји да радничка класа може бити владајућа класа.

Показало се да радничка класа не може да буде владајућа класа, неко је други владао у име радничке класе, чак је била више експлоатисана у тим европским комунистичким режимима него у претходном периоду. Комунизам је заснован на погрешним, дакле, теоријским поставкама.

А што се тиче Лењина, он је дошао по задатку енглеске и немачке обавештајне службе у Русију после фебруарске револуције да изведе нови преврат. Енглези су хтели да Русију изнутра растури, ослабе да не би морали да одрже обећање које су дали уочи Првог светског рата – да Русија добије Босфор и Дарданелс. А Немци су хтели да изазову велику унутрашњу пометњу у Русији да би се распао источни фронт и да би могли да концентришу своје снаге на западном и јужном фронту, на Балкану и да тако изнуде повољније окончање Првог светског рата.

Стаљинова историјска заслуга

Лењин је провео револуцију са масонима, а са масонима се у Русији обрачунао Стаљин, и то је велика Стаљинова историјска заслуга. Стаљин је ликови-

дирао све масоне из руководства болшевичке партије. Тешко је рећи, знате, да је неко заслужан зато што је ликвидирао, али свако од оних који су под Стаљиним ликвидирани из руководства болшевичке партије иза себе је имао толико ликвидација да га не треба жалити. Од Тројког па надаље. Тројки је био највећи убица међу том старом гардом болшевика и, на сву срећу, он није однео победу у обрачуна са Стаљиним, иначе ко зна како би кренула светска историја.

Китановић: А ко је био масон?

Др Шешел: Сви су били, скоро ниједан није био Рус, из Политбироа који је извео револуцију, чак ни Лењин није био чисти Рус, а сви остали су били Јевреји. Није проблем што су Јевреји, наравно ја немам никаквих предрасуда према Јеврејима, проблем је био што су везани у масонске ложе и што су водили неку политику која није имала никакве везе са интересима руског народа. То је политика светске револуције. То је била светска планетарна завера и највећи предстваник те политике светске револуције био је Тројки.

Тројки је хтео да та прва комунистичка држава крене у освајачки рат против остатка света, да би револуција победила на свим светским просторима. Лењин је био присталица те опције и шаље трупе на Варшаву, где је Тухачевски поражен, и тада долази до сазнања да мора све да стави на коцку ако настави са таквом политиком. Он ту политику у ходу трансформише, мешутим, 1924. године умире и тада долази до основног сукоба око превласти у руководству болшевичке партије.

Стаљин је успео да створи велику и моћну силу. Успео је да створи државу. Он је кориговао велика болшевичка политичка застрањивања, али не у довољној мери. На пример, он је обновио руску патријаршију, знате од Петра I Русија није имала патријарха. Цар је био...

Китановић: Лењин је обновио...

Др Шешел: Лењин је већ био болестан, Стаљин је водио главну реч у том тренутку. Петар I је укинуо патријаршију и заведе режим тзв. цезаризма, где је цар био и господар цркве, дакле, главни црквени човек, црквени синод је био испод његовог ауторитета. Комунисти су под Стаљиним обновили ту патријаршију, али су и даље имали веома негативан однос према самој цркви све до Другог светског рата. Па ће бити после времена да наставим.

Опозиција и власти и опозицији

Водитељ: Тек смо почели господине Чепићу, ваша странка у односу на владајућу коалицију, позиција и, с обзиром на статус ваше странке – да сте оснивач и члан Савеза за промене, да ли сте опозициони још увек или не?

Чепић: Ми смо и опозиција власти и опозиција опозицији. Мало смешно, али тачно са разлога што у опозицији власти ми критикујемо оно што и у власти

Мрља на биографији: Немци возом пребацили Лењина у Русију

не ваља. И опозиција смо, али да би дошли на власт ми се разликујемо од ових других јер признајемо искључиво папире за гласање, то је основна идеја, основна алатка, основно оружје и основна сила – гласачки листић. То је то.

Међутим, све оне странке које заговарају ма коју врсту силе, било позиција или опозиција, ми смо против сваке врсте силе. Зато смо ми и опозицији ако је краја, ако је истрошеност, ако је корупција, ако је мито, ако је све то ми смо против њих. А посебно ми смо у опозицији увређени у делу Савеза за промене јер од 1998. године, децембра месеца, где је било предвиђено протоколом да се одржавају састанци једном месечно најмање, а по потреби више пута, да смо ми сви председници странака, партија, покрета у највишем органу, а то је у том форуму, односно у Председништву, да одлучујемо о свим битним питањима, чак и не само глобалним него и стратегијским итд.

Да су све странке равноправне, да политички промотивни тим само је другогостепени орган који води, не спроводи, води оно што ми донесемо. Они су све окренули наопако, неколико лидерчића прво са Батићем, са Човићем итд. То не треба крити итд. И никада тај највиши орган ни о чему није расправљао. И ниједна одлука у Савезу за промене, ово нека се чује сада и преко телевизије, то ћу ја изнети и на другој телевизији, и у штампи, и на радију и где год било, и у дуелу са њима који год хоће од Ђинђића, од Батића, од Јанка, од Марка, никада се није састајао да расправља о питањима од интереса за Савез за промене, иако су на челу савеза са нама још једно 10-15 партија, стално инсистирале не само код руководства Савеза за промене, него код Европске уније тричетири пута. Нама је у Европској унији отворено речено да смо ми у праву, али да они неће да их мењају. Ми их не можемо скупити. Према томе, ја објашњавам то зашто смо ми опозиција и опозицији а не само власти.

Што се тиче господина Китановића, што је нагласио о својини, ми и ту имамо различите ставове. Ми смо за све облике својине, па нека се...

Прве чарке комуниста

Китановић: Због комуниста.

Чепић: Ја вас молим. Не, нема никакве везе комунизам и то нас је и упропастило, комунизам Китановићу. Немојте ме иритирати, ниси ти зрео са мном за дискусију. Ја те молим...

Китановић: Добро.

Чепић: У том делу немој ме начепљивати, када се ја нисам...

Др Шешељ: Немојте сада ви комунисти да се међусобно сукобљавате.

Чепић: Ја и пристајем, нисам комуниста.

Др Шешељ: Ви сте сви комунисти тако различитог профила.

Чепић: Ја сам рекао да сам социјалдемократ. Југословенска демократска левица, у програму је мир, демократија и Југославија.

Др Шешељ: Ја се само бојим да се ви међусобно не сукобите, па могу да идем.

Чепић: Не, никада за 190 година у тој партији којој ја припадам није дошло ни до порецкања, а камо ли до цепања ни дељења. Она је остала таква, ми смо...

Китановић: Како када је Миладиновић иступио из...

Чепић: Добро, Миладиновић је побегао из партије, то није цепање итд. Само ја не бих о томе. Ми нисмо побегли као Човић, као Мићуновић, као Обрадовић, као Агоштон, као Панић итд. Једно друштво са мном на челу ми остајемо, ако не добијамо комад колача заједничког, који је нама заједнички, ми ћемо се обратити суду и водити парницу путем суда.

Водитељ: Нисам разумео колача, ког колача?

Чепић: Заједничког.

Водитељ: Савеза за промене...

Чепић: Савеза за промене, не демократске заједнице. И само још једно, по на-

шем мишљењу, укључујући моју странку на челу са мном, ми сматрамо један промил, а не један проценат неке демократске заједнице ту нема. Ако она криши своје норме, ако она криши своја правила, ако не поштује своје чланство итд. Ту о некој демократији ни говора нема.

Савез за промене привезак НАТО

Др Шешељ: Странка господина Чепића се, одмах по формирању, врло јасно изјаснила за авнојевске границе, за очување оне претходне Југославије, за братство и јединство и за читав низ титоистичких тековина. И странка је изразито левичарског усмерења. Сада је та партија постала и члан Савеза за промене и незадовољна је зато што када Американци купе пословни простор за Савез за промене не учествују сви у деоби и управљању.

Када Американци пошаљу паре, не учествују сви у подели тих пара и финансирању политичких делатности, него само неки међу њима. То је тај проблем, је ли тако, тако сте нам причали господине Чепићу. Када сте ишли финском амбасадору и португалском и овоме из Европске уније, они су слегади раменима због тог начина поделе конкретних користи које даје Запад.

Али, мени се намеће питање зашто сте уопште улазили у тај Савез за промене ако сте знали да је он један привезак НАТО-а и западних сила. Нисте ваљда очекивали да те западне силе могу нешто добро да мисле српском народу и да заиста помогну да се код нас поправе ствари, да се побољша животни стандард, да се оздрави економија, да се стабилизује друштво у демократском смислу итд. То њима није интерес. Њима је интерес да нас изнутра растуре, да нас униште и они траже људе које ће плаћати за конкретне задатке.

Ако сте ви мислили да они дају паре из добрих намера, онда сте грдно погршили. Ако мислите да ће они подржати то да када се деле те паре које стигну са Запада да се деле правично свима или да се деле процентуално, да се деле овако или онако. Те паре, наравно, углавном одлазе у приватне џепове, а остатак иде за финансирање конкретних субверзивних делатности против Савезне Републике Југославије и, пре свега, против Србије.

Деловање западних сила преко Савеза за промене је сада кристално чисто, јасно, отворено до краја.

Амерички званичници отворено говоре и у извештајима за конгрес пишу колико новца дају и како се тај новац распоређује, како се тај новац користи, како би требао да се користи. Постоји ту један други проблем. Када амерички чиновници, чиновници америчке администрације, тај новац достављају овде у земљу један део одмах узму за себе. Један од ваших сарадника из Савеза за промене негде је полујавно рекао да је морао да потпише признаницу на милион долара, а да му је исплаћено свега 300.000

долара, 700.000 долара је била провизија тих америчких чиновника који су дошли са новцем. А потписао би он било шта, само да се дочепа тих 300.000, то је тај проблем. Он за нас представља, наравно, један чист девизни прилив. Не секирамо се ми много што те паре долазе, али треба народу да то кажемо до краја.

Мислим и да би ваша улога, као незадовољног члана Савеза за промене, била најчистија у том смислу да кажете народу шта се све тамо дешава и каква је ситуација. Ја не улазим у мотиве зашто сте као левичар и комуниста ушли у Савез за промене.

Шегрти из комунизма

Китановић: Какав комуниста побогу.

Др Шешељ: Па чекајте, да се не споримо сада око тога, не могу ја да вама арбитраiram ко је од вас прави комуниста ко није.

Китановић: Знам, али он није комуниста он је антикомуниста.

Чепић: Немојте, боље, ниси зрео за дискусију са мном у том делу. Ти не можеш бити ни шегрт из комунизма мени.

Китановић: Када добијем реч.

Др Шешељ: Ја мислим да смисао ове емисије није да ви комунисти међусобно расправљате...

Чепић: Понављам, он није комуниста он је антикомуниста.

Др Шешељ: Знам, и шта то значи сада...

Чепић: Више то користи комунизму него антикомунизму.

Др Шешељ: Нема потребе да ту врсту разговора водимо, ви можете посебну емисију заказати па се међусобно надметати ко је прави комуниста. Нико не може да вама арбитраира.

Китановић: Не може, зна се ко је комуниста.

Чепић: Нико нема монопол комунизма.

Др Шешељ: Нема ни тог монопола наравно. Тај монопол је већ Троцки својремено укинуо када је формирао контраинтернационалу, четврту интернационалу...

Чепић: Какав монопол, човече? То је примитивизам, какав је то начин?

Др Шешељ: И ту је већ почело доказивање ко је прави комуниста ко није. После, када је дошло до сукоба између Стаљина и Тита, па када је дошло до сукоба између Совјетског Савеза и Кине, тада је већ настао прави плурализам разних комунизма и нема потребе да водимо расправу шта је прави шта није. Довољно је да се човек експонира са те позиције, да за себе то тврди. Зашто би се неко у политичком животу лажно представљао. А мислим са овог аспекта да је ово веома значајно што нам господин Чепић сведочи о правом стању Савеза за промене, о ситуацији у тој опо-

зиционој коалицији и њеној инструментализацији од западних сила.

Три партије у Србији

Водитељ: Господине Мирковићу, ја сам у најави пропустио да кажем, ви сте још увек и члан Централног комитета Савеза комуниста Југославије, који постоји и у Србији, и у Црној Гори, и у Републици Српској. Како ви као члан Централног комитета, директор новооснованог Центра Тито, оцењујете, јесте ли опозиција у односу на владајућу коалицију или не?

Мирковић: Јесмо, ми смо сигурно у опозицији, али снага наше партије није толика да бих ја сада овде фигурирао као нека велика опасност за режим. Мислим да је илузорно говорити о неким партијама овде, у Србији постоје само три јаке партије, то је СНС, Српска радикална странка и Српски покрет обнове. Они између себе решавају ствари. Све остало је маргинално и мислим да овим партијама, које сам споменуо, и одговара оваква ситуација, да је то бирачко тело, та јавност, толико подељена, исцепкана на безброј малих партија које не значе ништа. Зато ја не бих о Комунистичкој партији, о Савезу комуниста Југославије, чији сам члан, говорио као партији, него бих говорио о идеји, о чему је овде и почела расправа.

Чули смо председника Српске радикалне странке и његово мишљење о комунизму. Мислим, то се и очекивало. Он је тако и морао да говори јер је председник такве странке која је противник комунизма. Међутим, комунизма нигде на свету није ни било до сада, па ни у Југославији. То што је било у Совјетском Савезу и у Југославији, и у другим земљама, то је тек једна етапа у развоју комунизма која је доживела један пад, једну катастрофу али то не значи, ништа. Мислим, то не значи пропаст те идеје. Значи, само те снаге које су организовале тај нови друштвени систем нису успеле у овом тренутку, што не значи да неће успети сутра.

Комунистичка партија Југославије, рецимо, била је 20 година у илегалу, од 1920. до 1941. године. За време док је странка Војислава Шешеља, садашњег председника Српске радикалне странке, харала Југославијом. Онда се звала нешто друкчије, али је била радикална странка и, у ствари, 20 година она је практично управљала Југославијом мање више. И она је, сада да пређемо мало на радикале, на радикализам, јер то је исто једна политичка опција, идеолошка, она је, у ствари, и довела до пропасти Краљевине Југославије.

Српска радикална странка, односно онда се звала Народна радикална странка, упропастила је Краљевину Југославију. Она се прво распала као странка на девет фракција уочи тих крупних догађаја 1941. године, а онда је и Краљевина Југославија пропала. Радикална странка сада у овом називу и у овој садржини, довела је, односно допринеела и пропасти друге Југославије. Значи, две Југо-

Највећи убица међу старом гардом большевика:
Лав Давидович Бронштајн-Троцки (1879-1940)

славље је практично она разбила. Ову Југославију, СФР Југославију, разбила је заједно са неким другим странкама те националистичке опције. У Србији су то Социјалистичка партија Србије и Српски покрет обнове, у Хрватској је то ХДЗ, у Босни је то Странка демократске акције, Српска Демократска странка и опет ХДЗ, на том простору се и догађало то разбијање Југославије.

И сада, да мало актуелизујемо ствари, Српска радикална странка је разбила трећу Југославију. Сада заједно са Социјалистичком партијом Србије, јер својом политиком, мислим режимском, они просто гурају Црну Гору из Југославије. Једном неразумном политиком и, како да кажем, неутемељеном политиком довели су до тога да је Косово, као део Савезне Републике Југославије, окупирано одвојено. А угрожен је и Санџак и Војводина итд. Наравно, када је реч о Црној Гори то је ова струја сада, сецесионистичка, на челу са Милом Ђукановићем једва дочекала, њој иде у прилог ова политика.

Монархија дефект демократије

Др Шешел: Српски радикализам има дубоко политичко и идеолошко корење у традицији и историји српског народа. Развио се крајем прошлог века по узору на руске народњаке. Српски радикализам има и неке левичарске корене, с обзиром да је Никола Пашић у најранијој младости био анархиста, батимировић. Али то је друга врста левичара у односу на комунисте.

Никола Пашић никада није био комуниста, био је једно време близак Светозару Марковићу али врло брзо су се разишли. Никола Пашић и ондашња радикална странка најзаслужнији су за дефинитивно ослобађање српских земаља. Али, Никола Пашић није имао довољно дисциплиновану политичку партију па му се, под режимом Обреновића, дешавало да је он у затвору осуђен на смрт, а да су радикали у влади, да владају. То је било 1899. године, на пример у време краља Александра Обреновића.

Након Првог светског рата, док је Пашић путовао из Француске преко Дубровника, преко Сарајева за Београд, на препад је краљ Александар Карађорђевић поставио Стојана Протића, Пашићевог отпадника, издајника, за првог председника владе уједињене државе, која је и прогласила уједињење, да би гурнуо у страну Николу Пашића.

Никола Пашић је још једну грешку направио, поред тога што није имао дисциплиновану партију, што није на време утицао да партија може да одреди неког способног, паметног, промућурног наследника из реда млађих људи. Њега је заменио Аца Станојевић и Аца Станојевић је дотукао, због своје старости и сенилности, неспособности, радикалну странку која је наслеђена из Пашићевог времена.

Демократија краљевине Србије пред Први светски рат и демократија краље-

Створио државу и обновио Руску патријаршију: Јосиф Висарионович Џугашвили – Стаљин (1879-1953)

вине Срба, Хрвата и Словенаца после Првог светског рата имала је један велики страшни дефект, тај дефект је монархизам, монархија. Монархија је увек једна врста негације демократије, некада већа некад мања, али увек негира основни демократски принцип. Краљ Александар је, 1929. године, укинуо све странке и завео диктатуру, један облик личне владавине. А онда је, после 1934. године, донео октроисани, тзв. октроисани Устав који је круни и даље давао сувише велике ингеренције да би се одвијао нормалан парламентарни живот.

Кнез Павле Карађорђевић је елиминисао најспособнијег радикала, после Николе Пашића, Милана Стојадиновића, љубоморан због његовог успеха, због његове способности и због велике популарности коју је уживао у народу. И увек је доводио после Стојадиновића крајње неспособне људе, попут Драгише Цветковића кога је злоупотребио и за потписивање споразума са Влатком Мачеком и формирање бановине Хрватске.

Комунистичка партија јесте била илегална у време Краљевине Југославије, али она је представљала страну агентуру. Комунистичка партија је била филијала Коминтерне. Она је представљала издана страна сила. Као што данас Савез за промене и Српски покрет обнове представљају инструмент НАТО-а, тако је Комунистичка партија Југославије, пред Други светски рат, представљала инструмент Коминтерне, Комунистичке интернационале која је водила изразито антисрпску политику и политику разбијања Југославије као империјалистичке творевине, како су говорили ондашњи комунисти. И та Комунистичка партија Југославије је блиско сарађивала са усташким покретом.

Постоје сведочења о потписивању споразума у сремско-митровачкој казниони између Моше Пијаде и Милета

Будака, затим сведочења о сарадњи по робијашницама усташа и комуниста, хрватских националних бораца како су се у литератури онога времена називали итд.

Карађорђевићи и Тито на истом послу

Прво, Југославију нису растурили радикали. Кривац за слом прве Југославије је династија Карађорђевића, спољне силе и неспособна политичка булумента, а радикална странка је била потиснута на маргине политичких збивања. Српску радикалну странку је хтео да формира тек 1940. године Милан Стојадиновић, припремио је папире за регистрацију, али му режим није дозволио ту регистрацију.

Што се тиче ове друге Југославије, ми радикали нисмо, и да смо желели, могли да је сломимо и да је растуримо. Нисмо ми, нажалост, били толико способни. Та Југославија је пропала јер је на сувише трулим темељима била саздана. Пропаст те Југославије је титоистички режим произвео.

Прво, не можете ви мене да оптужујете за Косово и Метохију и за окупацију НАТО-а, када је Тито забранио 1945. године да се прогнани Срби врате на Косово и Метохију. Када је Тито дао аутономију шиптарским сепаратистима. Када је Тито растурио Југославију уводећи федерализам, измишљајући нове нације из српског националног бића, када је водио изразито антисрпску политику. Та Југославија после његове смрти није могла да опстане. Ни Тито није оставио наследника, некога ко би чувао то његово дело, ту креатуру његовог дела. Зато та Југославија није имала шанси.

Водитељ: Можда да сада кренемо обрнутим редом пошто сте ви директор Центра Тито.

Китановић: Молим вас две ствари, прво одмах да кажем, адвокат Чепић, без обзира што ви кажете је антикомуниста и веома је важно да се зна ко је комуниста.

Др Шешел: Да ли је и генерал Мирковић антикомуниста?

Китановић: Генерал Мирковић има и антикомунистичког и комунистичког.

Чепић: Шта си ти? Ти си Стаљиниста.

Китановић: Дозволи да кажем, он је био члан Савеза за промене, проамеричке странке.

Др Шешел: Још увек је.

Китановић: Не знам да ли је још увек.

Др Шешел: Јесте.

Социјализам законита етапа у развоју друштва

Китановић: Како је он могао да буде, како он може сада да представља комунисту. Управо је у томе ствар што се под видом комуниста много пута појављују људи који су највећи антикомунисти. То је једно.

Друго, ја ценим антихегемонистички став, нарочито према Америци Српске радикалне странке. Међутим, госпо-

дин Шешел борећи се против хегемонистичке, империјалистичке америчке политике истовремено жели да уведи амерички систем, преко приватизације. То је амерички систем економске политике, исти систем као и у Америци.

Господин Шешел врло мало зна о комунизму. Ово што је говорио мање-више заснива се на америчкој пропаганди. Та пропаганда траје 80 година. Ако би неко судио Југославији сада на основу десетогодишње пропаганде против Југославије, против Срба испало би да смо сви рогоње, репоње, да једемо сатове, телефоне, 80 година се води лажна фалсификаторска политика против комунизма. Прво, апсолутно социјализам у земљама које су имале до 400 милиона становника није пропао из економских разлога. СССР је забележио до сада незапамћени економски бум. Постао је друга економска сила на свету. Прва војничка сила, прва научна сила итд.

је економски систем у Уганди, Пакистану био напреднији него у Чешкој, или у Русији, или у Источној Немачкој па се овај задржао, а овај се није задржао, ови пропали.

Комунизам је решио питање које никада није решила ниједна буржоаска држава, питање опште запослености, питање културне револуције. Америка, као најразвијенија земља на свету, има 18 милиона неписмених. Све западне земље имају незапослене и то 10-20%. Комунизам је носио низ виталних проблема које никада ниједно западно друштво није решило. Комунизам је интегрално решавао без обзира што је био у блокади 40, 50 година итд.

Треће, није Лењин, нетачно је да је у Лењиновом Политбироу био иједан масон, изузев кратког масонства Троцког. Значи, тамо је било Јевреја већина, било је и Руса, било је и Пољака,

Др Шешел: Који је био Рус?

договору ниједан бољшевик није смео да изађе из воза док пролази кроз Немачку. Ниједан није смео да изађе. Лењин је на крају показао, он је заратио са Немачком, Русија је водила антинемачку политику. Ја, наравно, због времена не могу да кажем још многе ствари, али ћу их рећи током емисије.

Др Шешел: Ево и сами сте признали да је Лењин дошао немачким возом у Петроград, прошао је, дакле, од Швајцарске, целу Немачку до Русије

Китановић: Па и Черчил и Стаљин су сарађивали.

Др Шешел: Молим вас, али је, значи, Немачка имала неки интерес да...

Китановић: И Лењин исто.

Заједнички интереси вође пролетаријата и немачког кајзера

Др Шешел: И Лењин је имао интерес да га Немачка проследи до Русије, а и Немачка је имала неки интерес. И рекао сам већ који је то интерес.

Погледајмо сада још каква је та комунистичка теорија и комунистичка идеологија. Прво, та идеологија је тоталитарна јер она инсистира да се држава меша у све сфере организованих друштвених делатности. Дакле, да све контролише, све друштвене процесе, а не задржава се само на сфери политике.

Друго, она је популистичка и колективистичка. Шта то значи? Колективистичка је по томе што гуши индивидуализам, приватну иницијативу, унутрашњу друштвену конкуренцију без које нема развоја. Она покушава да створи колективну свест. Колективна свест никада није збир појединачних свести, она се увек манифестује заправо као свест једног појединца или групе људи која се другим људима намеће као њихова изворна свест. И популистичка је што манипулише масама у тренуцима када су те масе у највећим социјалним невољама, у социјалној беди и није нимало случајно што комунистичке револуције је само тада побеђују. Тамо где је друштво у релативно зрелој или здравој фази нема ни помена од победе комунистичке револуције, како су то прогнозирали Маркс и Енгелс.

Можда ја знам или не знам, ја сам случајно прочитао сва дела и Маркса, и Енгелса и Лењина и поприлично тих ствари запамтио, знате. Тај Маркс, који је родоначелник модерне комунистичке идеје, није први комуниста, било их је и пре њега од Бабсефа и неких ранијих, али он је утемељивач модерне комунистичке идеје, модерног комунизма као светског покрета. Маркс је показивао велике шовинистичке предрасуде, на пример према Французима.

Маркс је чинио све што је било у његовој моћи да разним пропагандним напорима разбије стабилност француског друштва, јер је Француска била сила која је спречавала уједињење Немачке. А Маркс се више пута манифестовао у својим политичким списима

НАТО пешадија: изнајмљени за унутрашње деструкције

Кина данас, која са другим социјалистичким земљама има близу милијарду и по становника, који врло успешно граде (Вијетнам, Кина, Кореја) социјализам итд, говоре да идеја социјализма апсолутно није пропала нити може да пропадне. Социјализам је законита етапа у развоју људског друштва и не може да пропадне. Док год на свету постоје гладни и сити, слободни и робови, док год постоје нације које раде на другима, експлоатација туђег рада, идеја о социјалној правди, коју најдоследније изражавају комунисти, живеће.

Друго, комунизам је постигао такве успехе какве нико, односно социјализам, какве нико у историји није успео. Међутим, дешавало се и у историји буржоаских система, после Француске револуције долази Наполеон, ликвидира тренутно, после енглеске револуције, којом га убијају долази буржоазија, на крају као напредни систем буржоазија побеђује. Комунизам није нигде због тога пропао. Зар је смешно да неко тврди да

Китановић: Молотов.

Др Шешел: Молотов није био у време Лењина, он је касније дошао.

Китановић: Онда да кажемо Молотов је био 1917. године секретар ЦК Русије док је Стаљин био на...

Др Шешел: Није био члан Политбироа.

Лењин у Русију дошао немачким возом

Китановић: Јесте, 1917. Значи, ниједан масон није постојао. Друга је ствар да ли су они били комунисти и какви комунисти. Нису били, они су лоши комунисти са много социјалдемократског, са својим схватањима многи су хтели да створе антируску државу међу њима.

Друго, није тачно да је Лењин дошао преко енглеске, немачке обавештајне службе итд. У политици постоје различни компромиси. Имао је Лењин свој план, имале су те службе свој план, по

као немачки шовиниста. Маркс крајње натегнуто, без елементарних доказа, напада Луја Бонапарту, у 18 примеру Луја Бонапарту касапи ситуацију у Француској која је била неупоредиво слободнија од Немачке.

Енгелс издржавао Маркса

Китановић: Немци га хапсе, а Французи га не хапсе.

Др Шешељ: Нису га Немци хапсили, он је отишао да живи у Лондону јер га је Енгелс издржавао и лепо му је било да ништа не ради а да добија непрекидно паре. Затим, класне борбе у Француској итд. Немачка је тада била апсолутистичка држава. А где су Лењинови радови који ће то нападати. Лењин се бави Немачком, али само у сфери чисте филозофије. Он полемише са Дирињом, он пише немачку идеологију итд. Само у сфери идеја, конкретне политичке прилике он неподвргава својој радикалној критичкој анализи, како је то радио у француском случају. Не бих му ја то много замерао, али му највише замерао антируски шовинизам. Ви се, вероватно, сећате Марксових и Енгелсових текстова, у Њу харолд трибуну су, углавном, објављивани о Кримском рату. До краја су се ту експонирани као антируски шовинисти.

Китановић: Учио је руски језик, било је обрнуто.

Хрвати измет европских народа

Др Шешељ: Има још неких ствари које ми се свиђају код Маркса. На пример, свиђа ми се то како су се Маркс и Енгелс изражавали о Хрватима, па су их називали изметом европских народа. У тој мери ја и данас могу да кажем да сам марксиста бар по питању њиховог мишљења о Хрватима. Јер, они су проучавали Хрватску улогу у европској историји од шлеских ратова, од тридесетогодишњег рата, па шлеских ратова за тзв. аустријско царско наслеђе, па шлеских верских ратова у Европи између католика и протестаната, па затим улогу Хрвата под Јелачићем у гушењу револуционарних тежњи у Италији, у Аустрији, у Мађарској. Па су знали за магдебуршку трагедију где су Хрвати убили 25.000 жена и деце на најзверскији начин, па су знали за хрватска зверства под Францом Тренком, па су знали за хрватска зверства у Милану, у гушењу мађарске револуције, у гушењу бечке револуције итд.

То је оно што ми се много свиђа код Маркса и Енгелса. Али њихова теорија нити је доследна, нити је заиста до краја интернационална. Јер онда када је немачки национални интерес у питању до краја се манифестују као чисти шовинисти.

Китановић: А Маркса сви проглашавају највећим мислиоцем у последњих 100 година, све анкете светске њега узимају...

Др Шешељ: Ја нисам чуо за такве анкете.

Енгелско масло: др Милан Стојадиновић (1888-1961) интерниран на Маурицијус 1941. године

Китановић: Е, добро, ја сада обавештавам да све западне...

Много слабих тачака у делу Карла Маркса

Др Шешељ: Он је значајан мислилац, ја га не спорим. На економском пољу заиста има значајна дела али у критици капитализма. У пројекцији будућег друштва сасвим је казао и пропао.

Китановић: Као највећи мислилац у последњих хиљаду година.

Др Шешељ: Ко то може да мери ко је највећи?

Китановић: Добро, ја говорим да све западне анкете као првог мислиоца бирају Маркса. Ја само узгред, па ћу после...

Др Шешељ: Ја не знам за те анкете, то до мене није дошло.

Китановић: Е, па добро, ја информисем сада да знате...

Др Шешељ: Ја не оспоравам његов историјски значај, и не оспоравам његово дело, само кажем да оно није једнозначно и да има много слабих тачака.

Китановић: Добро, овде се генерално даје.

Др Шешељ: А похвалио сам га по питању односа према Хрватима.

Китановић: Добро, Маркс од тога не бежи...

Др Шешељ: И Маркса и Енгелса...
Водитељ: Да дамо реч господину Чепићу.

Чепић: Најбољи је знак да је Ниче био у праву пре 100 и нешто година, јер овај екстремизам и господина Шешеља, а посебно господина Китановића ште-

ти и једном и другом, а користи странци којој ја припадам, па им у овом делу хвала.

Ниједна лепа реч за Вука

Китановић: И наравно, Савезу за промене, штети...

Чепић: Јесте. Ми када смо оснивали Савез за промене, а посебно странка којој ја припадам, и какве су наше намере биле, нису биле намере да ми подржавамо НАТО, ни да се користимо НАТО-ом, ни да смо антидемократе, ни да мрзимо Србе, ни Југославију, ни да смо антипатриоте итд. Него обратном, да ми хоћемо Југославију, ми хоћемо да сви Срби у тој Југославији живе у једној држави. Незгодно је сада помињати пошто су овде ови комунисти итд. а мене сматрају и антикомунистом, није им то част.

Др Шешељ: Ја вас сматрам комунистом.

Чепић: То је добро.

Китановић: Одговара му да би напао комунисте, он је са Ђинђићем, са Вуком био...

Др Шешељ: Може и неки комуниста са њима...

Китановић: То не може.

Чепић: Ја и са Ђинђићем, и са Вуком нијесам био, али за Вука ниједну лошу реч ја нећу да кажем. Па је ли ми мана је ли ми врлина, јесам ли добар, нисам добар...

Др Шешељ: А што је Вук напао Дражу Михаиловића, напао Српску православну цркву, новине објављују, па да, како сада против Вука да говорите.

Партије опозиције истрошене

Чепић: Добро, ја имам свој разлог што то кажем. Међутим, ми се нисмо обраћали амбасадама Запада, ми смо се обраћали два пута руској амбасади која није западна и сада ових дана примиће ме као председника своје партије руски амбасадор. И тражићемо да идемо у Москву на састанак, да расправимо неке ствари које нам се подмећу, које нам се намећу итд. Где се неки лажно представљају јер ово што Китановић прича ово не служи ни његовој партији ни њему као човеку.

Китановић: Зашто брате мили?

Чепић: Ја сам ћутао све докле си, ти Бранко, причао ко навијен.

Китановић: Извињавам се.

Чепић: Молим вас да ме оставите на миру да кажем оно што ми следује за ових пет минута, шта сам и ко сам.

Ми нисмо ни за НАТО, нисмо антипатриоте, ми смо нешто треће што народ у Србији хоће. Јер су многе партије и у власти, а посебно у опозицији, истрошене, те су партије вероватно и пета колона, и шеста колона и свака колона, они нису за Југославију да сви Срби, да сви Македонци, да сви Хрвати, да сви Црногорци итд. живе у тој држави. То је најсрећније и најреалније питање које ми заступамо. Према томе, говора нема, ово не служи Шешељу уопште на част јер не треба ми стављати у уста оно што није-

дан од чланова моје странке, а посебно ја, нисам помислио да сам неки слуга НАТО-а. Ако би се паре примиле ја ћу и на то да одговорим, ако би се нешто примило било од Истока, било од Запада, ја сам ево сада рекао ми ћемо са Русима да разговарамо.

Амбасадори ЕУ арбитра Савеза за промене

Др Шешељ: Ви знате да је Савез за промене добио паре.

Чепић: Не знам ја то. Мене немојте питати и то ми немојте стављати у уста, него ако се добијају ми смо да се у смислу члана 41. Устава Југославије то стави јавности на увид и нама свима на увид ако се то прима. Ја сам читао нешто, је ли то тачно, ја сам и тражио да седнемо па да кажемо је ли то долази или не, и је ли ово што причају људи тачно или није тачно

Др Шешељ: А они неће...

Чепић: Они, понављам још једном понављам да од децембра месеца 1998. године до дана данашњег на наше упорно инсистирање тог највишег органа да се каже седница они ни до дан данас ту седницу нису заказали, ни у једном питању. И опет понављам...

Др Шешељ: А ко су они, а ко ви господине Чепићу?

Чепић: Ми смо већина у тој коалицији од 27 странака, на челу са мојом странком. Ми смо одржавали чак, што је мало неприродно, састанке у мојој канцеларији једно десет-петнаест странака незадовољника, наравно, и упућивали писмо њима, а посебно Батићу итд. Ни на једно то писмо, ни на један наш захтев ни Батићу, ни Аврамовићу, а ни Човићу док је био, није ни одговорено, а камо ли да су заказали састанак тог највишег органа. И ми се на то иљутимо и ту се жалимо овим...

Др Шешељ: Амбасадорима.

Чепић: Амбасадорима и Русије и Европске уније и свима, могућим и то се жалим и вама овде вечерас. Ако ћете ме људски схватити.

Др Шешељ: А што се мени жалите?

Чепић: Жалим се, потпредседник си Владе па ћу још једном.

Китановић: На Ђинђића највише...

Чепић: Немојте ми то стављати у уста, то ја нисам рекао и то је непоштено. Молила ме је једна жена дајас, господине Шешељ, мајка овог малог Булатовића што је убијен у Грчкој, у Куманову, да нешто Влада Србије предузме у том делу. Јер она каже да нисте предузели, да је то чак прешло на неког судију за прекршаје, да се то неозбиљно понаша...

Др Шешељ: Није у Куманову него у Солуну ваљда.

Чепић: У Солуну, углавном је у Грчкој. То сам и рекао, у Грчкој. Молба је да нешто предузмете у том делу, ево се залажем и за то, а још једном понављам да је Ниче био у праву да никакав екстремизам није добар ни са твоје стране ни са његове стране, сваки је екстремизам патолошка болест.

Др Шешељ: Ја не знам...

Чепић: Свајичи је екстремизам патолошка болест. Завршавам.

Сучељавање комуниста и антикомунисте

Др Шешељ: Ја не знам о каквом је овде екстремизму реч. Ја сам само наглашавао да немам намеру да будем арбитар и да процењујем ко је од вас прави комуниста ко није. Очигледно је да се сваки као комуниста декларише и да имате иза себе славну комунистичку прошлост, али да сте комунисти различитих типова, различитих неких идеолошких усмерења. Што је ваљда природно и за комунизам и за све друге идеологије. Не можете бити сви идентични. Али, то је питање које треба међусобно да расправљате а овде је реч о сучељавању комуниста и радикала.

Китановић: Не. Комуниста и антикомуниста, нема радикала.

Др Шешељ: Добро, ја сам и антикомуниста.

Китановић: Знам, ви сте на истој линији.

Др Шешељ: Е сада да ли смо на истој, то се десило и прошли пут са Батићем и са Чанком, да је испало да је и Веља Илић на истој линији са мном. Немојте то.

Китановић: Они су за НАТО.

Др Шешељ: Овде је нешто друго важно. Тај сукоб који постоји међу вама у Савезу за промене је сукоб који говори о самој природи савеза. Тај савез као сваки други је једна интересна организација. Када сте улазили у тај Савез за

Монархија негација демократије: краљ Александар I Карађорђевић (1888-1934)

промене имали сте у виду неки интерес. У процесу реализације тог интереса очигледно сте преварени, неко вас је искористио, увео вас у савез и то је сунгина. Ту је поента, ту су чињенице. Ако се мени жалите ја могу да пружим раме за плакање. Ја ништа друго не могу да вам урадим јер мој циљ није да ви као Савез за промене успете па да победите на изборима. Мој је циљ да ви пропаднете.

Чепић: Најбоље је да сменимо Шешеља.

Др Шешељ: Мене је тешко сменили. Када сам поднео оставку морао је председник Републике да доноси указ да ме враћа у владу.

Чепић: Мало да се нашалимо.

Др Шешељ: Наравно, водимо један ипак разговор који је...

Чепић: Људски треба да водимо тај...

Др Шешељ: Јесте.

Водитељ: Што? Није недопадљива идеја, господине Шешељ...

Др Шешељ: Што се тиче новца који добија Савез за промене, то је ваљда нешто што је већ ноторна чињеница. То више нико не оспорава. Сви знамо за сукобе око тог новца. Знамо и раније да су добијали новац ови из разних опозиционих странака.

Прљаве паре ОЕБС-а и НАТО

Китановић: И за шта је тај новац?

Др Шешељ: И за шта је тај новац? Није тај новац за нашу добробит као народа и државе. Тај новац је за нашу пропаст. На сву срећу, они нису у стању да га адекватно искористе па да нас упропасте. Они који су бомбардовали нашу земљу дају тај новац и Европска унија. Сада ме чуди што сте ишли да се жалите тим амбасадорима и Финске и Португала и Европске уније, неки Енглец, колико је тај?

Чепић: Не Европске уније, него је то комисија Европске уније.

Др Шешељ: Комисија Европске уније, добро, њима се жалите због тога како се ови према вама понашају. То је мени нелогично.

Чепић: Не, не само то јер их они примају.

Др Шешељ: Што се тиче Русије, Русија све лепо прима али Русија не даје паре за субверзивне делатности у нашој земљи, колико ја знам таквих пара није било. И очекујем да их неће ни бити. Што се тиче Русије, некада смо задовољни колико нам помогне, некада смо незадовољни, некада се љутимо на њу...

Чепић: Жалићемо се и на овакве...

Др Шешељ: Ја не знам због чега ћете се жалити. Када сазовете конгрес Коминтерне...

Чепић: Ово је 1941. године упропастило део Југославије.

Китановић: Из Коминтерне у НАТО, па то не иде.

Др Шешељ: Може онда на савету НАТО-а да се води разговор...

Чепић: И Русија је чланица НАТО-а.

Др Шешељ: Ја нисам компетентан да улазим у расправе те врсте.

Китановић: Савету НАТО-а да се жалите.

Раскорак странака опозиције

Др Шешел: Како да ви разрешите те међусобне сукобе у Савезу за промене? Ако ви представљате већину партија унутар Савеза за промене сазовите скупштину, смените и Батића и Ђинђића итд.

Четић: Ми смо пробали. Они су отишли и неће да дођу.

Др Шешел: Неће да дођу?

Четић: Знате ко им прети, Човић.

Др Шешел: Како коме истекне мандат на функцији председавајућег он напушта Савез за промене. Је ли био прво овај Вук Обрадовић...

Четић: Не док почну делити, не прво је Човић, па је после два пута био Батић, зове га овај другачије, гандијевац тако га зову.

Др Шешел: Владан Батић, ја не знам...

Четић: Гандијевац, нећу ја то да кажем...

Др Шешел: Па добро, није гандијевац увредљива реч, само мени више личи на Солана Ролу, како се звао онај...

Четић: Глишић га тако зове, каже неће га Срби.

Др Шешел: Је ли језуита био Солана Рола? Ви знате...

Четић: Овај што је Италијан.

Др Шешел: Да.

Четић: Шта је био?

Др Шешел: Мени више личи на Солана Ролу него на Гандија Владан Батић.

Водитељ: Да се вратимо у оквире наше...

Китановић: У сваком случају на неког несрећника.

Водитељ: Немојте о људима који нису ту, немојте баш тако исцрпно да причате, да испоштујемо емисију.

Др Шешел: Јесам ли ја нешто лоше рекао?

Четић: Није ништа.

Др Шешел: Солана Рола је велика историјска личност и то поређење са њим може представљати част.

Китановић: Код нас је и једна драма написана о њему.

"... Ако, случајно, једног дана одем"

Водитељ: Господине Мирковићу, сада је ваш ред, али ја вас молим да у оквиру свог излагања одговорите нашем гледаоцу, Радовану Павловићу из Крагујевца, који каже: нећу да гледам ову емисију због тога, господине Мирковићу, што су ваши пајташи предавали касарне и карауле свакоме ко се јаче накашљао.

Мирковић: Не знам који су то моји пајташи.

Водитељ: Мисли се на генерале ЈНА.

Мирковић: То питање ако је тако...

Водитељ: Ево ако можете, можете га...

Мирковић: Често ме то питају, мада ја са тим немам никакве везе. Мислим, када сам отишао из армије, када сам завршио свој радни век...

Водитељ: Јасно.

Мирковић: Ја сам иза себе оставио велику и јаку државу познату у целом свету, напредну и у привредном погледу и у културном и у сваком другом.

Не знам шта ће иза војводе остати када он оде, да ли ће он моћи са толико поноса, рецимо...

Др Шешел: Ако ја једног дана одем, што би рекао Тито, ако случајно једног дана одем...

Мирковић: Да, у пензију, то важи и за Тита. Тито исто када је умро, а то је био ја мислим последњи господин међу политичарима у Југославији, јер после њега је почело ово што имамо данас. Према томе, може слободно да гледа ја немам никакве...

Водитељ: Не, ви сте већ одговорили, изволите.

Мирковић: Ја бих сада наставио моју полемику са војводом пошто он мене зове генерал ја ћу њега војвода, јер то су мислим војнички чиновници.

Водитељ: Јасно.

Храни псето да те ујеле: српски народ прихватио Тита који му је стално радио о глави

АВНОЈ-евске границе

Мирковић: Ја сам рекао радикали су упропастили Краљевину Југославију јер су били најутитијајнија партија у њој и добро је овде речено да су они на својим леђима изнели њено оснивање. Али су је и срушили. Као резултат тога имамо карту Југославије 1941. године у којој је Косово, укључујући и Рожаје, у Црној Гори а западна Македонија све до Охрида у саставу Велике Албаније, значи, то није прича Велика Албанија него су је Италијани формирали. Црна Гора је анектирана од Италије, значи, Црна

Гора не постоји. Усташка НДХ је до Земуна значи, општина војводе Шешелја Земуи, где је он победио и мислим ту није било краће као на другим местима, је била у саставу НДХ.

Када се завршио Други светски рат, 1945. године, односно народноослободилачки рат којим је руководио Тито и Комунистичка партија ми имамо нову Југославију. Косово се враћа у састав Србије, Црна Гора постаје република. Није авнојевске границе цртао Тито, авнојевске границе су цртане 1939. године када је формирана Савска бановина, после споразума Цветковић-Мачек и направљена практично Хрватска држава. А 1945. године та је граница поправљена у корист Србије у свему, и Босне и Херцеговине на једном делу тамо, и Црне Горе.

Према томе, резултати те политике, да кажем радикална странка је само један експонент тих грађанских партија у Краљевини Југославији које се данас јављају у другом облику у Савезној Републици Југославији, њихова политика, која је у основи неразумна једна политика, несолитарности, несарадње, ослања се на митове итд. Доводи до тих ломова и Краљевине Југославије и СФР Југославије и сада Савезне Републике Југославије. Сада опет имамо учешће радикалне странке у стварању Велике Албаније, јер практично је сада Косово у саставу Албаније. То је де факто...

Др Шешел: А какво је учешће Српске радикалне странке у томе?

"Тоалет папир" НАТО алијансе

Мирковић: Ви сте имали и добро сте ми дали овај шлагворт, ја сам заправо имао неки респект према вашој странци ради доследности ваше у политици коју сте задржали као радикална странка. Све до момента када сте предали Косово заједно са вашим коалиционим партнерима...

Др Шешел: Како смо ми предали?

Мирковић: Ко је предао? Јесте ли ви у Влади која је потписала?

Др Шешел: Јесмо ли ми гласали против?

Мирковић: Није то битно за кога сте ви гласали, ви сте га предали. Ви сте рекли Косово ћете бранити и били сте у могућности, били сте у влади, у скупштини ви сте га предали. Тада сте ви много изгубили јер сте имали један број присталица, то мора да се призна. Ви сте изгубили много и ви сте сада странка која показује своју недоследност, коју показује кроз целу историју ове земље. На коју народ не може да се ослони никако.

Према томе, морате преузети на себе ту одговорност и морате видети шта ћете. Сада сви плачемо. Мислим стратегије нема.

Није то страшно што смо ми Косово изгубили, и 1914. односно 1915. године, српска војска се повукла са целе територије Србије па се вратила после четири године. Али ми немамо перспективу да

се тамо вратимо због овакве политике, кукавичке. Кукавичке. Само пишемо нека саопштења, жалимо се, спомињемо неку резолуцију. То су папири са којима НАТО, да извините, брише задњицу, њега то уопште не интересује. Он цени само срце, а тога ми данас немамо.

Радикали против стварања Југославије

Др Шешељ: Прво, радикали нису хтели Југославију и нису створили Југославију. Радикали су били против Југославије, тро радикала укључујући Никола Пашића. Никола Пашић се супростављао формирању Југославије и зато је пожурио регент Александар да формира владу пре него што се Пашић врати у Београд и поставио Стојана Протића за председника.

Никола Пашић и војвода Мишић су били главни противници стварања југословенске државе. Када су видели да не могу спречити то стварање, онда је Пашић тражио од краља да се бар омеђи докле је Србија, да се то дефинитивно зна, да се зна колико је Хрватска унела, колико је Словенија па ни то није прошло.

Па је радикална странка тражила од краља Александра ампутацију Хрватске после атентата у Народној скупштини, када су убијени Стјепан Радић и његов

брат и ко је све ту већ био, није ни битно, а краљ Александар је послушао Светозара Прибићевића и одбио да се изведе ампутација, иако су сви планови већ били готови и тачно се знала линија по којој треба да се изврши ампутација. После тога радикали су само још у једном периоду од две године имали значајног утицаја у држави, а то је златно доба југословенске демократије и процвата, у време Милана Стојадиновића. Када је Милан Стојадиновић отеран радикали више нису имали никаквог утицаја.

Што се тиче Народне радикалне странке Аце Станојевића, она је углавном, од успостављања диктатуре па до краја, до почетка Другог светског рата била опозициона политичка партија без значајнијег утицаја. И чак је толико врлудала у својој политици да је једно време улазила и у ту уједињену опозицију, мислим 1939. године да је то било, и никада ништа значајно није могла да представља. Стојадиновић је 1940. године ухапшен, интерниран, прво негде овде у Србију, па у Илићу код Сарајева, па је уз помоћ Енгелса протеран на Маурицијус. Толико је био способан и толико је био опасан.

Да је Стојадиновић остао он би својом политиком, коју је јасно после у мемоарима називао ни рат ни пакт, нашао заједнички језик и са Хитлером и са Мусолинијем и спречио да Југославија

прерано улази у Други светски рат. Могла је да се укључи у тај рат као Бугарска или Румунија негде 1944. године, а то би већ стотине хиљада живота спасило. Политика кнеза Павла, дакле, политика последњег Карађорђевића била је поразна за српски народ, а та политика је вођена упркос настојањима ондашње радикалне странке.

План Черномирдин-Ахтисари у корпи за отпатке

Што се тиче Косова и Метохије, Српска радикална странка је као коалициони партнер у Влади народног јединства учинила све што је у њеној моћи да се одбрани Косово и Метохија. Ми нисмо нигде заказали, ни на једном послу, ни на једном задатку. Једина смо политичка партија која је у Народној скупштини гласала против плана Черномирдин-Ахтисари. Није влада прихватила тај план, тај план никада није био на седници владе Србије, никада, гарантујем вам. Тај план је прихватила Народна скупштина. А Народна скупштина је у формалном смислу највиши орган народног суверенитета, ми смо тамо остали у мањини.

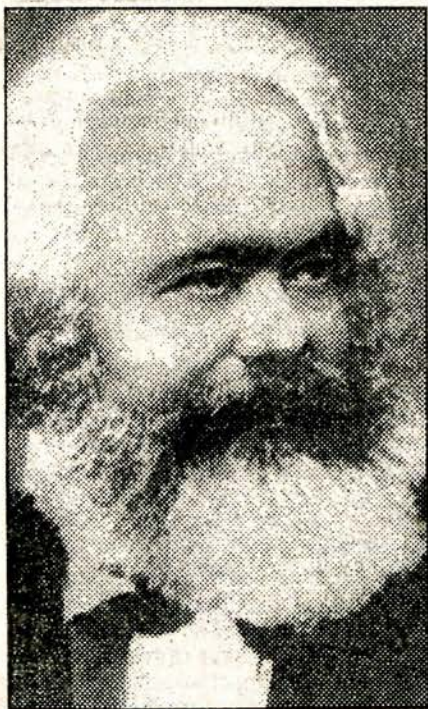
Напустили смо Владу, поднели смо оставке. После неколико месеци смо се вратили у реконструисану Владу после нових међустраничких преговора. И у тим међустраничким преговорима направљен је нови програм економске обнове Србије у нашим међусобним консултацијама због тога смо се вратили. Излазећи из владе ми се нисмо одрекли даљег бављења политиком.

Друго, поставља се сада питање да нисмо нашли нови споразум коалициони шта би се десило са Србијом. Шта би се десило у лето прошле године да радикали нису ни по коју цену пристали да уђу у реконструисану владу. Шта би било? Општа пропаст. Већ су сви изашли на улице, ови који представљају НАТО агентуру, они су ликовали над тим. Шта то значи, ми сада терамо свој принцип до краја па Србија да пропадне. Не. Ми смо одлучили да ипак узмемо и то тешко бремене на своја плаће и да издржимо. И сада, као Влада, имамо стратегију издржавања. Издржати до повољног момента.

Сада, када је НАТО ушао на Косово и Метохију, сада би била лудост напасти НАТО, није повољно, нису повољне околности, нису повољни услови. Радо бих ја сада повратио и Српску Крајину и целу Републику Српску, и Косово и Метохију итд. Радо бих ја то одмах учинио, али размишљам, прво, је ли то у овом тренутку можда лудост. Тренутак није погодан, али стрпљиво морамо чекати. Ни Србија, када је ослобађала своју територију од Турака, није срљала из дана у дан у нове ратове. Него је чекала погодне прилике, па се видело, 1875. године, да није било повољно. Па није успело. Али је успело 1912. године, па је успело 1913. године, па од 1914-1918. године када јој је рат наметнут агресијом.

Сатанисти: Карл Маркс (1818-1883) са кћеркама и Енгелсом

Адекватна оцена: Маркс и Енгелс назвали Хрвате изметом европских народа.

Водитељ: Свирало је господине Шешел.

Др Шешел: Сада треба, дакле, водити једну паметну политику. Основна ствар је економска обнова. Да средимо државу. Да је консолидујемо. И чекати да се промени констелација снага међу великим силама да би се повратило оно што је наше.

"Храбри" генерал из позадине

Водитељ: Свирало је, али господине Мирковићу и господине Шешел, да исправимо сада једну ствар. Ви сте рекли они признају теорију јаког срца, великог срца аргументе. Господин Шешел је говорио о томе да није прави тренутак да се ратује. Да ли је рат једини показатељ јаког срца, другим речима јесте ли ви мислили на ратну опшију или мислите да би требало мало општрије, расправите то питање зарад гледалаца.

Мирковић: Сигурно, мислим да је овај рат вођен и руковођен од стране кукавица, овај рат против НАТО. Када смо већ почели рат, а почели смо га, ја сам претпостављао да је наш главни адут срце, морал, јединство народа тако се причало сви смо јединствени. Постојале су велике могућности да и тај НАТО буде тучен. Не у овој бици коју смо водили, ваздушној бици, јер ту нисмо имали велике шансе, али су нам били близу. Ми смо заробили три војника, зашто нисмо 300 заробили. Значи, могло се, били су близу, снаге НАТО су биле у Македонији. По чему ја њега да штедим ако је у некој другој земљи када га та земља прима. И Албанија је била пуна њихових снага. Тамо је било 24 хеликоптера, то се могло дићи у ваздух.

Др Шешел: Било је ту толико тих хеликоптера.

Мирковић: И што је још важније, потпуно је затајило савезништво са, да кажем, пројугословенским елементима међу Албанцима. Ми смо потпуно албанску народност, ми смо је гурнули у наручје НАТО, у наручје албанских шовиниста, Албаније итд. Потпуно смо препустили практично тај народ.

Како је Тито успео да веже Албанце за себе? Само два човека у нашој историји то су успела цар Душан силни и Тито. Цар Душан је у саставу своје државе имао не само Косово него и целу Албанију, сем Драча, па када је кренуо за Солун да га освоји елитне његове јединице били су Албанци. А власт у Албанији, која је била освојена, вршили су албански феудалци, значи, имали су самоуправу.

Китановић: То није историја.

Мирковић: Према томе, не историја, војна енциклопедија која пише...

Китановић: Не, војна енциклопедија ту греша, да су Албанци били главна Душанова снага у то време.

Мирковић: Нећемо ништа урадити ако ви мени будете упадали у реч. Ја сам очекивао да ми он упада. Али он се држи изгледа боље од вас. И када сте ме већ споменули...

Китановић: Ја се извињавам, али ви говорите дупло дуже од мене.

Др Шешел: Главни проблем међу вама комунистима је на реализацији комунистичких радњи.

Мирковић: Не, овде су главни проблеми... Немојте, комунизам и национализам не иду заједно Китановићу, а ви сте националиста.

Китановић: Не, ја уопште никада...

Мирковић: Ви сте социјалдемократа...

Китановић: Ко?

Мирковић: Он.

Чепић: Нека он каже...

Мирковић: То је да вам кажем...

Шта је лево одређује задњица

Китановић: Да вам кажем, ви нисте комуниста, ја сам председник Централног комитета за обнову Комиинтерне, према томе никакав националиста нисам...

Мирковић: То је цинично. Онај ко није комуниста, а хоће да се представи као неки напредан каже ја сам левичар.

Шта значи левичар? Значи, седи на левој страни у некој сали, значи, тамо где му је задњица то је лево, а не у глави. Какве то везе има левичар. Или си комуниста или си капиталиста, те две опције постоје, ништа друго. Никакве друге.

Китановић: Ја се надам да је генерал комуниста.

Водитељ: Господине Шешел, сада молим вас...

Китановић: Не, одговорио је ја сада треба.

Др Шешел: Не, нисам ја одговорио, ја се браним.

Водитељ: Господине Шешел, молим вас око овог оружја...

Повећани наталитет оружја Шиптара

Др Шешел: Прво, што се тиче Албанаца, није тачно да је таква улога била Албанаца у време државе цара Душана. Живели су Албанци али су били веома малобројни у једном квадрату око Корче су живели Албанци, цела данашња северна Албанија са обе стране реке Дрима била је насељена Србима, искључиво Србима. На југу је било и Срба и Грка. Врло мало Албанаца. Албанци почињу нагло да се размножавају доласком Турака. Једним делом због повећаног наталитета, јер ислам као религија форсира наталитет, другим делом због потискивања православних Срба на север, прогона (имали су много више простора) и треће, арбанашењем Срба. Погледајте данас, Шиптари су у средњем веку сви били црнпурасти. Погледајте сада колико има албанске деце плаве косе. Погледајте колико још има албанских породица које у својим кућама говоре српски језик. Албанци су по свим спољашним обележјима и у јавном животу Албанци.

Погледајте колико је муслимана кроз протеклих 100 година само потпуно поарбанашено. Ево сада шта раде ови из НАТО-а, терају Горанце или да се изјасне као Бошњаци или као Шиптари не дозвољавају уопште да остану оно што јесу. Горанци су једна етничка група унутар српског народа исламске вероисповести албанизованих имена, али говоре српским језиком и то једном архаичном варијантом српског језика. Оним српским језиком каквим се говорило отприлике у средњем веку. Овог пута толика је била манипулација од стране НАТО-а да је било немогуће рачунати на масовнију подршку Албанаца политици очувања Југославије.

Амерички новац, америчко оружје, мафијашка организација, сваки Албанаш који би се томе супротставио био је убијан. Сада су Албанци схватили, они који нису умешани у тероризам, у злочине итд., сада су схватили да их НАТО ничим није усрећно. Сада код њих има доста отпора, сада има и код њих доста незадовољства сада када је, што се њих тиче, заправо све касно.

Друго, политика коју је ваш Тито водио нама је отежала битно посао око Косова и Метохије. Уосталом, ви сте били начелник генералштаба од 1987-1989. године, били сте главни шеф армије па што ви то питање нисте тамо разрешили. Имали сте довољно трупа, имали сте генерала Андрију Силића, Хрвата кога сте ви лично тамо послали. Јесте ли га ви поставили за команданта корпуса у Приштини? Што нисте поставили неког другог ко ће тај посао да заврши а не Силића који је после отперјао у Хрватску. Не поставља се Хрват на тако деликатно место, ваљда сте и тада знали те ствари, нисте били наивни претпостављама као начелник генералштаба.

Што тај посао нисте завршили? Што сте оставили нама да га решавамо? Имали сте довољно трупа, имали сте довољно војске, требало је све да завршите.

Када сам ја дошао на власт, на Косову и Метохији су већ биле ископане траншеје на све стране. Ми смо се нашли у чуду, влада Србије није знала за то. Ми смо ушли у Владу у марту, у мају смо тек добили податке да се заправо све спремило на Косову и Метохији, и борили смо се како смо знали и умели, али је огромна сила била против нас. Оно где се нисмо сложили, као коалициони партнери, то је да ли треба даље истражати у супротстављању или тражити ову варијанту извесног попуштања, па чекати неку повољнију прилику.

Спољне околности су све биле против нас. Нико није био спреман да се до краја заложу за нашу опшћу. Кина пријатељска, али на дистанци. Русија пријатељска али на дистанци, пошаљу нам Черномирдина да нам он зада тај ударац који нам је много невоља нанео. Дакле, спољне околности су биле потпуно против нас.

Унутрашње околности: велико јединство народа, нема сумње, снажна војска, на сву срећу много снажнија него из времена када сте ви били начелник генералштаба, јер се војска реформисала, одстранили смо те неспособне тиоистичке генерале који се нису снашли ни 1991, ни 1992. године. Па су дошли млади, способни, јаки. У ваше време, када сте ви били начелник генералштаба, трећина војне обуке је била политичка настава. Трећина, ја знам, ја сам као десетар држао ту политичку наставу, трећина од укупне војне обуке је политичка настава.

Самоубиство Марковске кћерке

Водитељ: Свирао је господине Шешел. Господине Китановићу, молим вас, пошто је дошло питања а ви сте педантан човек ако можете...

Китановић: Али ја морам и да одговорим на ово.

Водитељ: Наравно, добићете за то времена...

Китановић: Али дупло пошто су и они дупло.

Водитељ: Добићете довољно времена, не морамо баш...

Китановић: Морам и Шешелу да одговорим.

Водитељ: Молим вас да и ова питања нотирате, дакле, пита вас Немања Остојић из Београда да ли мислите да је ваша

странка принципијелнија од владајућих левих партија.

Далибор Бубњевић, на који начин би комунисти решили проблем друштвене својине, јер очигледно проблем постоји?

И Горан Николић из Београда, да ли верујете у теорију еволуције и треба ли се она предавати?

Китановић: У чему, у друштву, у чему еволуције?

Водитељ: Уопште, у природи.

Китановић: Све зависи на шта мисли.

Водитељ: Душан Мацура, како комуниста може да решава симетрију великих разлога у популационом расту различитих народа у оквиру једне државе?

Данило Будимировић из Београда пита вас, да ли је Маркс био сатаниста? Да ли су му се обе кћерке убиле због сатанизма и да ли је и он то неуспешно покушао?

Китановић: Једна му се кћерка убила друга није.

Шешел специјалиста за Тита

Водитељ: Јесте, други његов зет је спасен у задњи час. Да ли је тачно да је Тито био масон, Јеврејин пољског порекла. Да је натурен југословенским комунистима преко...

Др Шешел: То је већ много питања, полако једно по једно.

Китановић: Ја нисам за Тита специјалиста нека одговара то генерал Мирковић.

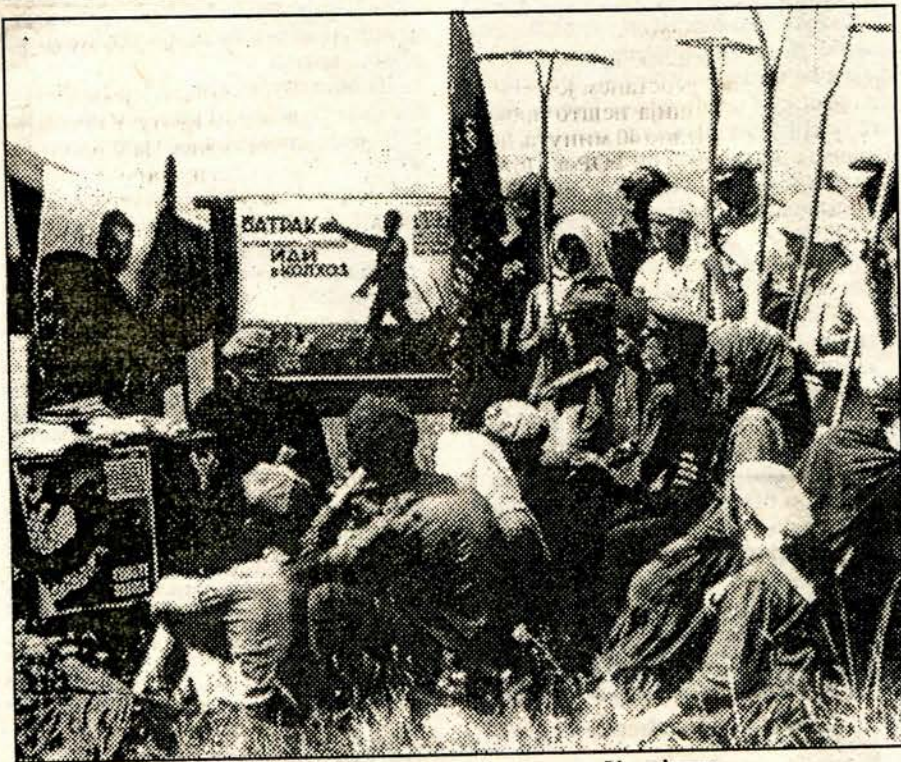
Мирковић: Није ни болшевизам...

Др Шешел: Ја сам за Тита специјалиста, ја сам писао оптужницу против Тита.

Водитељ: Да ли је тачно да је Маркс рекао да све Словене треба уништити?

Пад Магдебурга 1631. године: Хрвати масакрирали 25.000 становника

Политички митинг у доба жетве у Украјини: колективизам се свуда показао као погубан

Китановић: Није тачно, одмах да то кажем, Маркс то није рекао и то је измишљотина.

Ја ћу одговорити на ова питања, прво да одговорим господину Шешелју, прво одмах да потврдим да аргументе које је износио о социјализму да су мање више ти аргументи унети код и Бжежинског и код Данијела Блера у књизи о комунизму. Према томе, ја сам на почетку рекао да господин Шешел довољно не познаје комунизам и социјализам, и да углавном узима аргументе са Запада, из западне пропаганде. Као што би, рецимо, сада они који пишу о Југославији узимали аргументе против Југославије и Срба на основу онога што се пише 10 година после.

Али, пре него што се на то осврнем хоћу да кажем прво оно везано за Коминтерну и Југославију.

КПЈ чедо Коминтерне

Шешел каже да је југословенска Комунистичка партија била експозитура једне стране међународне организације из Совјетског Савеза, да је била против Југославије. Да одмах кажем, никада Коминтерна није наступала против Југославије. Коминтерна је наступала против режима у Југославији који је био против изричито и можда највише у Европи, против Совјетског Савеза. Југославија је међу последњима у свету успоставила, готово 1941. године, односе са Совјетским Савезом.

Друго, у Југославији се окупила готово целокупна војна емиграција, ту је био између осталог генерал Вранглер и други генерали руски и отворено се припремао корпус за војну интервенцију против Совјетског Савеза. Тај корпус

је у току Другог светског рата учествовати као немачка агентура...

Др Шешел: Где се спремао тај корпус?

Китановић: У Југославији, у Вршцу је био центар тог корпуса. Молим те, у Вршцу и за време рата је био белогардејски корпус. Југославија се спремао, и не само један, него уопште светски капитал, а Југославија је имала ударну пешницу ту, и обавештајне службе су ту биле итд. Тако да је Коминтерна наступала против режима, не против Југославије. Не постоји ниједна одлука, изузев 1935. године, када Коминтерна каже Југославију треба бранити, а никакве одлуке против Југославије. Коминтерна није одржавала односе ни са једном покрајинском партијом, тада се нису звале републичке него само са Комунистичком партијом Југославије.

Друга ствар, поставља се једна смешна ствар, рецимо, радикална странка заступа мишљење да није требало формирати Југославију, а са друге стране напада Коминтерну зашто је, по њеном мишљењу, Коминтерна хтела да растури Југославију иако она то није хтела. Идемо даље.

"Слободни свет" – САД имају шест милиона робијаша

Водитељ: А мала Србија, велика Југославија?

Китановић: Не, пазите, друга је ствар, ја сада не говорим, ја говорим ово везано за Коминтерну и за Совјетски Савез, немам простора, када буде ја ћу говорити и то. Друга ствар, за време владавине, рецимо Стојадиновића радикала, комунисти су били у затворима. Они су били у затворима, уопште ако се зна да си комуниста, довољно је само то да

вас ставе у затвор. Не морате да учините никакво кривично дело.

Ви говорите о тоталитаризму и популистици. То је исто говорио Милтон, енглески обавештајца који је написао опширну књигу против комунизма, говори да је комунизам немогућ због тоталитарног система. Да ли Америка и да ли је западни капитализам, да ли су тоталитаристички. Молим вас, на Западу само 8% становништва западних земаља живи добро, или релативно добро. Има некакве грађанске слободе. Са истим капитализмом 92%, и то у 180 земаља, гладује, влада тотална неправда и тоталитаризам, и популизам и шта хоћете.

У самој Америци данас има преко шест милиона затвореника. У самој Америци никада комунистима није дозвољено да наступе на телевизији, преко радија итд. Гоњени су, некада и хапшени, сада они постоје потпуно дискриминисани. Свуда у источној Европи где су дошли на власт експоненти Запада, свуда су укинута елементарна права комунистичким партијама и свуда је то донело да народи живе неупоредиво горе него што су живели раније.

У комунизму, односно у социјализму, живели су боље и у Југославији, без обзира на то какве мане он имао. Јер, најгори социјализам, она стара прича је за обичног човека, бољи је од најбољег капитализма. И у Русији, и у Пољској, и свуда се живи горе и живеће се горе. А живи се горе зато што су државна, друштвена и задружна својина приватизоване или се приватизују. Не може да постоји никаква социјална правда нити интегрална слобода тамо где доминира приватни капитал.

Што се тиче економске оправданости, показало се да у источној Европи, и у самој Југославији, док је доминирао тај капитал далеко је боља била привреда. Било је пара и за плате, и за пензије, и за спорт, и за војску, и за културу итд. Управо захваљујући још увек доминацији колективних облика својине, ми успевамо да обнављамо земљу.

Југославија на Западу је прича о томе да је комунизам доживео крах. Он је то доживео тренутно на простору где је живело четири стотине милиона, а милијарду и по га још увек гради. Кина гради под заставом Маркса, Енгелса, Лењина, Мао це Тунга, Тео це Пинга, под руководством Комунистичке партије и постиже феноменалне успехе.

Друго, комунисти су управо зато што су постизали феноменалне успехе у привреди створили били најмоћнију оружану снагу која је победила фашизам, 75 одсто свих губитака фашистичких сила било је на источном фронту и у Југославији која је била распарчана итд. Ослободилачки покрет везивао је више снага до 1943. године, до јула, него у западној Европи. У Југославији, комунисти су победили управо због своје не само идеологије, него своје продуктивне идеологије, зато што су створили наоружање, зато што су створили привреду, зато што су створили социјалну правду, која није била идеална на том сте-

пену развоја, али су успели да поразе фашизам. Они ће и сада поразити нови светски поредак.

Друго, социјализам, и поред тренутног неуспеха у источној Европи и Русији, није нестао. Молим вас, највећа партија у Русији је комунистичка. У готово свим западноевропским земљама комунисти су у парламентима, негде су и у владама. Комунисти у Индији држе три најразвијеније државе.

Комунисти у оним земљама, у оним осам земаља где су на власти, постижу изванредне успехе. Молим вас Куба, која је блокирана 40 година, Куба је изванредно живела управо захваљујући том систему.

Комунисти су створили оно што Запад није створио, описменили су становништво. Нема стандарда без писмености. Америка има 18 милиона неписмених по званичним подацима. Јуче или прејуче сте могли у "Политици" да прочитате око 30 милиона Италијана је подуписмено, у Француској званично 4 милиона неписмених, од тога око 3 милиона рођених у Француској. То су једино комунисти успели, а никада Запад, нити ће успети западни капитализам да реши питање запослености, културе, нити се бори да земље у западном систему стекну истинску независност, истинску равноправност. Нема у оквиру модерног капитализма, за који се ви залажете, решења ни за једно глобално питање. Ви сте, са једне стране, антиимперијалиста, а са друге стране тражите њихов систем. То је супротно.

Кинези се ослобађају Маркових догми

Водитељ: Изволите.

Др Шешељ: Ја ћу покушати тих неколико теза само да апсолвирам. Прво, Кина је економски успешна у оној мери у којој је успела да се ослободи комунистичких односно, марксистичких догми.

Китановић: То они не кажу.

Др Шешељ: То они не кажу, ја посматрам са стране и видим шта се дешава у Кини.

Китановић: То је ваше мишљење, али Кинези то не кажу.

Др Шешељ: Кинеска економска ефикасност заснована је на ослобађању од марксистичких догми.

Китановић: То Кинези не кажу.

Др Шешељ: То су чињенице, шта сада то значи?

Китановић: То Кинези не кажу. Кинези кажу захваљујући комунизму...

Др Шешељ: Пустите ви то, то су чињенице.

Китановић: Не можете ви да будете паметнији сада о Кини него Кинези.

Др Шешељ: Даље, Американци проводе нову варијанту тоталитаризма, мондијализам.

Китановић: И стара варијанта им је иста.

Др Шешељ: Он је много гори од комунизма и од фашизма и од свих других њихових варијанти.

Мондијализам зло без премца

Китановић: Увек је био гори.

Др Шешељ: Мондијализам је гори.

Китановић: Да.

Др Шешељ: То за шта се залажем је грађанско друштво, а не мондијализам. Грађанско друштво које поштује националну посебност, националне традиције, слободну конкуренцију у привреди, слободан политички живот, вишепартијски систем итд.

Китановић: То је капитализам.

Др Шешељ: Чекајте, није сваки капитализам мондијализам.

Китановић: То је спољна политика, иначе то је суштина.

Др Шешељ: Ово је грађанско друштво, концепт грађанског друштва које је демократско, које је отворено, које је засновано на индивидуализму, коригованом индивидуализму. Колективизам се показао свуда као погубан.

Китановић: А решите ми земљу таквог капиталистичку...

Др Шешељ: Постоје такве земље.

Китановић: Које, решите?

Насловна страна првог издања: Маркс-ова економска дела призната у светској нацији

Др Шешељ: Постоје, све западноевропске земље су такве.

Китановић: Такве?

Др Шешељ: Јесте. Што се тиче унутрашње политике, е сада што они следе Америку на спољном плану и што су под доминацијом Америке у том случају, то је нешто друго. Многе од њих се прикривају. Ја сам убеђен да се Немачка прикрива, да Немачка вреба своју шансу. Немачка је један латентни противник Американца који ће у једном тренутку да се пробуди. Таква је вероватно и Француска не под овим режимом, Шираком и овом левичарском владом, тамо левичари владају. Није нимало случајно међу овим агресорским земљама да је огромна већина оних са левичарским режимима. Све су то социјалисти. Од Кли-

нтона, демократи су у Америци левица, па до Енглеза...

Китановић: То је грађанска левица.

Тито на платном списку САД

Др Шешељ: ...Француза, све су то левичари...

Китановић: Служе буржоазији и конзервативцима...

Др Шешељ: Све су то левичари који су нас нападали и бомбардовали. Што се тиче унутрашњих економских, политичких, уопште друштвених односа то је неки пут који је до сада проверен као ефикасан пут од кога се може много научити. Тим путем је кренула Србија крајем прошлог века и прилично успешно. Муко трпило, преко трња, али је успела да се развије. Комунисти су нас вратили на почетак.

Китановић: 1988. године рекли смо за време краља Петра I...

Др Шешељ: Молим вас, слушајте то ко је данас писмен, ко је онда био неписмен то су сада релативне категорије. Буквално неписмен у селачком друштву, па наравно, комунисти уништили економију, а описменили људе. Шта ће им сада та писменост када немају посла.

Друго, да ли се под комунистичким режимом боље живело? То је чисто привидно. Тито је добио више од 100 милијарди долара бесповратне помоћи од Американца да би...

Китановић: Узмите Пољску, Чешку, Бугарску...

Др Шешељ: ... да би контрирао Совјетском Савезу, више од сто милијарди.

Мирковић: 106.

Југо "гастарбајтери" преплавили Европу

Др Шешељ: То су познате историјске чињенице.

Китановић: И овде.

Др Шешељ: Затим, у Титовом режиму долази до великог одлива радне снаге. Показало се да су многи од тих људи дефинитивно изгубљени, остали да живе напољу, немају намеру да се врате. Није то био пут ка капитализму, он је проводио Марксову догму. Чак застрањивао и у односу на Маркса. То је концепт друштвене својине самоуправљања. Има то код Лењина, није то баш тако.

Китановић: То је групна својина, код Лењина има друга својина.

Др Шешељ: Ово што је овде рађено са радничким саветима то су били Лењинови савети отприлике, фабрички савети. Има ту доста сличности. Није ту било много разлике. Разлика је била само у овој основној Титовој оријентацији. Тито, да би сачувао унутрашњи комунистички режим, да би се супротставио Совјетском Савезу, служио је Американцима, добијао од њих новац. Американци нису дирали Тита по питању унутрашњих слобода, демократије и слично.

Чешка је била високо развијена, напредна држава пре Другог светског рата, она је заостала под комунистичким

режимом. Она је сада пропала у овом процесу транзиције јер Немци су купили све што се могло купити за багателу.

Зашто је дошло до пропасти комунизма, то је кључно питање. Зато што није ваљало што би рекао Хегел. Све што је у историји пропало (сада имам и ја два пута по 5 минута) и заслужило је да пропадне зато што није ваљало.

Што се тиче Коминтерне, она је измишљала нове нације, и македонску и црногорску. Коминтерна је водила политику разбијања Југославије, формирања посебних комунистичких партија. То је све водила Коминтерна.

Четници подигли устанак против окупатора

Друго, комунисти нису кренули у рат против фашизма онда када је извршена агресија на Краљевину Југославију. Комунисти су били полулегални под окупатором све до напада Хитлера на Совјетски Савез, 22. јуна 1941. године. Устанак су подигли четници у мају 1941. године у Херцеговини, где је дошло до првих великих борби.

Китановић: Немци су повукли снаге за напад на СССР и онда је остало...

Др Шешел: Молим вас, само полако. Што се тиче руковођења тим устанком, сврха је била да се напаости српским националним интересима. Тамо где су се комунисти сами организовали, водили борбу против окупатора, свака им част, тамо где је Тито директно руководио све је било антисрпски оријентисано. Од избегавања напада на Јасеновац до прављења кланица. Што није ишао у своје Загорје да тамо диже устанак.

Што је дошао овде у Србију. Што је овде Србе извео на кланицу у време када није било услова да се води борба против окупатора. Требало се стрпети, требало је сачекати, требало је вребати повољнију прилику. То је суштина.

Водитељ: Господе, по овом вашем делу мислим да је, господине Китановићу то оставите за крај, мислим да сте обојица ушли у дубоку расправу, треба да одговорите на ону тезу припадника теорије завере који кажу и тврде да је у Сједињеним Америчким Државама, у овом тренутку, од 10 тачака комунистичког манифеста - 7 апсолутно проведено, два само 98 одсто, а један ће тек почети...

Китановић: А која је прва од тих рецимо, седам проведених?

Водитељ: Можемо господине Китановићу о томе, прва тачка беше опорезивање, прогресивно опорезивање значи, је ли било или није?

Китановић: Ма то се говори о буржоазији, а не говори се о социјализму.

Водитељ: Да направимо кратак прекид, ја ћу донети да га ја не парафразирам...

Китановић: Још у средњем веку да се одмах разумемо, прогресивно у Француској, француски краљеви прогресивно опорезују према снази.

Водитељ: Дакле, не полемите са мном, интересује ме ваше мишљење па одговарајте.

Др Шешел: Прво господин Китановић, па ћу онда ја.

Китановић: О чему?

Др Шешел: О теорији завере.

Водитељ: Да ли је у овом тренутку у Америци од 10 тачака комунистичког манифеста 7 спроведено или не?

Коло воде масони

Китановић: Америчко друштво нема никакве везе са теоријом марксизма, касније лењинизма ни са комунистичким манифестом. То је број један.

Друга ствар, америчко друштво је сада добрим делом, можда доминантним делом, под утицајем светске масонерије. Међутим, светска масонерија је своје интересе изједначила са интересима крупног капитала и она води, а

она је аутоматски и антикомунистички оријентисана. Никада масони нису имали ништа заједничко, могао је да буде неки масон, да инфилтрира заједничке интересе са комунистичком идеологијом.

Др Шешел: Осим што су је лансирали у Русију.

Китановић: Основна комунистичка идеологија је максимална независност, то је једна ствар. Максимално задовољење на датом развоју производних снага интереса највећег броја становника. То је комунистичка основа, то није ни масонска ни капиталистичка итд. Комунисти никада нису издали интересе народа, никада оно када је у питању када говорите о устанку, није тачно, прво да је подигао устанак четнички...

Водитељ: Не, не, немојте ту расправу, то значи, по вама у Америци то не постоји?

Китановић: У Америци то не постоји. Могу неке формалности да буду, али не суштина.

Водитељ: Господине Шешел...

Танка филозофска мисао Карла Маркса

Др Шешел: Прво, нема никакве сумње да је Маркс дао једну веома успешну критику капитализма свога времена, најуспешнију. Ја и данас често са задовољством читам Марксова економска дела. Ту нема никакве сумње, и оно што се Марксу и данас признаје у светској науци засновано је на оцени његових економских радова.

Китановић: И филозофских.

Др Шешел: Филозофски су му танки.

Китановић: Проглашен је као највећи мислилац.

Др Шешел: То није тачно, филозофски радови су му танки, тога су били свесни и филозофи марксисти тога века, па је читава једна групација тзв. праксисована покушала да трага за правим Марксом у његовим раним радовима у теорији итд.

Китановић: Сви западни листови, ни један није прогласио другог осим Маркса, а ви то спорите.

Др Шешел: Што се тиче ове теорије завере, код нас је Смиља Аврамов објавила неколико веома добрих књига, проучила је брдо западне литературе из те области и мислим да је веома убедљиво приказала да заиста постоје извесне конспиративне организације масонског карактера.

Китановић: Немају везе са комунизмом.

Др Шешел: Пазите, оне немају директне везе са комунизмом јер њихова идеологија није комунистичка и оне не желе да остваре комунизам. Али у једном периоду историје послужиле су се комунизмом да би оствариле своје циљеве. Због тога је комунизам изведен у Русију и због тога је Лењин путовао из Швајцарске преко Немачке са којом је Русија била у рату у Петроград.

Размирице око бакшиша: расподела страних "донација" камен спотицања опозиције

Китановић: Извињавам се и други су могли да буду масони под другим условима.

Комбинације слободних зидара

Др Шешел: Молим вас, даље извесна завера постоји. Та завера је заснована на идеји овладавања целим светом. Та идеја се сада проводи. Масони, данашњи мондијалисти су лансирани и комунизам и фашизам, зависно од тога када им је шта требало. Прво требао им је комунизам да би ојачали Русију и да би спречили излазак Руса на Босфор и Дарданеле. Требао им је фашизам да би пробуђену Немачку, реваншистички расположену, окренули против Совјетског Савеза. Зато су потпомагали и подстицали Хитлера.

После се испоставило да су створили великог непријатеља са којим су на једвите јаде изашли на крај. Са Хитлером је требало да се уђе у светски рат, Хитлер је изазвао тај рат. Са комунизмом није било светског рата јер је Совјетски Савез имао нуклерано наоружање па су се тога бојали, али су Американци победили у хладном рату.

И на крају, што се тиче наше судбине у свему томе, масони су нам наметнули Југославију. Масони, краљ Александар Карађорђевић је био масон.

Китановић: Сви. Готово су сви били, већина...

Др Шешел: Нису сви и није тачно.

Водитељ: Не, Карађорђе је био масон, али...

Др Шешел: То за Карађорђа ја нисам чуо, знам само за Доситеја Обрадовића. Ја мислим да не треба ту баш много претеривати сада, Карађорђе је био припадник неке друге организације блиске грчкој...

Китановић: Хетеристима.

Југославији на Јалти скројили капу

Др Шешел: Добро, да не идемо сада толико далеко у историју, оно што је наша сулбина у XX веку, дакле, то је оптерећено директним мешањем масона и њиховим експериментима на нашој кожи. Они су нам створили Југославију и они су допринели да комунизам победи после Другог светског рата у Југославији. Како? Тито је био масон, и то имамо код Зорана Ненезића, имамо веома упечатљиво сведочанство у његовој великој, обимној књизи. Тито, који је овде важио као руски човек, односно совјетски човек, годинама, деценијама, и у току Другог светског рата, улази у споразум са Черчилом, прави заверу. По споразуму из Јалте подела интересних сфера је била фифти-фифти.

Китановић: Ком споразуму, ја сам писао књигу тога нигде нема.

Др Шешел: Значи, Југославија није предвиђена за комунистички систем, она је предвиђена за неки статус сличан статусу Финске у том споразуму.

Разуман политичар: Никола Пашић (1845-1926) се супротстављао стварању Краљевине СХС (од 1920. Краљевине Југославије)

Китановић: То није тачно, то измишљате. То је Запад износио, покажите ми документацију, стенограмске белешке.

Др Шешел: Немојте, пустите није баш то тако. Зашто је онда Горбачов на Малти правио нови споразум и одрицао се Јалте.

Китановић: То је друго, био је издајник.

Др Шешел: Ја се могу сложити са вама да је он издајник свога народа, само вам доказујем да је постојао споразум из Јалте јер га је онда анулирао Горбачов на Малти.

Китановић: Ја ћу шамлицу да поједем ако докажете да постоји договор, то не постоји то је измислила буржоаска пропаганда.

Др Шешел: Добро, чекајте историографска и политиколошка литература тврди...

Водитељ: Молим вас скратите, јер већ смо...

Др Шешел: Сада, Тито прави споразум са Черчилом и зато Енглези пуштају да се успостави комунистички поредак, одричу се краља Петра, издају Дражу Михаиловића и дозвољавају да при-

видно Југославија уђе у совјетску сферу утицаја успостављањем комунистичког поретка. У првој прилици Тито показује заправо своје право лице да има споразум са Черчилом, одмеће се од Стаљина, а задржава комунистички поредак. Као што у Франковој Шпанији Американцима ништа није сметало унутрашње фашистичко уређење, ако је Шпанија као држава под њиховом контролом, тако им није сметало комунистичко уређење у Југославији, ако је Југославија под њиховом контролом.

Китановић: За то нема никаквих доказа, ја ћу вам после то, то је потпуно измишљена прича.

Словенска држава од Јадрана до Јапана

Водитељ: Господине Чепићу, пре него што узмете реч, крајње је време да је узмете, пита вас Оливера са Старог града, јавна је тајна да опозицију финансира Ција, колико је тог новца легло на рачун ваше странке? Алекса Рисман из Београда, да ли је ваша странка била у

Савезу за промене чак у време НАТО агресије?

Чепић: Треба ли на то прво да одговорим или на ово...

Водитељ: Изволите, како хоћете.

Чепић: Ја ћу прво да одговорим, била је у Савезу за промене, ја сам казао од децембра 1998. до данас у Савезу за промене. И ја немам ту коментара даљег. Друго питање...

Водитељ: Ви сте и на то одговорили, ја поштујем гледаоце, јавна је тајна да опозицију финансира Ција, колико тог новца је легло на рачун ваше странке?

Чепић: Ја и једно и друго нити тврдим нити је легло на рачун моје странке.

А сада ћу по своме.

Водитељ: Изволите.

Чепић: Прво ћу да кажем, али без повке и грдње. То мени не лежи, биле су велике увреде итд. Комуниста није комуниста. Слуга НАТО-а итд. Овај екстремизам код све тројице колега не води добро њима, хвала им. Даље, ја ћу да се изјасним и о овом Шешелевом, фифти-фифти у Јапани није рађено. Бранко је у праву рађено је у Јапану фифти-фифти. Рађен је фифти-фифти у Москви, Бранко...

Китановић: Не знате.

Чепић: Е сад, што се ти секираш? Велико знање, ово је тачно, тебе треба да је срамота, сачекај.

Китановић: Покажи ми стенограмске белешке.

Чепић: Имам написмено.

Др Шешел: Ја највише волим да гледам како се комунисти свађају међусобно. Немојте ми то ускраћивати.

Чепић: Дошао је Черчил у Москву са једним америчким дипломатом и написао је једну цедуљичу Стаљину да деле интересне сфере на Балкану фифти-фифти. И протуримо му овако, Стаљин је гурнуо ту цедуљичу, и није је потписао. То тврди и амерички дипломата, то тврде и руски извори, није фифти-фифти, покушано је да се створи али није и то на конференцији у Москви, а не у Јапани.

А шта сам хтео, те НАТО, те Јанко, Марко итд. Опет понављам, сала је Путин избацио паролу да се сви Словени уједине, а моја је паролу била пре Путина, једно 5-6 година, све државе и народи од Јапана до Јапана да буду у једној заједници. И зато ми предлажемо, сала ћемо предлагати да се реафирмише ЈУ-блок и да сви народи у Југославији, некадашњој Југославији...

Др Шешел: То значи напуштате Савез за промене...

Чепић: Не, то ћемо све ове из Савеза за промене који су часни, који су поштени, који су патриоте итд. Они сви ће да буду...

Др Шешел: Али прво да избаците Ђињића, Батића.

Чепић: То ћемо да видимо ми, немој ми стављати у уста оно што нисам рекао.

Др Шешел: Мене само интересују наше намере...

Чепић: А намере су ми...

Др Шешел: Да прилагодим нашу радикалску страну према вашим намерама.

Чепић: Ми смо онда и тебе примили, оставимо причу. Јер гледај, ја проширујем Југославију по идејама. Јер ми хоћемо некадашњу Југославију, а ти си само до Карлобага и до Огулина и до Вировитице, а ја идем даље. Јер онамо имају два села црногорска код Раше...

Др Шешел: Српска...

Чепић: Ма не, црногорска села...

Др Шешел: Српска ваљда...

Чепић: Код Раше два села...

Др Шешел: Ваљда је све што је црногорско српско.

Чепић: То је друго, то је посебно питање. Гледај, нити ти Срби Црногорци, нити Црногорце посрбљују итд. Нека се они изјаснавају сами, то је демократија. Вама смета јер је избачена паролу једног од вас да само има капитализам и социјализам. А ми сматрамо да има демократије којој ми припадамо. И то много демократије демократски центар и ми томе припадамо и ми се са тиме поносимо итд. Реч две и ми смо, хтео неко признати или не, ми смо велика патриотска организација.

Што се тиче Косова, господине Мирковићу или друже Мирковићу, које ти је год милије...

Мирковић: Како сте бројчано велики или по идеји.

Чепићеве небулозе о Његошу

Чепић: И бројчано и по идеји, а више по идеји. Што се тиче Косова, ми сматрамо да је Косово било, јесте и биће и остаће народа Југославије и народа Србије. У Резолуцији Савета безбедности 1244 дословно стоји и сала је чак то пи-

Претеча Јосипа Броза: кнез Павле први нацртао АВНОЈ-евске границе

тање потегнуто између Путина и Клинтона и то питање јесте било и остало, Косово неће да се да.

Према томе, Косово је остало и јесте наше, а ја ћу вама цитирати Његоша из прве половине XIX века, где каже шта је Босна и по Албаније, наша браћа одоца и мајке свију једно их доста работе. Па зар владика из прве половине XIX века да буде много напреднији него интелектуалци на прагу XX века из Европе. То није добро за вас, а мени опет то иде у прилог итд. Јер Његош је још 1847. године у Венецији написао Југославија југословенства, и то објавио у предговору Цару Шпану малом у Трсту 1850. године, пре 150. година. И он је творац и отац Југославије па је после примио Гај, па после примио...

Др Шешел: Ко је отац Југославије?

Чепић: Његош.

Др Шешел: Где, по чему?

Чепић: Ја сада причах он не слуша, мој Шешел, мој пријатељ итд. Ја бих га много ценио да је бистар човек. Написао у предговору Цару Шпану маломе 1850. године и објавио у Трсту, ја ћу додати књигу.

Др Шешел: Шта је написао?

Чепић: Написао Југославија и југословенство.

Китановић: Постоји један пре 150 година.

Чепић: Не, ово нико до сада порекао није без Бранко Китановић вечерас итд.

Др Шешел: Ја никада нисам чуо, можда негде пише, можда је неко дописао оловком...

Чепић: И ово што смо ишли код ових амбасадора из НАТО, од 15 земаља Европске уније у 12 су социјалистичке партије на власти тих земаља.

Китановић: Они не служе буржоазии, него...

Чепић: Нека служе они коме служили ти јадан не био. И у програму Социјалистичке партије Француске стоји дословно све док је капитала нема демократије.

Др Шешел: Прво, по питању Његоша ја мислим да је бесмислено...

Чепић: Нема потребе...

Др Шешел: Позивати се на то да је Његош био Југословен, он је био, пре свега, велики Србин, русофил и панслависта. То је Његош.

Чепић: То није.

Коминтерна "родила" црногорску нацију

Др Шешел: Јесте, то је чињеница.

Чепић: Није. Он не каже браћо Срби, него браћо Црногорци.

Др Шешел: Прво, када Његош каже цела Босна и пола Албаније он мисли на Србе. У целој Босни су живели Срби, Срби православци, Срби муслимани и Срби католици, то је Његош знао. У пола Албаније су живели Срби и то је Његош знао и то су историјске чињенице. Пола Албаније су поарбанашени Срби пореклом.

Друго, никаква црногорска нација не постоји објективно. То што постоје љу-

Крчили Југославију: састанак великих сила на Јалти, фебруара 1945. године

ди који се изјашњавају као Црногорци по националности, то је њихова приватна ствар. Ја као Србин немам намеру да било када некога терам на силу да буде Србин. Ја сматрам да је толико лепо припадати српском народу да је сасвим бесмислено некога присиљавати ко не жели да буде Србин да на силу буде. Црногорску нацију је измислила Коинтерна.

Четић: Не.

Др Шешељ: Она је измислила...

Четић: И то исто...

Др Шешељ: Чекајте, полако. Коинтерна је и пре Секуле Дрљевића и пре Савића-Марковића, Штедимлије...

Китановић: Ту нема никаквог документа.

Др Шешељ: Непрекидно говоре да је Црна Гора подјармљена од стране великосрпске клике, краљевине Југославије итд. Препуна је...

Китановић: Зеленаши говоре то...

Др Шешељ: Коинтернина ризница је препуна тога. Зеленаши су Срби увек били. Зеленаши се никада нису одрицали српства, чак и припадници божићне побуне у три нахије црногорске после Првог светског рата. Они су били против династије Карађорђевића за династију Петровића. А све до доласка краља Петра Карађорђевића на власт у Србији династија Петровића је претендовала на свесрпски престо.

Четић: То је неоспорно.

Др Шешељ: То су чињенице. Значи Црногорци су Срби.

Четић: Црногорци су Црногорци.

Др Шешељ: Ваљда су Срби.

Четић: А што им то...

Др Шешељ: Ја говорим објективно, њима је наметнуто после Другог светског рата...

Четић: Шта хоћете, не можете да им намећете...

Батал Срби се пресвукли у "Црногорце"

Др Шешељ: После Другог светског рата Срби из Црне Горе су присиљавани, некада отворено, некада прикривено да се изјашњавају као Црногорци, и многи који су се изјаснили као Срби лажно су приказивани као Црногорци јер су пописивачи добили налог у сваком случају где је неко очигледно православац и изјасни се као Србин да му се упише да је Црногорац. Што није рађено са католицима из приморја, могли су да се изјасне како су хтели и није рађено са муслиманима, могли су да се изјасне како су хтели. Заправо, нису одмах били признати као нација него су се изјашњавали као муслимани национално неопређени, а по попису из 1971. године као посебна нација. То је смишљено да се смањи број Срба у бившој Југославији.

Четић: То мирише на шовинизам.

Др Шешељ: Какав је то шовинизам. Не могу ја бити шовиниста ако кажем да је генерал Мирковић оно што сам и ја. Генерал Мирковић може за себе да каже да је Јапанац, има право, то је субјективно право изјашњавања, а објективно ја тврдим да је Србин. И ако сам ја Србин и кажем за њега да је Србин то не значи ваљда да га мрзим. Не могу ја некога кога укључујем у оно што сам и ја сам да мрзим на тај начин што га укључујем. Нити неко ко припада некој

објективној реално постојећој нацији може да се вређа ако га неко представи као припадника неке друге нације. Када неко каже Немцу да је Енглез то за Немца није увреда. Него каже нисам, ја сам Немац.

Само тамо где човек лично сумња да ли оно за шта се изјашњава постоји као реална нација или не, он онда каже е нсмој ме вређати. Има један слој људи који се изјашњавају као Црногорци по националној припадности, сада му неко каже да је Србин, а он се одмах вређа. Значи, проблем је у њему. Он психолошки тешко преживљава то двојство, тај проблем идентификације, јер му је једном наметнуто да није Србин и сада он слепо следи ту идеју или има неки конкретни интерес којим се руководи. Иначе, зашто би негирао то своје српство, па да није Црне Горе питање је да ли би се српска национална свест и идеја уопште одржале. Ја лично мислим да не би. Јер Србија је била испражњена после Чарнојевића, готово да није имала становништва. Онда су кренуле миграције из Црне Горе и Херцеговине и населиле...

Четић: Српски великан, ко месо без кости...

Од Карлобага до Вировитице граница српског народа

Др Шешељ: Па немојте, то су историјске чињенице. Комунисти су нам створили после Другог светског рата услове за распад Југославије. Прва Југославија је направљена на српску штету, али сви покушаји њеног разарања су били на српску штету. Не бих имао ништа против да је Југославија и раније ра-

стурена али да није ништа отето што је српско. И када је наша странка формирана 1990. године, тада смо се првобитно звали Српски слободарски покрет, били смо за Југославију, али смо рекли ако Словенци и Хрвати нису, онда не могу однећи ниједну српску територију.

То је суштина и никада се нисмо трудили ово што је говорио генерал Мирковић да растуримо Југославију. Тражили смо да буде реформисана и прекомпонована као федерација. Ја сам због тог текста отишао у затвор 1984. године, осуђен на осам година робије и тада нисам био против Југославије као такве, али да се укине вештачко форсирање измишљених нација, да се прекомпојне федерација, да се уведу вишепартијски систем, да се уведу слободна тржишна привреда итд. То је све саставни део текста због кога сам осуђен.

Водитељ: Господине Мирковићу...

Мирковић: Скоро да немам шта да додам све ово што је...

Др Шешељ: Слажете се...

Мирковић: ... писао и што је радио и довело је до овога што сада имамо. И братоубилачког рата, и да смо остали без Косова, и да ће сада и Црна Гора да оде. И да је у питању Санџак, и Војводина ври. Када ћете војводи схватити да је ваша политика скроз погрешна. Добро сте малопре рекли, ви сте десетар у војсци, изгледа да ви даље од тог чина нисте способни да размислите. Ви кажете мени, молим вас, ви сте били начелник генералштаба, што нисте средили Косово. Па ко каже да нисмо. На Косову је увек врело, не за време Тита, врело је вековима тамо, али се криза држала под контролом. Када сте ви дошли и ваша два ратна друга, ја вас зovem три ратна друга.

Др Шешељ: Где смо дошли?

Мирковић: Дошли сте на линију Карловац-Карлобаг-Вировитица, то је ваша линија, Милошевићева линија и линија Вука Драшковића.

Др Шешељ: То је линија српског народа.

Мирковић: Па ето, то је разлог због чега смо ми данас овде и то ви нећете никако да схватите. Ви мислите да неко може Косово средити, нека сила војна. Па зашто онда Руси не среде Чеченију која је у односу на Русију то је...

Др Шешељ: Средили су је.

Мирковић: Не, убијају их данас. Не могуће.

Китановић: И у Америци убијају.

И разбијеног носа на победничком постољу

Мирковић: Ви сада почињете да говорите да се Албанци освешћују, да схватају да су и они окупирани итд. То ми стално говоримо. Ми нисмо никако смелу руке које су нам биле спојене са Албанцима да их одвојимо. Нити ми можемо Косово ослободити без Албанаца. Ми само са Албанцима заједно можемо Косово ослободити. Као што ни Руси никад Чеченију неће смирити, Путин је на чеченским лешевима дошао за председ-

ника Русије и на неким триковима, као оно војња авионом итд. То је политика гафова коју данас и ви водите, и ваш коалициони партнер, једног имате оног другог не рачунамо онај је њихов, а са тиме ми нећемо далеко стићи.

Ви говорите дошли млади генерали, способни, то је сада српско-црногорска војска, у ствари, ви сте ту војску сахранили кад сте из ње истерали Албанце, истерали сте практично и муслимане и Мађаре итд. Јер не служе срцем. И шта су вам ти генерали направили, која је то величанствена победа коју сте извојевали ви и ваш коалициони партнер у рату са Америком. Која је то величанствена победа да се деле толика одликовања. Сада се предлажу и за народне хероје, вероватно ћете и ви доћи ту...

Др Шешељ: Где?

Мирковић: Да вас предложе за народног хероја, сигурно. Доласе избори, ви као народни херој, председник радикалне странке имате више шансе као и онај други не знам који буде. Тако ће бити.

Др Шешељ: Ако добијем орден народног хероја вама ћу га поклонити генерале. Видим ја шта вама недостаје.

Мирковић: Имам ја довољно. Иако сте десетар, мислим ви знате врло добро шта је победио, ко је победио, ко је изгубио. Па то и деца знају када се потуку, онај коме је нос крвав он трчи кући и плаче и жали се мами. А ми добили разбијен нос и причамо о победи, а крв нам липти из носа. А зашто ово говорим? Не кажем ја да данашњи војници нису урадили све што су могли, али водио се један рат кога су практично водили десетари, не генерали. Тако се не води рат против једне велике силе какав је НАТО, води се рат типа Вијетнама, типа Кубе, НОБ-а ако се већ хоће ратовати. А ово је било једно вођење рата морам рећи глупо, најалост...

Др Шешељ: По чему је глупо?

Мирковић: Ово како је вођен, говорим сада као војник вама је то мало теже да схватите, али говорим као војник тип рата који се води концепција рата не може се водити...

Др Шешељ: По чему је глупо. Лепо би било...

Мирковић: Ја сам већ нешто малопре говорио, али видим ви уопште не слушате шта ми говоримо нити покушава-те ви нешто из ваших грешака које имате као партија, јер ви се не можете ослободити свега овога што се нама догађа данас, и како живимо и какве тешкоће имамо. Тачно је, ја се слажем, блокада, санкције, НАТО итд. Зликовци јесу, али дајте ви размислите шта ви грешите, каква је ваша политика, ваша стратегија. Куда ово иде, ви сте пуни себе. Ви мислите да ви нешто радите и да вам је политика успешна. Да су ваши ставови, ваше акције у реду. Међутим, гледајте резултате какве имате. Како ви мислите Косово да ослободите? Како? Којим оружјем? Којом војском?

Чепић: Шта он може као десетар, јадан.

Др Шешељ: Не то ћемо уз помоћ Титових генерала, сигурно.

Свет скинуо капу Војсци Југославије

Мирковић: И још нешто да вас питам, да ли поред Војске Југославије у овој земљи постоје још неке војске. Имате војску у Црној Гори, црногорску војску. То је милиција Црне Горе, то је војска. Овде смо видели на неким сахранама у Београду нека гарда се постројава свом мртвом команданту, одају почаст. Каква је то војска? Ви сада хоћете да донесете неки закон о борби против тероризма. Па шта ће вам закон у овој земљи може да постоји само једна војска, друго све треба разоружати. Ја, немојте војводи да се увредите, али ја некада себе питам да можда и ви немате неку војску. Озбиљно.

Знате зашто, ја сам вас видео једном на телевизији са калашњиковим када сте били негде код Мирковаца, у маскирној униформи итд. И око вас су били неки војници.

Др Шешељ: Био сам у српској војсци.

Чепић: Био је он у тим војскама тамо.

Мирковић: У реду, али војске има поред наше војске, а то не може да буде никако.

Чепић: Био је и војвода у српској војсци.

Мирковић: Хајде о томе да разговарамо. Ви сте овде распалили по Лењину, по Стаљину, Китановић је у праву, ово што он говори само ви то нећете схватити. Ово што је Китановић говорио када је реч о систему итд. Мислим да је он потпуно ту у праву.

Китановић: Ја се не слажем са вама око распада и око Косова.

Др Шешељ: Да ја сада одговорим на то. Историја ратова ће запамтити херојство наше војске која је после свих тих удара из ваздуха највеће силе овога света и највеће силе у историји човечанства, какав је НАТО, изгубила свега 13 тенкова. То је нешто невероватно за вас као Титовог генерала. Јер ви сте навикли да сатирете српски народ попут Сремског фронта. Слали сте младе људе у клинницу само да што више Срба изгине. То је ваша једина победа – Сремски фронт који је пробијен након што се Хитлер убио, колико ја знам.

Мирковић: Само без увреде, што се нервирате.

Др Шешељ: Ја се уопште не нервирам, зашто бих се нервирао.

Мирковић: Немојте тако немојте да врећате.

Муслиманска "Шеста личка" у Јањи

Др Шешељ: Ја сам изабран у војсци међу војницима као способан да будем десетар. Што бих се ја због тога врећао. Да сам хтео војну каријеру увећан сам да бих био успешнији од вас. Немојте ви сада да се увредите. Сада бих већ увећано био начелник генералштаба и то много раније, па не бих за две године отишао у пензију генерале.

Она војска којој сте ви служили распала се, распала се на исти начин као

војска Краљевине Југославије, од ње није остао камен на камену. Та војска 1991. године није била у стању да разоружа усташе. Није била. Та војска је 1991. године тражила да упутимо добровољце. Српски покрет обнове је растурио мобилизацију великог броја јединица. Ја сам тада у униформи обигравао Србију и убеђивао људе, без обзира што та војска још има петокраку, да се треба одазвати на позиве за мобилизацију, скинућемо петокраку. Није дао Вељко Калдијевић све док њега нисмо срушили петокрака је остала. Није хтео народ под петокраку, а неко нам је намерно одржавао ту петокраку баш да би војска била разбијена.

Те ваше колеге генерали, пуковници други официри Хрвати, Словенци уз част неколико изузетака, могу се на прсте набројати, који су остали часни до краја и сада живе у Београду, не смеју ни да оду тамо у Хрватску и Словенију, распршили су се. У аутомобилима су генерали и пуковници вукли војну документацију, најближи сарадник генерала Андрије Силића је у аутомобил страпао документа којих се могао дочепати и побегао, ви то знате.

Друго, када је избио овај рат ви сте се бавили формирањем генералске партије, Савеза комуниста покрета за Југославију. Када смо ми бранили српски народ у Вуковару, у источној Славонији, западној Славонији у Српској Крајини, ви сте наоружавали муслимане у Јањи. Ваша партија је давала аутоматске пушке муслиманима у Јањи. Тиме се бавила ваша партија. Ви сте покушали да формирате Шесту личку, па вам је пропало. Неће народ под петокраку, неће народ у Титову војску. Покушали сте да формирате партизанске јединице на Кордуну и у Банији, и то вам је пропало. Нигде вам ниједна партизанска јединица није успела.

Ја никада нисам имао своју војску. Али више од 10.000 радикала, српских четника, као добровољци су се јавили или у војску Југославије или у територијалну одбрану источне Славоније, Барање и западног Срема, или западне Славоније или Српске Крајине или у војску Републике Српске. Ми смо на то поносни. Скоро 200 је изгинуло у овом рату само добровољаца који су из Србије отишли да се боре. Не знам, не можемо ни да утврдимо тачан број наших чланова из Републике Српске и Републике Српске Крајине који су погинули. Немојте томе да се исмејавате. То је велика ствар и ми смо на то поносни.

А овде, у Србији, никада нисмо хтели никакву војску да правимо и када смо обновили четнички покрет, Српски четнички покрет, рекли смо не радимо то да би обновили грађански рат у Србији него да бранимо српски народ. И, не заборавајте, ниједан српски борац за слободу у овом рату није хтео да се идентификује као партизан. Скоро сви су се идентификовали као српски четници тако су се називали.

Китановић: А Мартић?

Др Шешел: Ни Мартић није као партизан...

Биста јунака: потпуковник Веселин Мисита ослободио Лозницу и погинуо 31. августа 1941. године

Китановић: Али није ни као четник. Носио је петокраку.

Др Шешел: Није ни као четник, пази-те он је био полицајац, он није био војник, полицајац, шеф полиције после је као шеф полиције и пуковник полиције изабран за председника републике.

Китановић: Добро, рекли сте ниједан, могу да ређам колико хоћете.

Др Шешел: Ниједан се као партизан није експонирао.

Китановић: То није тачно.

Са комунизмом у ћорсокак

Др Шешел: Скоро сви као српски четници. Синови партизана, Титових првоборца тако су се експонирали што значи да су људи нешто схватили. Схватили су до чега нас је довео комунизам, схватили су да се са комунизмом даље не може. А грађански рат смо избегли зато што смо ми, који смо управљали том обновом четничког покрета, знали шта хоћемо и знали шта нећемо и не смејемо дозволити. Да је то неко други урадио

вероватно би се Србија о свом јазу завадила и у грађански рат одмах ушловила.

Све оне репресивне мере којима нас је дочекао режим и свега онога што нам се дешавало, све смо издржали, трпели а нисмо одустајали од праве борбе. Та борба се завршила нашом победом. Ослобођено је скоро све што је српско, а онда су нам после то отели. Нису нам отели Хрвати него Америка целу Српску Крајину, превариле су нас Уједињене нације, универзална светска организација. Америка и НАТО су нам отели трећину Републике Српске и сада су нам отели Косово и Метохију. Сувише је то велика сила да смо могли да је победимо.

Ви кажете могли смо да бомбардујемо НАТО трупе по Македонији, по Албанији, можда и по Босни где год су били надхват руке. Можда бих и ја био склон за ту опцију, али шта би се десило да смо то урадили могли смо НАТО довести у ситуацију да му је немогућа било која друга опција осим агресије свим средствима. Зато смо се ограничили на нашу територију.

И данас сам убеђен да је требало да се боримо за Косово и да одбацимо план

Черномирдин-Ахтисари, али га је прихватила Народна скупштина. Ја сам интимно против тога, али Народну скупштину морам да поштујем. Све што је против Народне скупштине државни је удар, а ја нисам пучиста, нећу државни удар.

Ви сте се залагали за државни удар и за војну управу, новине су биле пуне таквих ваших интервјуа. Ја сам против тога јер ниједан државни удар није могао нешто добро донети само зло. Само лоше. Где је гаранција да би онај ко је извршио државни удар био способан и знао шта ради. Нема тога. Једна једина гаранција може се остварити на изборима, ако народ за неког гласа.

Нови светски поредак развио СФРЈ

Водитељ: Господо, долазимо у завршни круг, ја вас молим да томе посветите пажњу, не само да полемишете него нешто и да поручите нашим гледаоцима. Господине Китановићу изволите.

Китановић: Ја бих морао само да одговорим на неке ствари. Фифти-фифти није постојао, на Техеранској конференцији четници, као безначајна војна снага, уопште нису спомињани само партизани.

Друго, савезници нису могли да дођу овде и да се споје са четницима јер су они 1943. године дошли до пола Италије и до 1945. ни макар горе, према томе дошла је Црвена армија овде и она би независно од тога, хтели ви или не, ослободила Југославију, да није било и партизана. Четници нису представљали у рату никакву војну снагу, њихов допринос није нико ценио чак је био краљ Петар присиљен да се одрекне њих. То је прва ствар.

Друга ствар, скачем са теме на тему, грађанско друштво. Грађанско друштво за које се залажете добила је источна Европа, добио је Совјетски Савез и донео је беду и глад. То је једна ствар, друга ствар, изабран је део држава које су стекле историјску предност, њих 15, које експлоатишу цео свет и бесмислица је очекивати да ће и Југославија да добије тај третман какав има Немачка итд. Јер ће имати такво грађанско друштво. Грађанско друштво које ми заговарамо то је ново вазално друштво, хтели не хтели.

Трећа ствар, слажем се са господином Шешелом око Косова око херојства итд. Тамо мислим да национално питање није било добро у многим стварима решавано. Ево, рецимо, на Косову, молим вас, директна агентура Фадиљ Хоца, Бакали, растурачи Југославије били су не само шефови Косова него и овде. Устав који је створен 1974. године, утицао је на распад Југославије, али Југославија би се независно распала зато што је то хтео нови светски поредак. Можда би теже било да смо били јединствени, агентура је била огромна, међунационална питања многа нису била правилно решавана, нису била нарочито на рачун Србије решавана. У кадровској полити-

ци, економској политици итд. То је утицало, али не верујем да је то било битно за распад Југославије. Нови светски поредак је то хтео итд. У Западној Европи био је и Кол донедавно, на челу Француске Ширак, који има огромна овлашћења који је конзервативац, Кол је демокришћанин, никакве разлике суштинске не постоје између социјалистичких, социјалдемократских и конзервативних партија на Западу. То су све партије које служе буржоазији. Ја да кажем, он је каплар, овде је генерал, ја сам био редов, али сам написао 10 књига о Другом светском рату које су превели Енглези, Немци, Руси итд.

Комунисти би као некад на власт револуционарним путем

Др Шешел: Ја сам каплар који је постао војвода, а господин Мирковић је генерал који никада неће постати војвода.

Чепић: Не зна се.

Китановић: Да идемо даље. Постављено ми је питање прихватам ли еволуцију или револуцију.

Ров главу чува: Тито на Сремском фронту који је пробијен после Хитлеровог самоубиства

Водитељ: Не еволуцију или креационизам, еволуцију као прелазак из једног облика...

Китановић: Али молим вас, ако се мисли да се мирним путем узима власт, власт се узима револуционарним путем који може да буде миран или насилан. Само еволуција је промена датог начина производње а не значи, увек мирни пут. Може да буде насилни а може да буде и мирни пут, али није еволуција у узимању власти него је еволуција у понуди датог начина производње.

Даље, шта сам још хтео да кажем, да одговорим, да фифти-фифти не постоји, никакви документи, постоји покушај, ту се слажем са Чепићем који није прихваћен. Да су хтели Руси и Американци, Енглези да нас поделе они би нас поделили. Која је то снага која би 1945. године спречила да нас поделе, нема говора.

Сремски фронт, па морао је неко да се бори на Сремском фронту. Није тачно нити је у менталитету народа да чека да му други извоје победу, да ми чекамо 1941. године док се створе повољни услови док савезници победе Немце па да се тада и ми прикључимо. То нити је у менталитету нити доприноси историјској свести нити је правилно. Сремски фронт биле су грешке итд. слата је омладина, није имао ко да се шаље

Водитељ: Српска или уопште, господине Китановићу?

Китановић: Свакако српска. Молим вас, ми смо ослободили западне делове што говори да нисмо били толико силни без обзира што је народноослободилачка војска била неупоредиво јача од других квислиншких, она није била толико јака да ослободи западне делове па је Загреб ослобођен у време када је ослобођен и Берлин, а Сремски фронт је пробијен пре него што је Жуков јуришао на Берлин, једно 15 дана пре је пробијен.

Сремски фронт пробијен, кад се Хитлер охладио

Др Шешел: Пре или после Хитлеровог самоубиства?

Китановић: После, пре Хитлеровог самоубиства.

Др Шешел: Колико ја знам после Хитлеровог самоубиства.

Китановић: Не, пре Хитлеровог самоубиства, почетком априла негде, почетком априла.

Др Шешел: Пре је Хитлер пао него Сремски фронт.

Китановић: Не, Сремски фронт је пробијен пре Хитлеровог самоубиства, а молим вас Немци су били огромна снага, огромна сила прешло се на позициони рат и тешко је било ратовати. Нисмо имали опремљену војску, гинули су омладинци, прављене су ту грешке, али гинули су за слободу, гинули су и на Косову необучени људи 389. године, ми смо ратовали са оним што смо имали. Ми нисмо могли да изведемо друге, школоване. Нажалост, највећи део школованих официра прешао је у четнике,

и оне који нису ратовали, који су се крили.

Још ме овде питају Маркс сатаниста, то је будалаштина на коју не треба да се одговара. Ја не знам шта ми је још постављено од питања.

Водитељ: Како решавате асиметрију у популационом расту различитих народа.

Китановић: Молим вас, једно су комунисти успели, комунисти су ишли на интегрално, не само описмењавање него интегрално унапређивање живота свих народа и народности. Према томе, у Совјетском Савезу вишенационалној држави мали народи су постали нације, прављене су ту грешке, али комунистичка идеологија је идеологија за све људе. Она није ни против којег народа, ни против нације.

Америка није непобедива

Водитељ: Господине Китановићу, дефинитивно треба ли ова власт да остане?

Китановић: Ја сматрам да у датом тренутку не видим која би област променила ову власт. Ми имамо, са једне стране, реално имамо пету колону, имамо патриотске снаге са којима се ја не слажем око погледа како треба да буде не знам процес приватизације, како треба да буде друштво итд. Ова власт је једну ствар урадила, показала је целом свету да се може борити против новог светског поретка то је једна ствар. Да Америка није непобедива. Није тачно да ми нисмо извојевали победу. Без обзира на окупацију Косова ми представљамо огроман пример, огроман морални пример за цео свет.

И, са друге стране, она је пробудила велику Русију, пробудила велику Кину, пробудила је велику Индију и указала, показала да и мали народ у оваквој ситуацији у каквој смо ми, могу да се супротставе успешно. Ми смо дали велики пример борби, правили смо грешке и прави власт грешке, али мислим што се тиче тога сваки покушај да се подржи Запад у борби против постојеће власти представља издају. Јер нема другачијег решења осим борбе за независност, борбе за слободу, борбе против експонената западног система. Грешке се праве и правиће се.

Др Шешељ: Морам да одговорим ово што се тиче грађанског друштва. Ми смо пре Другог светског рата били на вишем степену економског развоја бар од Шпаније, Португалије и Грчке. Да не говорим о Румунији, Бугарској...

Китановић: И Кувајт.

Др Шешељ: Албанији итд. Били смо на вишем нивоу развоја. Ми смо...

Китановић: Од Шпаније не, од Грчке да.

Др Шешељ: И од Шпаније. Ми смо већ прошли били кроз период тзв. првобитне акумулације капитала. Ухватили смо тај историјски корак комунисти су нас вратили назад и сада смо осуђени да нам се историја понавља.

Китановић: Све што имамо створили су комунисти.

Др Шешељ: Све ово што се дешава...

Водитељ: Није Бога ми, него народ, господине Китановићу.

Др Шешељ: У источној Европи...

Китановић: Комунисти, народ предвођен комунистима.

Др Шешељ: Све ово што се дешава у источној Европи последица је њихових комунистичких режима. Јер да су ти комунистички режими били добри они не би пропали.

Китановић: Само привремено, као француски...

Др Шешељ: Полако. Они не би пропали. Да је један био здрав опстао би. Ни један није био здрав.

Китановић: Они су насилно смењени.

Др Шешељ: Није тачно да су насилно смењени, нигде није било крвопролића.

Китановић: Варшавским пактом, насилно је Горбачов преко Варшавског пакта сменио...

Др Шешељ: Добро. Значи, они нису показали историјску виталност.

Китановић: Јесу.

Др Шешељ: Нису, где су?

Китановић: Они су тренутно...

Др Шешељ: Јесте, каже умро је, али био је веома виталан. Случајно му се десило да је умро.

Китановић: Француска је пала после револуције, Енглеска је пала после револуције па се опет као...

Четници започели антифашистичку борбу

Др Шешељ: Даље, што се тиче Другог светског рата, четници су започели антифашистичку борбу. У мају четници дижу устанак у источној Херцеговини. Ви знате за ту историјску чињеницу је ли тако?

Китановић: Знам, као одговор на усташки терор, то је била антиусташка не антиокупациона борба.

Др Шешељ: Јесте, масован устанак. Даље био је и антиокупациони, јер су Италијане отерали.

Китановић: Мало...

Водитељ: 24. јуна баш у мом крају...

Др Шешељ: Мало. Погинула је маса Италијана. 100 Италијана је погинуло, ја знам сигурно да их је 100 погинуло. Устанак у Црној Гори подигли су четници 13. јуна.

Китановић: Тамо се звао православни устанак.

Др Шешељ: То је био четнички устанак. Није се звао четнички, али четници су га дигли, краљеви официри, комунисти су се прикључили то је истина. Комунисти су одмах почели са својим револуционарним методама да убијају домаћине, угледне сељаке итд. Комунисти су после тога протерани из Црне Горе нису могли две године да се врате.

Китановић: Да ли су четници убијали?

Др Шешељ: Јесу и четници, не браним ја...

Китановић: Ко је више убијао?

Др Шешељ: Више комунисти, више партизани, по сведочењу Владимира Дедијера комунисти су укупно убили око 200.000 људи што у току рата што одмах после рата. А Томашевић, познати амерички историчар Хрватске националности у својој књизи о четничком покрету је написао да су четници убили око 10.000 људи у Другом светском рату.

Китановић: Иза Томашевића ко је стајао и ко му је...

Др Шешељ: Пазите, али Хрват је...

Китановић: Институт за борбу против комунизма.

Др Шешељ: Чекајте, молим вас, хајде да сада разјаснимо неке ствари. Ја нећу да браним никога ко је убијао. Свако убиство цивила је злочин, али морамо знати неке историјске чињенице. Постоји неки омер, ја нећу да кажем да су четници увек били у праву, али хоћу да кажем шта су радили комунисти.

Китановић: Нигде нису били у праву.

Потпуковник Мисита ослободио Лозницу

Др Шешељ: Четници су ослободили Лозницу као први ослобођени град у Другом светском рату, то је било 31. августа 1941. године, командовао је мој даљи рођак, потпуковник Веселин Мисита, погинуо је тог дана. То су све чињенице. Четници и партизани су те 1941. године заједно, заједно се боре, много су бројнији четници али и партизана је било. Е сада, зашто је Србин ишао у партизане? Зато што су партизани носили петокраку, петокрака је донесена из Русије, не зато што су Срби хтели комунизам нису хтели, из русофилства су прилазили комунистима и то омладина. И из патриотизма и то омладина пре свега. Домаћини људи који су мало трезвеније размишљали ишли су у четнике. То је чињеница. И они су били и опрезнији, наравно, а омладина залуђена отишла је у партизане.

Ми имамо и данас залуђене омладине која пристаје за овим опозиционим странкама и у покрет "Отпор". Они, значи, мисле треба ово да се скине не ваља власт. Ко да ја не знам да ми неваљамо. Не ваљамо ми као власт. Али нема, нажалост, у овом тренутку бољих од нас, нема их.

Китановић: Комунисти су бољи, али нису у могућности...

Др Шешељ: Чекајте, да сте ви бољи ви би добили на изборима, пустите ви то. Неће вас народ. Одлични сте, најбољи сте, имате само једну ману – неће вас народ.

Китановић: Није, него немамо пара. То ће бити, немамо исту ситуацију, немамо пара ни домаћих ни страних.

Др Шешељ: Нисмо ни ми имали пара. Откуд радикалима паре? Увек смо били најсиромашнија странка. Да ли нас је финансирао неко из иностранства?

Китановић: Радикали су у односу на нас имали бар хиљаду пута више.

Др Шешел: Ви сте били начелник генералштаба, имате везе са војнообавештајном службом, јесте ли чули некада да добијамо паре из иностранства?

Китановић: Од наших радника из иностранства су вам прикупљали...

Др Шешел: Ма шта, и то је било ситно.

Китановић: Добро, нама није ни ситно...

Др Шешел: Када се све сабере не може, за све ове године, више од 100.000 марака да буде. Не може.

Китановић: То нису за комунисте мале паре.

Др Шешел: За све ове године кажем. **Китановић:** Знам, али за комунисте то су велике паре.

Др Шешел: Једном приликом је један гастербајтер из Немачке, из Берлина, дао 50.000 марака, остало све ситно, дође купи неке књиге, купи нашу штампу, ја сам ишао на једну турнеју као председник странке по западној Европи.

Водитељ: Ово је у целој причи небитно.

Дражина опција била најпримеренија

Др Шешел: Ово је веома важно да завршимо до краја. Што се тиче Другог светског рата, у Србији је дошло до окупације репресалија немачког фашистичког окупатора због устаничких акција. Четници и партизани су заједно побили оне немачке инжењере после чега су Немци стрељали 2.300 грађана Крагујевца, је ли истина? Не само што су их побили него сада су ту неки партизани и сакатили и одсецали полне органе стављали у уста итд. То су историјске чињенице. Немци су само према Србима били окупациони. За једног Немца 100 Срба, за рањеног 50 Срба. Која је била најпаметнија логика, која је била најпаметнија опција у том тренутку? Примирити се, не излагати народ погибљивости, сачекати бољи тренутак. То је била опција четничког покрета. У четничком покрету је било тих такзваних самониклих сеоских кабадахија, гибаничара...

Водитељ: И 1994. је била таква опција.

Др Шешел: Молим вас гибаничара, сеоских кабадахија који су ван сваке контроле, има много докумената где се Дража жали на такве, је ли Дража наредио да се Коста Пећанац ликвидира? Је ли истина? Јесте. Зато што је деловао на своју руку, правио дар-мар по народу, угњетавао, отимао и слично.

Е сада, можемо ми проценивати колико је Дража био способан, колико је могао чврсту дисциплину да заведе итд. Али, опција за коју се он залагао је у том тренутку била најпримеренија. То је као опција наше данашње власти. Нисмо довољно јаки да одмах повратимо Српску Крајину, нисмо довољно јаки да одмах повратимо Републику Српску, нисмо довољно јаки да одмах отерамо НА-

ТО са Косова и Метохије, је ли тако. Можемо сачекати неку повољнију прилику.

Мирковић: То је сасвим друго.

Др Шешел: То је и Дража радио. Даље, Дража је ратовао за све време рата против усташа у Босни, у Далмацији, у Лици, то је истина. Изнуде је правио...

Мирковић: То су биле чарке, то нису биле велике...

Др Шешел: Извините ви то, пустите ви то...

Китановић: Никада никаква, која је велика битка била тамо?

Др Шешел: Са усташама непрекидно. Ко је убио Францетића, четници на Романији...

Китановић: То је друга ствар, али која је велика битка...

Водитељ: Господине Шешел, свирао је одавно.

Др Шешел: Само молим да завршим ово, мислим да је веома важно, па ви дајте опет време господину Китановићу.

Водитељ: Зато вас и опомињем.

Др Шешел: Ко зна када ћете нас опет позвати да се испричамо јер никада раније нисмо били у овом саставу на телевизији. Даље, четници у Босни делују против усташа а партизани против њих. Партизанима је било у једном тренутку неподношљиво у Србији, јер их је народ отерао из Србије, народ је хтео да се ствари примире. Таква је била и четничка политика.

Мирковић: Немци су их отерали, немачке трупе дошле...

Др Шешел: Молим вас, нисте имали подршку народа и они који су остали сакривали су се од сепсака.

Китановић: Немци и Недићевци.

Др Шешел: Полако, зашто су се четници одржали?

Китановић: Где?

Др Шешел: У Србији?

Китановић: Зато што нису ратовали одговарали су Немцима.

Пакт о сарадњи Немаца и партизана

Др Шешел: Ратовали су, молим вас полако. Један једини званични пакт на врху између зараћених страна у Другом светском рату био је између Тита и Хитлера, је ли то истина? На мартовским преговорима потписали су у име Тита Коча Поповић, Милован Ђилас и Владимир Велебит.

Чепић: Није потписан никакав...

Др Шешел: Владимир Велебит је потписан.

Чепић: Није.

Др Шешел: Ма потписан, Дедијер објавио документа.

Китановић: Потписан је и то је грешка била.

Др Шешел: Ево зна господин Китановић, он је историчар. Немојте господине Чепићу...

Чепић: Хитлер није то одобрио.

Др Шешел: Господине Чепићу, како није одобрио, одобрио је захваљујући...

Чепић: Казао је – са бандама из шуме нећу у пакт.

Китановић: Безначајан у пракси... **Др Шешел:** Пустите то, то је гусларска варијанта тих догађаја, новокомпонована. Ово су историјске чињенице.

Чепић: Ово су историјске чињенице.

Др Шешел: Захваљујући том пакту Тито се извлачи са Неретве...

Мирковић: Не, не.

Др Шешел: Побеђује четничку јединицу мајора Остојића...

Чепић: Војводи, то неће да прође, то није тачно.

Др Шешел: И води своје јединице у гротло Сутјеске. У пакту стоји да партизани свог највећег противника виде у четницима.

Китановић: Али, борбе трају између Немаца и партизана све време.

Др Шешел: Не трају. Када је потписано престају борбе.

Мирковић: Није тачно.

Др Шешел: Па како би се Тито извакао са Неретве? Када је спасао рањенике на Неретви, што их није спасао на Сутјесци. Је ли на Сутјесци жртвовао све рањенике. Је ли централну болницу послао са Трећом дивизијом и Савом Ковачевићем у сасвим супротном правцу од правца пробоја главнине партизанских јединица. Је ли то историјска чињеница.

Китановић: Не, да се разумемо ја не сматрам да је војнички на Сутјесци...

Др Шешел: Је ли послао за Санџак Саву Ковачевића са централном болницом.

Китановић: На Сутјесци није све било како треба, међутим, да је нешто учињено са лошом намером није.

Др Шешел: Да сада дођемо до краја рата. 1944. године Немци се извлаче са Балкана, четници тада крећу у операцију по свим местима у целој Србији. Четници 14. октобра ослобађају Крушевца, мајор Лукачевић ослобађа Крушевца, организује свечани дочек Црвене армије. Је ли тако?

Китановић: Није тако, јер Немци напуштају Крушевца он улази

Др Шешел: Чекај, 17 четника је погинуло у ослобађању, има код Ђуретића документ, 17 четника је погинуло у ослобађању Крушевца.

Мирковић: Није пред Крушевцем...

Др Шешел: Односно у самој операцији. Има код Ђуретића у другом тому документ...

Чепић: Није то реално. Немојте, ја сам учесник тога, није то реално.

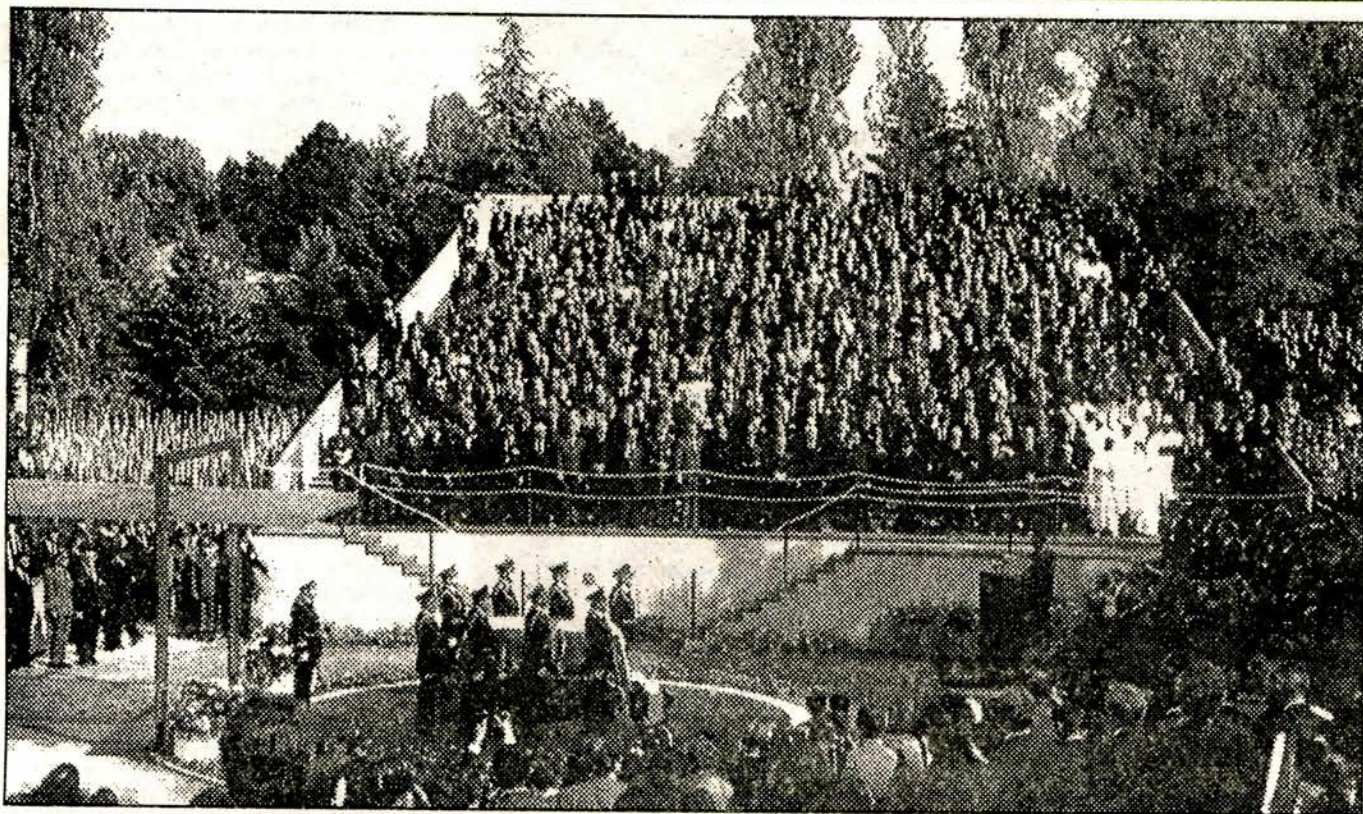
Др Шешел: Јесте ли у Крушевцу били учесник? Где сте били учесник? Нисте били у Крушевцу.

Водитељ: Господе, овог тренутка се само ја чујем, али ви то очигледно не чујете.

Чепић: Није то реално.

Др Шешел: То је грешка онда. Од нас бар има нешто и да чује, боље би било да ви ћутите а да ми говорите.

Водитељ: Немојте господине Шешел, него да ми привођемо ово крају.

Преварио пола света: капиталисти и комунисти заједно на Титовој сахрани

Дочек Црвене армије у Крушевцу

Др Шешел: Да ово само завршим до краја 14. октобра четници ослобађају Крушевац, организују свечани дочек Црвене армије са музиком, 17 четника је погинуло приликом ослобађања Крушевца. Велика количина оружја и муниције је заплена, постоје тачни подаци код Ђуретића колико минобацаца, колико топова, колико пушкомитраљеза, колико муниције.

Мирковић: Из четничких извора.

Чепић: Да.

Др Шешел: Они су историјски извори из тог времена. Значи, нису фалсификати. Ако је иједан извор био исправан после Другог светског рата, онда је то био четнички јер четници нису победили, нису имали времена да фалсификују. Комунисти су фалсификовали своје изворе.

Китановић: Не, давали су и они своје извештаје другачије

Др Шешел: После тога Црвена армија разоружава четнике и предаје Крушевац партизанима. Е то вам се десило у Крушевцу.

Китановић: То је само...

Чепић: Добро, није то значајно.

Водитељ: Ово је ипак комунисти против радикала, а не партизани против четника, јер ја мислим да је то само део дуела комунисти против радикала.

Др Шешел: То је део, наравно. Веома је значајно да се разјасне ове историјске чињенице. Та политика чекања на погодан моменат, заправо је политика коју ми данас водимо као Влада националног јединства.

Мирковић: То су други услови, то не може да се упореди.

Др Шешел: Пазите, сада су још тежи услови него онда

Китановић: Чекање је издаја...

Др Шешел: Није тачно да је то издаја.

Китановић: Четници су се врло жестоко борили против партизана.

Др Шешел: Нису хтели четници да се боре против партизана, партизани су изазвали сукобе са четницима, партизани.

Китановић: Мени су брата од стрица заклали четници, према томе никакве везе то нема.

Др Шешел: Ваша судбина је трагична, ја саучествујем у том вашем болу, губитак брата је заиста веома, веома тешка ствар, губитак најрођенијег. И претпостављам да га је неко из злочиначких порива заклао.

Китановић: Не, то је систем био...

Лева скретања комуниста

Др Шешел: Молим вас, то није био систем, то није тачно. Комунисти су своје ратне злочине називали левим скретањима, а ратне злочине друге стране злочинима у правом смислу речи. Злочина је у рату било на обе стране и код партизана и код четника. Постоје историчари који говоре колико су једни, колико други направили. Дедијер говори о партизанским злочинима, Јозо Томашевић, Хрват, Американац, говори о четничким злочинима.

Китановић: Односно, њему пише Институт за борбу против комунизма.

Водитељ: Господин Чепић равно 20 минута чека.

Др Шешел: То је научна литература која је у свету призната.

Чепић: И то скромно да му се глас не чује.

Водитељ: Господо, никакав проблем није, можемо сучелавати вашиг знања и познавања историјских чињеница уприличити неком другом приликом, јер је Телевизија Палма отворена.

Др Шешел: Добро, шта ћемо сада сучелавати ако нећемо чињенице и аргументе?

Водитељ: Историјских, око четника и партизана. Господине Чепићу, изволите.

Чепић: Ја ћу ово брзо, да не злоупотребљавам, да скратим ово, да амортизујем ово што су ови прекорачили и злоупотребили.

Прво да констатујем, ставови тројце мојих пријатеља и колега вечерас сведоче о томе да се ми никад и никако, ја сам толико разочаран вечерас овим разговором, нећемо извући из ове и овакве ситуације. Од нас четворице су четири различита мишљења, то је оно три Србина, шест мишљења итд.

Др Шешел: Зато смо ми присталице индивидуализма а не колективизма?

Чепић: Није то тачно.

Водитељ: Европејског...

Србија и Црна Гора, једне очи у глави

Чепић: Није европејски. Што се тиче Црне Горе, било је речи да ће она да отпадне, да изађе итд. Ја сам избацио паролу и опет је понављао вечерас, да су Црна Гора и Србија не два ока у глави, што је рекао Слободан Милошевић, него су то једне очи у глави. Једне очи у глави,

Чиста савест: Српска радикална странка није гласала за план Черномирдина и Ахтисарија

Јер то нису две руке, нису две ноге, нису два ребра, то је везано, то су једне очи у глави и нема никакве силе на свету док иједан човек траје, или у Србији или у Црној Гори, да ће се то отцепати, одвојити, и створити две државе итд. Јер истог момента губимо Косово. Јер Косово стоји у Резолуцији 1244 само као део Југославије, нема израза ни Србије ни Метохије, али да је Косово у границама и у саставу Савезне Републике Југославије и да Југославија на Косову има суверенитет и територијални интегритет. Нико озбиљан од државника света, укључујући данас Клинтон и Путина, није ово порекао из Резолуције 1244. То треба да нас храбри, да то подржимо и да то наставимо, да бијемо битку како да се врате све наше снаге на Косово и сви грађани који су тамо рођени, наравно не само рођени, да живе заједно, оно прије што је Његош рекао сви уједно и доста работе.

Ја ћу само једно рећи, без полемике, ово о четницима. Изнећу што ја нисам мислио вечерас износити, мени су три, пет стричева у једном рову то је изузетно интересантно, у једном рову на Мојковцу погинули бранећи одступницу краљу Петру српском и Александру и српској војсци итд. У овом рату петоро рођене браће и браће од стрица погинуло је у партизанима, ниједан није имао 30 година, школа у мом месту носи име тог једног несретника који је погинуо на Ливну, и трг у Ливну. И када се помињу и мењају ове историјске чињенице, фалсификује се историја.

Што се тиче Црне Горе, где сам ја као дете учествовао у партизанима, што се тиче нас, свака мене у срце ударила која је четничка пукла на окупатора, било на Италијана било на Немца. Сваки метак, свака пушчица, свака бомбица која је употребљена у току рата од стране партизана била је од стране четника и када се одступало исто су тако одступали итд.

Прича о Србији да је Србија четничка и да је у Србији завладало четничтво, и дајте људи сада да долазимо на власт, дајте ово уопште није тачно то брукамо народ. Велики патриотски народ, велики слободарски народ који је кроз целу своју историју, без обзира на нашу неслогу и несрећу, био ово што је био сада, у овом рату или Другом светском рату и у Првом светском рату итд. Према томе, дајте једном да схватимо и да ово оставимо историји, покољења дела суде, што каже Његош, што је чије дају свијема. Ово ће историја све да пресуди и на крају све да докаже. А не сада трчати пре избора, били су четници, били су партизани итд.

И мало замера водитељу, то је мој пријатељ па имам слободу да му кажем, што је пустио оволику полемику између четника и партизана. Вечерас то није била тема. Не, ја предлажем да једно вече закажемо исто са војводом или са другим војводом...

Шешел

– четнички војвода

Др Шешел: Комунисти и радикали у теорији су четници и партизани.

Четић: Не, патриоти, врло је погрешно било од војводе кога је ценим ти то знаш да ја...

Др Шешел: Ја сам четнички војвода господине.

Четић: Нека си, ти и ђавољи, ти си мени пријатељ.

Др Шешел: И шта хоћеш сад?

Китановић: Има и других мана, није му то једина мана.

Четић: Не, он је добар човек и немој сада да делимо на...

Др Шешел: Је ли тако, ко прави четник.

Четић: Ја још једну предност имам, поред овога што сам петоро браће положио, ја сам и зет требињски.

Др Шешел: А како да одете у Савез за промене онда?

Четић: То не знате, и то ћу да кажем, ово чекање и то да вам објасним једном, ја сам прво студирао дипломатију па после право. Ово чекање није Дражино, не браним Дражу ово је чекање

Др Шешел: Краљевске владе...

Четић: Краљевске владе и Драгога Јовановића, искључиво Драгог Јовановића кога у Србији сваки други Србин данас брани на несрећу нашу...

Др Шешел: Не, не нема везе са Драгим Јовановићем нема везе, можда има везе са Слободаном Јовановићем, немојте мешати Драги Јовановић је нешто друго.

Четић: Слободан Јовановић, председник владе, извињење мртвом Драгоме, јер Драги је рекао ону чувену паролу, дошао је један мој и његов колега у затвор код Драгог...

Др Шешел: Политика чекања је била исправна политика краљевске владе да се народ сачува.

Четић: То је друго, не, не.

Китановић: Нема никакву улогу.

Др Шешел: То што нисмо имали правог краља то је други проблем, па га је Черчил тамо манипулисао.

Четић: Знаш шта каже мој адвокат, свашта пише он показивао оне класе, свашта пише штампа, он каже – благо нама никада од тебе неће бити добар демократа, то је среће када пише, значи да смо живи. То је Драги кога ја ценим, али не Слободана. Слободана ја ценим као научника, као великог и недовижног научника итд. Али не као политичара. Он је упропастио Дражу.

Др Шешел: Да овај спор по питању стварне историјске улоге четника и партизана...

Четић: И само још, опростите, нисам одговорио на питање које ми је поставио водитељ. Ми смо за свакога онога који гради, а против свакога који руши ма на који начин и ма од кога.

Китановић: Савез за промене руши.

Четић: Не знам ја, нисам ја...

Др Шешел: То му је слаба тачка, не може да се извуче.

Четић: Нисам ја за све у Савезу за промене.

Др Шешел: То му је слаба тачка.

Четић: Ја сам уз већину у Савезу за промене која је са мном.

Др Шешел: На чијој страни је овај фински амбасадор?

Четић: Фински амбасадор је члан социјалдемократске партије која је на власти и он је на нашој страни.

Да су четници победили, где би нам био крај

Др Шешел: На вашој страни. Да. Сада је то већ јасније. Покушајмо овај спор о историјској улози четника и партизана да решимо на најлогичнији начин. Да претпоставимо шта би се десило са нашом земљом да су победили четници,

а знамо шта се десило зато што су победили партизани.

Прво, Југославија је подељена на федералне јединице, Тито је систематски разбијао ту државу сталним уставним променама, стварао услове за разбијање те Југославије. Економски је био крајње неуспешан, служио Американцима за прљаве циљеве, антисовјетске циљеве, то су у то време били антируски циљеви, јер њега је антируска мржња мотивисала, као Хрвата и католика. Американци не мрзе Русе као такве, али мрзе Совјетски Савез. Показало се да им није Совјетски Савез због идеологије био проблем. Јер, Русија сада има другу владајућу идеологију, а и даље је Америци покушавају свим силама да униште. Значи, идеологија није била у основи негo геостратешки и империјалистички интереси Америке. Да су победили четници прво не би било федералног уређења државе, а ако би и било, онда би било према мапи Стевана Мољевића. Велика Србија, мала Словенија, још мања Хрватска.

Китановић: И учлањена у Атлантски пакт.

Др Шешељ: Слушајте, не бих ја бежао од Атлантског пакта када би ми могли тамо да будемо равноправни партнер и када тај пакт не би био оријентисан против мога народа. Да је тај пакт...

Китановић: То је већ нешто ново...

Др Шешељ: Усклађен са интересом мога народа, не бих ја бежао од њега.

Китановић: Он никада не може да буде оријентисан против, тј. неоријентисан против.

Др Шешељ: Показало се да не може. И због тога сам против НАТО-а зато што је НАТО против мога народа.

Китановић: А четничка Србија би била у НАТО-у.

Др Шешељ: Можда би била.

Китановић: И ми би били вазали амерички, као што је Турска.

Др Шешељ: Пустите ви то, као што је Грчка или као што је Италија. Или као што је Француска. Ја од те судбине не бих бежао под овим условом. Али проблем је што сам ја данас против НАТО-а зато што ми није довољно ово разбијање Југославије него жели да разбије и локалну целу Србију, због тога сам ја против НАТО-а.

Китановић: А систем исти економски и политички као земља НАТО-а, на то сам мислио...

Др Шешељ: Шта би нама сметало да смо на оном степену развијености на коме је данас Грчка? Ништа то нама не би сметало.

Китановић: Ми смо били на већем степену до 1990. године од Грчке.

Др Шешељ: Нисмо били.

Китановић: Јесмо, јесмо.

Др Шешељ: Нисмо.

Чепић: Од Јапана јесмо 1952. године.

Китановић: Нема толико образованих кадрова.

Водитељ: Време је...

Др Шешељ: Животни стандард говори, то је суштина.

Китановић: Да, животни стандард.

Др Шешељ: А то што ћете ви узети на тас сву нашу тешку индустрију која се показала као промашена инвестиција, ништа не значи.

Китановић: Сада у овој ситуацији...

Титова победа несрећа за српски народ

Др Шешељ: Дакле, и са једног историјског аспекта објективних повољности или повољности за српски народ несрећу нам је донела комунистичка револуција и Титова победа после Другог светског рата. Да тога није било данас би било све другачије. Ми данас исплаштамо, ми све ово трпимо због победе комунистичке револуције. Сада не вреди алиментирати зашто је дошло до те победе, јер сам рођен 1954. године.

И друго, ја вашу генерацију господине Китановићу, и оне старије од вас, који су отишли из неких искрених идеала у партизане пеним и поштујем.

Китановић: Ја нисам био у партизанима, ја сам био дете.

Др Шешељ: Добро, али они старији су били, господин Мирковић је био, али ја поштујем оне комунисте који су из својих идеала отишли у револуцију, па 1948. године верни својој идеји отишли на Голи оток. Јер није прави комуниста који није 1948. године отишао на Голи оток. И то је суштина. Правим комунистима био је крај 1948. године.

Мирковић: Слажем се.

Водитељ: Господине Мирковићу изволите.

Мирковић: Са тиме се слажем. Ви сте рекли нека порука.

Водитељ: Наравно.

Мирковић: И мислим да је ред.

Др Шешељ: Није нам време да умиримо, још није.

Мирковић: Ви мислите на опоруку. То ви можда спремате јер отприлике такво време долази. То вам је нека моја прогноза. Мислим политичку опоруку не дај боже ову другу.

Овде је требало вечерас да буде критика комунизма што мислим да је у реду.

Др Шешељ: Како критика комунизма када су тројица комуниста против, ово је била критика радикала. Сада, што је била неуспешна критика радикала, то је друга ствар.

Водитељ: Господе, господин Мирковић је најстрпљивије слушао и мислим да никога није прекидао.

Да ли је СК – ПЈ наоружавао муслимане у Семберији?

Мирковић: Мислим да треба, ако то нешто значи, што ћу сада рећи, тај период наше историје изучити објективно, извући неке поуке из тог периода. А не само цсовати и, како да кажем, причати разне непроверене ствари итд. Што је војвода вечерас демонстрирао одлично. Има се шта из тог периода научити.

Др Шешељ: Ја нисам цсовао господине.

Мирковић: Не, ја кажем...

Др Шешељ: Био сам толерантан према најљућим политичким противницима.

Мирковић: Псовка у том смислу да се не даје критика, нешто овако каже. Ви сте говорили за генерала Андрију Силића да је отишао у Хрватску. Није тачно, ту живи, он је ожењем Српкињом.

Др Шешељ: Где?

Мирковић: Овде живи, у Београду. Значи, има доста ствари које ви говорите овако ад хок, што сте чули из те жуте штампе итд.

Др Шешељ: Зашто је смењен?

Мирковић: Није то моја порука. Моја порука је...

Др Шешељ: Он је као млад човек смењен.

Мирковић: Моја је порука, пре свега, треба извући поуке из међународних односа који су били у Југославији.

Др Шешељ: Ходете ли бити љубазни само на једно конкретно питање да одговорите?

Мирковић: Да.

Др Шешељ: Је ли истина да је ваша партија наоружавала муслимане у Јањи и Семберији?

Мирковић: Не.

Др Шешељ: Није истина?

Мирковић: Не, уопште.

Др Шешељ: Једном сте се хвалили на телевизији тим када је било актуелно.

Мирковић: Не. Не. Уопште не, сигурно не. То све што сте говорили о СК покрету за Југославију то није тачно.

Др Шешељ: А ко им је донео оружје у војним возилима ЈНА?

Мирковић: Знате, када је реч о том оружју тамо-амо, ту сте ви већи стручњак од мене.

Др Шешељ: И ја као десетар.

Мирковић: И ваши коалициони партнери итд. Ту сте ви већи стручњак, ја у то нећу да улазим, не кажем да сте ви то радили.

Др Шешељ: Ко је муслиманима у Јањи доставио оружје?

Мирковић: Не, то није тачно. Ја сам то већ рекао једанпут, ми смо имали расправу око тога, па пошто ви памтите детаље ваљда се сћате тога.

Др Шешељ: Ја се сћам да сте ви при знали то.

Политичке противнике низ Дунав

Мирковић: Видите, то око међународних односа мислим да је врло битно и ово како ви гледате на те међународне односе и како гледају друге, сада релевантне политичке партије у Србији, то је највећа опасност за наш даљи развој и будућност. Јер сте сви, отприлике, на том истом становишту да постоје само Срби у овој земљи и не само у овој земљи.

Др Шешељ: То није истина.

Мирковић: Не само у овој земљи, него до оне линије коју смо овде већ споминали, и то у вашој политици, у вашем, како да кажем, ангажовању доминира и

то доводи до тих сукоба и то је довело, у ствари, до пропасти Југославије. Није народ окренуо леђа социјализму и друштвеној својини итд, него је у тој ситуацији наш човек, захваљујући деловању, рецимо ваше партије, онда Српског покрета обнове, па и Социјалистичке партије Србије почео да размишља као Србин, као Албанац, као Хрват, као Словенац итд а не као човек, као радник, као грађанин. То је оно што ви нисте схватили и зато је ваша партија данас једна типична партија југословенског поднебља која ће нестати врло брзо. Рецимо, у Хрватској је нестала.

Др Шешељ: А ваша ће напредовати.

Мирковић: Не. Ми још 10 година има да чекамо, хајде рецимо, да буде то 20 година, али ћемо сачекати да вас најури-

Др Шешељ: То једноставно није тачно.

Мирковић: Суштина је ваша да ви хоћете капитализам. А национална опција је само једна форма, један облик да се то лакше постигне. А то не може проћи. То је могло да егзистира ових десет година, међутим, народ се већ освешћује и ви све више видите и отприлике данас важи у Србији сигурно парола опште треба да оду, ту мисле на вас и вашег коалиционог партнера, а ови не треба да дођу. Извини што на тебе показујем

Чепић: Нека. То је добро.

Мирковић: Не, мислим на ове из Савеза за промисне, Вук Драшковић, Зоран Ђинђић...

Др Шешељ: Онда ће да врате Савез комуниста.

славно завршио. И чекам тај тренутак да се опет скупилимо као чланови ЦК.

Др Шешељ: Да се Тито врати. Не би мене изненадило да се Тито врати. Да баче сада у студио овде одједном.

Мирковић: На вашу велику жалост знате Тито је већ у космосу, ви му не можете ништа.

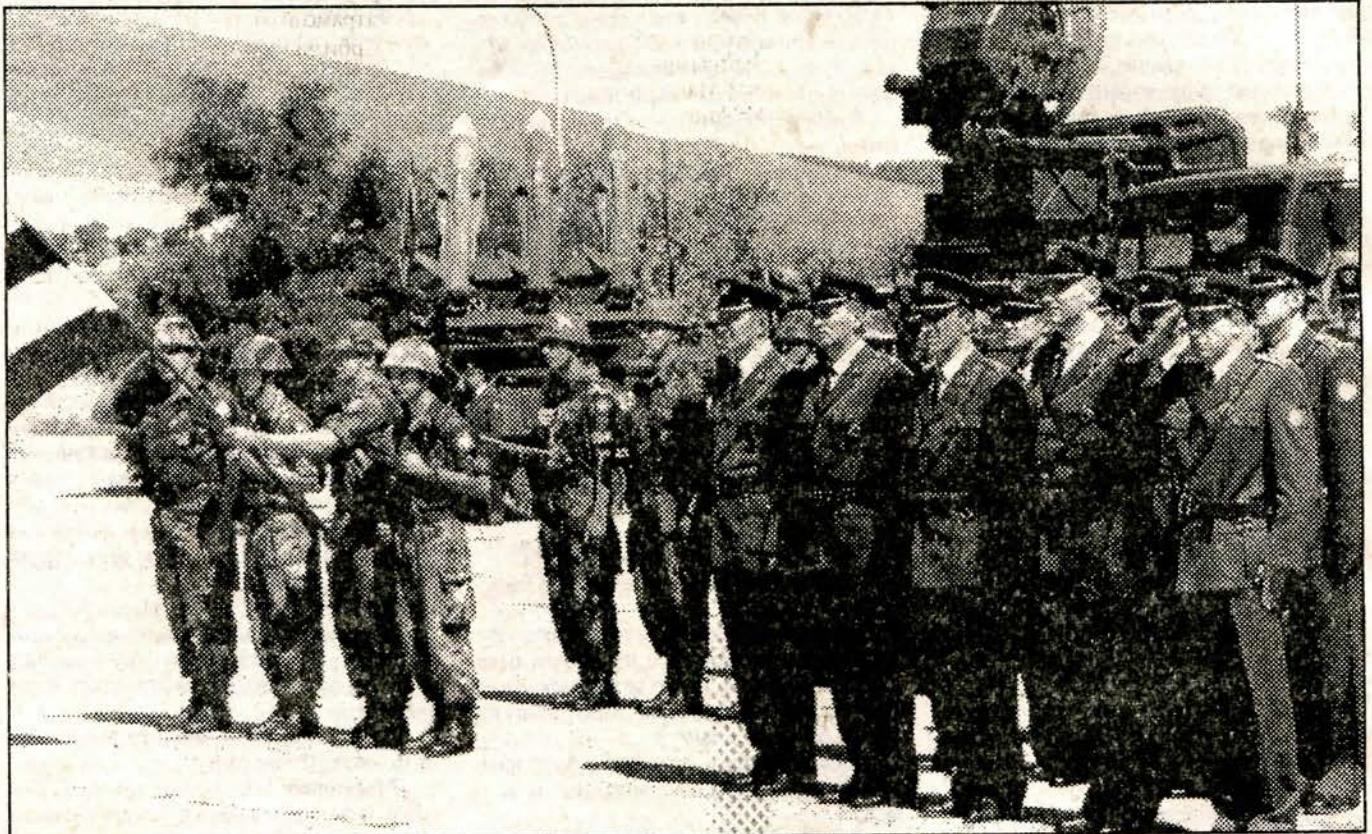
Др Шешељ: У космосу?

Мирковић: Јесте, он је космичка личност. А пошто то не знате, сада ћу вам рећи како.

Др Шешељ: Ја сам мислио да је паклена личност.

Мирковић: Не, Титов глас је снимљен на један магнетни диск и прва васионска посада која се спустила на Месец...

Др Шешељ: Чуо сам да Марсовце залуђује горе.

Подвиг за историју: Војска Југославије 78 дана одолевала агресији до зуба наоружаних Вандала

мо. Да вас пустимо низ Дунав. У Хрватској отприлике једна таква партија је сада страдала, то је типичан пример, никакве разлике између ХДЗ и вас нема. У суштини политичка опција њихова и ваша је иста, или СПС и ХДЗ то је исто, или Алије Изетбеговића. То је исто, то је опција.

Китановић: Они хоће Атлантски пакт.

Мирковић: То у реду, то су само нијансе, ништа то не значи. То што је он против Атлантског пакта или овај СПС, сутра ће они, он је већ рекао да нема ништа против тога, да уђу у некој другој прилици...

Др Шешељ: То није тачно.

Мирковић: Јер суштина је ваша, сада долазим на оно што је битно, суштинско...

Чепић: Онда ће и Бранко...

Китановић: Само прави комунисти да дођу...

Мирковић: У реду, ти си прави комуниста.

Чепић: Он је мање добијао од мене, па побогу брате...

Водитељ: Полако господо, молим вас полако.

Китановић: Ја од тебе добио мање?

Чепић: Од тебе добио дупло мање.

Генерал чека да се Тито повампире

Мирковић: Ја имам једну заставу и још увек је носим. Ту заставу црвену са српом и чекићем носим. То је моја зашава. Ја се још увек сматрам чланом ЦК Титовог који је на 14 конгресу онако не-

Мирковић: Тај диск је тамо остављен.

Др Шешељ: Држи им говор. Дајте другови чим...

Мирковић: Шездесет гласова светских државника, међу њима је и Титов. Е тако да знате, ви Титу не можете ништа. На крају крајева, све ово што ви причате о Титу и сви ови други о комунистима то је већ историја. Ви ту не можете ништа променити. Али ја инсистирам на овоме да ви схватите, Војиславе Шешељу, да са оваквом вашом политиком не постоје Македонци, не постоје Црногорци, Албанци никада нису били овде, да не идемо сада Хрвати и та мржња према Хрватима...

Др Шешељ: То нам је од Маркса остало.

Мирковић: Не. Пустите ви Маркса.

Др Шешел: То сам ја први пут код Маркса читао. Нисам ја о томе имао појма док Маркса нисам прочитао.

Мирковић: Ви нисте, ја се извињавам, ви не можете Маркса оцењивати. Немојте.

Др Шешел: Маркс каже да су Хрвати измет европских народа.

Мирковић: Ви треба да станете мирно када...

Др Шешел: Ја по том питању поштујем Маркса.

Мирковић: Хоћу ово да кажем, није овај проблем међунационалних односа...

Др Шешел: Има ли то, господине Китановићу, код Маркса?

Мирковић: Многи сада паметују да ће ова земља пропасти, па Тито је први знао који су проблеми ове земље, зашто је стално говорио о међунационалним односима да је то питање главно. То је било главно питање Југославије. Видите колико је то био паметан човек. Само ви то још не схватате Војиславе Шешелју и са том вашом политиком коју водите и ваш коалициони партнер ви нас вучете, у ствари, да нас разбијете.

Водитељ: Ако сам ја добро разумео, они треба да оду, а ови други не смеју да побегу.

Мирковић: Јесте.

Водитељ: Господине Шешел, изволисте.

Мирковић: Шта је војска, она попуњава ту празнину. То је исто по уставу.

Др Шешел: Ја не сумњам да би, у некој трагичној варијанти, да странка генерала Мирковића дође поново на власт ми радикали отпловили низ Дунав или стрелјани, или пререзаних гркљана, као да су те нијансе сада важне, углавном ми бисмо отишли низ Дунав.

Чепић: Не би вас било.

Др Шешел: Не би нас било. ХДЗ је директни продужетак Савеза комуниста, директни. Што је Титов Савез комуниста деценијама припремао, Туђманов ХДЗ је за врло кратко време, уз америчку помоћ, реализовао. Све је то Тито раније припремио, све.

Мирковић: Он створио Југославију па је разбио.

Толерантна политика према националним мањинама

Др Шешел: Тито није створио Југославију него је федерализовао, касније конфедерализовао. Ништа од тога не би било могуће да Тито није припремио. То је суштина.

И ово потпуно измишљате, жао ми је генерале што морам тај израз да употребим, није било ниједне псовке у овој емисији, ово је најтежи израз који употребљавам у целој емисији, па измишљате по питању наше политике према националним мањинама. То једноставно није тачно.

Водимо веома толерантну политику према националним мањинама. Политику искреног пријатељства и братства. Према свим националним мањинама и њиховим припадницима који су

лојални држављани Србије и Савезне Републике Југославије. Садашњи потпредседник Народне скупштине Србије је Бугарин, члан Српске радикалне странке. Имали смо посланика Мађара, имамо високе савезне функционере Бурњевце, Шокице, Словачке, припаднике других националности. Имамо истакнутих муслимана, на нашим листама било је и муслимана.

Имали смо и међу добровољцима Српске радикалне странке много муслимана, па их је овај Маузер испоручивао муслиманима у Тузлу, овај Маузер који је сада у Демократској странци служи НАТО-у, пребијао је, убијао, пљачкао и многе од њих испоручивао, чули сте за то, а уприте прстом и на једног радикала који је учинио нешто према националним мањинама нечасно и нељудски. Тог случаја нема.

Непрекидно смо упозоравали Шингаре да им Американци не желе добро, више пута смо у Народној скупштини говорили и ја и многи моји сарадници, страначки пријатељи, Американци ће вас искористити. Да ли се сећате тога, као топовско месо, искористити за своје прљаве циљеве, ви ћете страдати у борби против српског народа, да они не би гинули. И то је суштина. Албанска национална мањина је инструментализована у великој већини, у маси је инструментализована.

Времећлов – последњи чин југословенске драме

Као што су инструментализовали босанске муслимане, па где су сада? Највећи су губитници овог рата, је ли истина? 1990. године сам писао проглас испред Српског слободарског покрета, тако се наша странка тада звала, и проглас је почео са браћо муслимани, не дозволите да вас Хрвати и овог пута искористе против ваше браће православних Срба, као што су покушавали 1941. и 1914. итд. па се позивао и набрајао истакнуте Србе муслимане из прошлости који су залага некадашњег српског националног јединства, без обзира на верске разлике. Па су муслимани дозволили да буду потпуно искоришћени, изманипулисани.

Је ли Изетбеговићу нуђено, 1991. године, да Босна и Херцеговина остану у саставу скраћене Југославије, и почетком 1992. године, као равноправна федерална јединица, а да он буде први председник те скраћене Југославије. А ви сте знали то, је ли тако, тада сте били председник Савеза комуниста покрета за Југославију, имали сте информације, је ли то истина? Изетбеговић је прво прихватио, а онда по наговору Американаца одустао и кренуо у проглашење независности.

Проглашење независности је, то је свакоме било јасно, почетак грађанског рата. Не може Хрватска постати независна без грађанског рата да одвуче милион Срба са собом. То није могло. Јесмо ли то сви знали да није могло. Је-

смо ли упозоравали Хрвате, ја сам се лично залагао да Словенци могу у спаком тренутку да се отцепе. И први сам јавно о томе проговорио. Нећете да живимо заједно, немамо никаквих територијалних спорова, идите. Али смо Хрвате упозоравали не можете се отцепити а да однесете српске територије. Не можете без крвавог рата. И десио се тај крвави рат зато што су хтели да отму српске територије које им је Тито на вештачки начин, по авнојевским границама, даровао. Нису могли босански муслимани да се отцепе а да однесу српске територије без крвавог грађанског рата. То није могло.

У Македонији ниједна пушка са наше стране није запуцала. Јер смо рекли, ми сматрамо ако већ нисте Срби онда сте нама Србима најближи, и нико у Србији није био за то да се ратује са Македонијом. Је ли истина? Је ли то чињеница? Нити је једна пушка запуцала. Нећете да будемо заједно, онда не морате, али тамо није било традиције убијања Срба, није било геноцида. Ја мислим да ће они хтети да живимо заједно.

Водитељ: Сигурно је, господине Шешел.

Др Шешел: Наша врата су отворена једној таквој опцији. Дакле, по националном питању били смо крајње коректни. Ја јесам српски националиста зато што сам патриота, зато што волим српски народ, а то не значи да мрзим друге народе. Ја мрзим само непријатеље свога народа оне који мој народ воде на кланицу, који на њему проводе геноцид, који му уништавају државу итд.

Данас мрзим највише Американце, али то не значи да мрзим сваког Американца појединачно. То је глупо. У Америци живи милион, два Срба, мрзим Американце као апстракцију, Американце који материјализују ову велику силу која проводи нови тоталитаризам, мондијализам. Мрзим Хрвате зато што су окупирали Републику Српску Крајину и прогнали српски народ. Али Хрвате као народ, не сваког Хрвата појединачно. Значи, мрзим непријатеље свога народа то је сасвим природно и сасвим људски. И не могу да глумим, попут вас комуниста, да волим некога ко је непријатељ мога народа. Ја то не могу.

Китановић: Е ту грешиш.

Др Шешел: Грешим што не могу да волим...

Водитељ: Господо...

Китановић: Ја нисам дао завршну реч.

Водитељ: Како нисте, продужио сам вам 5 минута, од вас сам почео господине Китановићу. Ја сам вас упозорио на време. Причамо дуго, хвала вам на гостовању. Поштовани гледаоци, била је ово трећа емисија Палминог серијала "Обрачун под палмом". После оволико приче ја ћу да вам кажем само лаку ноћ.

БИТКА ЗА ОЧУВАЊЕ САВЕЗНЕ ДРЖАВЕ

Уочи локалних избора у Подгорици и Херцег Новом, лидер српских радикала, у студију најмлађе београдске телевизије, разговарао о актуелној политичкој ситуацији у Црној Гори

Највећи значај дао је очувању Савезне Републике Југославије, истакавши да је она минимум заједничких интереса Србије и Црне Горе и српског народа у целини

"Гаранција Савета безбедности и Уједињених нација, по резолуцији 1244, Косово и Метохију третира као саставни део Југославије. Ако би престала да постоји Југославија, престала би и та гаранција Савета безбедности", подсетио је др Шешељ

Водитељ: Ви сте на каналу ЈУ ИНФО, ово је емисија "Став". Као што смо најавили гост вечерашње емисије "Став" је др Војислав Шешељ, председник Српске радикалне странке, која на предстојећим локалним изборима у Подгорици и Херцег Новом учествује у оквиру Коалиције за "Југославију-Момир Булатовић". Добро вече.

Др Шешељ: Добро вече.

Водитељ: Тема вечерашње емисије су, наравно, предстојећи избори, локални избори у Подгорици и Херцег Новом који ће се одржати 11. јуна. Уставом Савезне Републике Југославије дефинисани су односи две републике, Србије и Црне Горе, у оквиру савезне државе. На који начин су ти односи дефинисани?

Др Шешељ: Устав Савезне Републике Југославије је прописао да су Србија и Црна Гора две равноправне федералне јединице у саставу Савезне Републике Југославије и оставио је могућност приступања нових федералних јединица. Наравно, ту постоји и мера равноправности федералних јединица, пошто је реч о две федералне јединице које нису идентичне ни по броју становника ни по територији коју обухватају.

Црна Гора има 600.000 становника. Србија има око 10 милиона становника. И, Устав је прописао меру те равноправности. Устав је тражио компромис између принципа равноправности федералних јединица и елементарног демократског принципа – један човек један глас. Та равноправност је изражена кроз постојање дводелног система, у Горњем дому, дому федералних јединица, односно Већу република, како се он званично назива, обе федералне јединице имају исти број посланика, по 20 и Србија и Црна Гора.

У Доњем дому су представљени грађани на принципу један човек један глас, али је уведен још један корективни фактор према коме свака федерална једини-

ца мора имати најмање 30 посланика. Иначе би Црна Гора имала можда десетак. По Савезном уставу она има најмање 30, да би се опет задовољио принцип равноправности, а да се не би битно пореметио принцип, основни демократски принцип, један човек један глас.

Дакле, не сме федерализам да угрози демократију. А, ни демократија се не остварује у апсолутном смислу да би поништила елементе федерализма. Тај Устав је прихваћен и у Србији и у Црној Гори. Припадам Српској радикалној странци која је имала примедбе и на начин доношења тог Устава и на његову садржину, у време када је он доношен. Али смо га прихватили, и док се он не

промени морамо да га поштујемо. И, морамо према њему да се понашамо.

Платформа упућена на погрешну адресу

Водитељ: Кажете - садашњи Устав Савезне Републике Југославије на врло равноправан начин дефинише односе Србије и Црне Горе. Међутим, очигледно садашња црногорска власт тако не мисли, па је понудила и своју платформу о редефинисању односа између две републике.

Др Шешељ: Она има право да понуди какву год жели платформу. И, они су неки текст послали. Али, на погрешну адресу. Послали су на адресу владе Репу-

Црвено светло ДПС: разговори на Светом Стефану

блике Србије. Влада Републике Србије нема уставне надлежности да се бави тим питањем. Као што нема уставне надлежности ни влада Црне Горе.

Тим питањем могу да се баве политичке партије. Ми не споримо никоме право да се заиста бави таквим питањем, па ни Демократској партији социјалиста Црне Горе, њеним коалиционим партнерима, Социјалдемократској партији и Килибардиној Народној странци. Сада је Килибарда смењен, сада је то Шохова странка. Они то питање могу поставити. Али, већ су злоупотребили чињеницу да држе власт у федералној јединици Црној Гори, да су владајуће партије у Црној Гори, да држе у својим рукама владу Црне Горе и кроз владу Црне Горе, насупрот њеним уставним надлежностима, по црногорском уставу изгласали су једну платформу на којој сада

Требало је наставити те разговоре. Требало их је и проширивати. Сви треба да имају у виду...

ДПС и њени савезници побегли од расправе

Водитељ: Зашто разговори нису настављени?

Др Шешел: Мислим да су прво, Демократска партија социјалиста и њени савезници одбили те расправе. Ако се сетите, почетком ове године Српска радикална странка је тражила шире консултације свих парламентарних странака на савезном нивоу по питању одржавања предстојећих савезних избора за Веће грађана. Нашем позиву су се одазвале само владајуће партије са савезног нивоа, СПС, Социјалистичка народна пар-

савезном парламенту. То право нико не оспорава. То не може нико да забрани. Али, свака евентуална промена Устава мора бити по уставом прописаној процедури. Све остало би значило или државни удар или пуч, или рушење државе, па евентуално покушај стварања нове итд. Кад је усвајан Устав који је сада на снази, иако је било одређених фалитки, ипак се водило рачуна да се очува принцип легалитета, па га је усвајала она полураспуштена Скупштина из комунистичке Југославије, коју су напустили Словенци и Хрвати и Македонци, а напустило је и доста представника из Босне и Херцеговине иако не сви, српски су остали.

Та скупштина је усвајала тај Устав да би се одржао принцип легалитета. Проблематичан је био принцип легитимитета, јер усвајање устава мора да почива на вољи народа а воља народа се изражава на демократским изборима и избором народних посланика. Пошто је ту био фалитчан принцип легитимитета ишло се на изјашњавање скупштине и једне и друге федералне јединице, па је Устав усвајан и у Скупштини Црне Горе и у Скупштини Републике Србије. Чак је Црна Гора имала и референдум о останку у заједничкој држави.

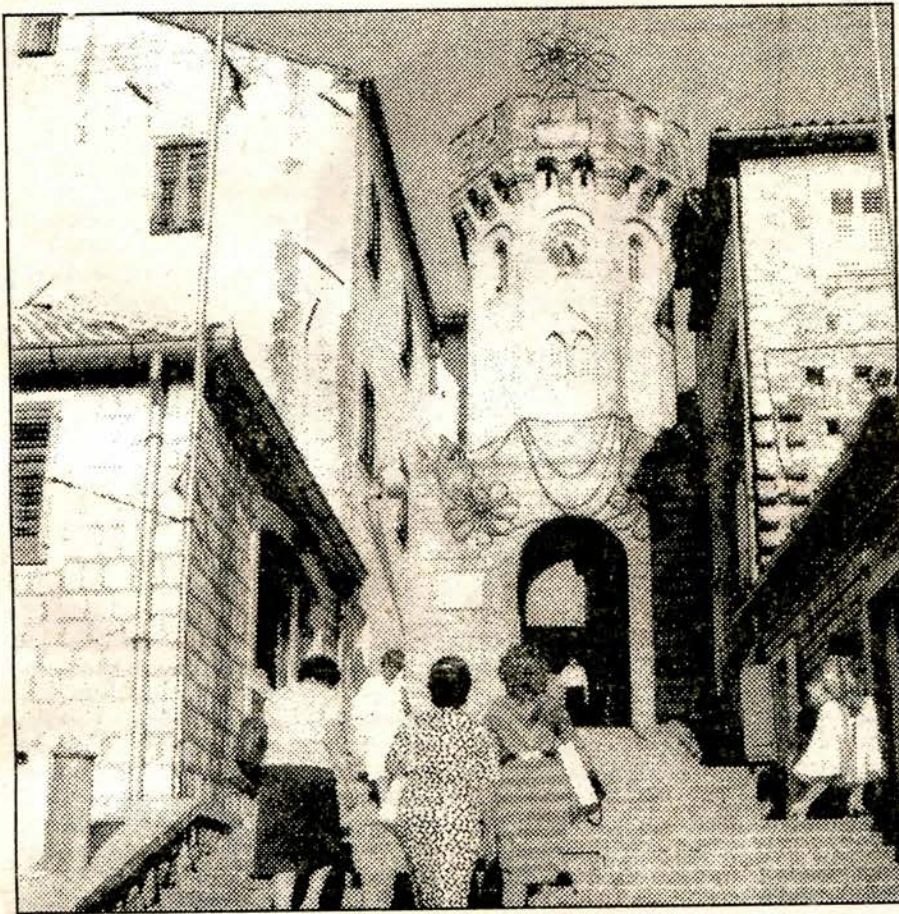
Колико знам није питање самог Устава било дефинисано као референдумско питање али јесте питање останка Црне Горе у заједничкој држави. Народ се готово једнодушно на том референдуму изјаснио за остајање. У Србији се то питање у озбиљној форми није ни постављало, јер је цела Србија то желела, уз изузетак неколико издајничких прозападних и безначајних политичких партија.

Тај Устав је усвојен. Он функционише већ осам година. И он тачно прописује начин на који се може мењати – иницијативом у Савезној скупштини, коју прво разматра Савезна уставна комисија, затим постоје уставне одредбе за које је довољно да се постигне двотрећинска већина у Већу грађана и Већу република Савезне скупштине, па да се амандмани усвоје. И, постоје одређене уставне одредбе где се амандмани не могу усвојити само у Савезној скупштини, потребно је да их прихвате и скупштине федералних јединица. Поготову када је реч о надлежности неких централних органа власти.

Ту је Устав јасан и прецизан. Могу се сложити да има неких ствари које уставом нису добро решене, да има неких ствари које по Уставу нису адекватно регулисане, да има неких правних празнина у Уставу итд. Нема ниједног савршеног устава у свету. Али, постоји само један начин на који се Устав мења. То је онај начин који је у самом уставу прописан.

Српски радикали жртве коалиције СПС-ДПС

Водитељ: А, чиме су то конкретно Црногорци незадовољни у односу република у оквиру федерације, и шта уопште

Херцег Нови: приморски бастион српства

инсистирају, тражећи да се редефинишу односи у федерацији.

То је погрешан пут. Који би био прави пут?

Прави пут је дијалог са политичким партијама и из Србије и из Црне Горе. Ми смо започели тај дијалог. Била су два круга. Један у Београду, а други пола у Београду, а пола у Црној Гори, није било у Подгорици него на Светом Стефану. Делегација Српске радикалне странке је путовала на Свети Стефан, и ти разговори су били прилично отворени. Једни другима смо рекли све што мислимо, али су се одвијали у толерантној атмосфери.

тија Црне Горе, ЈУЛ и СНС.

Дакле, наших пет странака је било спремно за тај дијалог. Демократска партија социјалиста је одбила. Није ни одговорила на тај предлог, и опозиционе странке из Србије су одбиле. Одбиле су дијалог. Једино место где се може водити дијалог у институционалном смислу о евентуалним уставним променама, усвајању новог Устава, или променама постојећег устава, је Савезна уставна комисија, као заједничко тело оба дома Савезне скупштине.

То је радно тело где треба да се води дијалог. Може то да буде и дијалог између посланичких група, које постоје у

те подразумева њихов план о редефинисању односа?

Др Шепељ: Док је Демократска партија социјалиста Црне Горе била јединствена и док је била убедљиво већинска политичка партија, она је била у целини у коалицији са СПС-ом. Та два коалициона партнера имали су већину и у једном и у другом дому Савезне скупштине, углавном су имали. У једном тренутку само нису имали у Већу грађана, па су надокнађивали то питање неким ванинституционалним путем, али то је сада већ ствар прошлости која не треба да се понови.

Ту је жртва била Српска радикална странка, ако се сећате.

Те две партије, као коалициони партнери, могле су о свему да се договоре и могле су своју вољу да спроведу у живот, јер су биле владајуће и на савезном нивоу и у обе федералне јединице. Када се распала некада јединствена Демократска партија социјалиста на два снажна крила, Социјалистичку народну партију и Демократску партију социјалиста, онда се постављало питање конституисања савезних органа власти, пре свега Савезне владе.

Нигде у Уставу не стоји да морају владе федералних јединица или владајуће партије федералних јединица да се договарају о структури Савезне владе. То нигде у Уставу нема. Наш Устав је Савезни устав, заснован на чисто равноправним принципима. Парламентаризам је до краја кроз њега изражен. Свака влада која се формира мора имати упориште у већини посланика и у Доњем и у Горњем дому.

То је једини услов конституисања Савезне владе. Нигде се не тражи да федерална јединица треба да да сагласност. То нема ни у једној другој федералној држави. Немачка, која је федерација већ пола века, такође не познаје праксу да мора власт у федералној јединици да да сагласност за формирање савезне владе. У Америци федералне јединице немају никаквих ингеренција у погледу успостављања извршне власти. У Америци се председник бира на директним изборима и он конституише врх управне власти. Ниједна федерација на свету не познаје принцип да се тражи сагласност од федералне јединице по питању конституисања извршне власти федерације.

Овде федерална јединица учествује, али учествује кроз посланике федералне јединице у Горњем дому, а не учествује кроз власт унутар саме федералне јединице, јер онај ко је на власти у једној федералној јединици он представља већинску партију у једној федералној јединици. Може бити мањинска партија на савезном нивоу и тамо у опозицији. То је по свим принципима федерализма сасвим нормално.

Абецеда

парламентарне демократије

Е, сад, владајућој партији Црне Горе је нуђено да буде коалициони партнер

на савезном нивоу и то у неколико наврата. Нуђено је када је формирана, када је први пут формирана садашња савезна влада премијера Булатовића. То је било у мају 1998. године. Одбили су. Били су погођени што је изгласано неповерење Радоју Контићу. Радоју Контићу је већином гласова посланика и једног и другог дома изгласано неповерење и он је морао да оде.

Српска радикална странка има 16 посланика у Већу грађана. Имала је тада 6 посланика у Већу република, сада има 9. Ми се опредељујемо према својим страначким интересима, према својим страначким циљевима, и нећемо да питамо никог другог хоћемо ли гласати против Радоја Контића или нећемо. То вам је абецеда парламентарне демократије.

Наша странка се руководи својим програмом и својим политичким инте-

сланика у Горњи дом – Веће република. И Србија и Црна Гора су донеле такав закон. И, Уставни суд је установио да ти закони нису у складу са уставом, са основним принципима и духом Савезног устава. Јер, тражи се, пре свега, да воља свих грађана буде пропорционално заступљена у парламентарном телу.

А, по законима који су постојали и у Србији и у Црној Гори било је могуће да не буде представљена воља свих грађана него само владајуће већине у федералним јединицама. Некада је жртва такве политичке праксе била Српска радикална странка. Ако се сећате, после избора 1993. године, ми смо ускраћени за посланичке мандате у Већу република Савезне скупштине, били смо једноставно прегласани, и био је прекршен међустраначки договор у Републичкој скупштини, у Скупштини Србије.

Остали смо без три или четири пос-

Америчке "дипломате" рекетирају опозицију: криминалац Ричард Холбрук

ресом и тако свака друга политичка партија. Не може нама неко наметнути против наше воље ниједно калдровско решење. Можемо да се договоримо. Можемо да тражимо компромисе. Прошлог лета су такође нуђени компромиси Демократској партији социјалиста Мила Ђукановића. Нуђено му је да уђе у Савезну владу.

Они су рекли да не долази у обзир док је Булатовић премијер, председник Савезне владе. Не могу они да уцењују. Колико они имају посланика у Већу грађана? Колико имају посланика у Већу република? Толика је њихова моћ. Ни више ни мање. Јер, демократија свуда у савременом свету почива, пре свега, на тим бројкама. На броју гласова који освојите на изборима и броју мандата које имате на основу изборног закона и тог броја гласова у парламенту. Све остало је празна прича.

Они су повукли тада један потпуно антидемократски потез. Савезни устав је оставио на вољу федералним јединицама да саме донесу Закон о избору по-

ланичка места, колико нам је припадало у Већу република, по ондашњим изборним резултатима. Политичка воља је била другачија тада. Тада нико није озбиљније улазио у тумачење Устава. Овога пута се проблем поставио у много драстичнијој форми.

У Србији је само једна партија била онемогућена да учествује у Већу република. У Црној Гори је владајућа већина хтела да одстрани опозицију потпуно из Већа република и да присвоји себи свих 20 мандата. То је Социјалистичка народна партија оспорила пред Уставним судом. Уставни суд је донео одлуку којом су проглашени неуставним и закон Србије и закон Црне Горе, и морало се поступити по одлуци Уставног суда.

Народна скупштина Републике Србије је поступила по тој одлуци. Донесен је нови закон који гарантује принцип пропорционалности. Он само не може да натера неку партију која неће да кандидује своје посланике да их заиста кандидује. То не може ниједан закон да натера никога, је ли тако, али закон га-

рантује принцип пропорционалности под условом да сви фактори пристану да учествују у тим изборима.

Скупштина против Уставног суда

Водитељ: Али, и поред тога, црногорско руководство, садашње, није задовољно.

Др Шешељ: Црногорска народна скупштина уопште није реаговала на одлуку Савезног уставног суда. Она се супротставила. То је један облик противу уставног понашања. Међутим, шта би ту било најправедније и најправичније. Ја сам објавио један текст о том питању, стручно-теоријског карактера у Великој Србији још 1998. године.

Било би најбоље да је прописано да се и посланици за Веће република бирају на директним непосредним изборима и то по пропорционалном принципу. У Србији се бира 20, свака странка кандидује своје кандидате. У Црној Гори се бира 20, свака странка кандидује своје кандидате и пропорционално колико ко освоји. То би било најдемократскије.

Е, сад, најалост, још није било политичке воље да се једна таква уставна промена изведе, али би она била најрационалнија. Онда би отпала сва могућа спорења око представљања федералних јединица у Горњем дому Савезне скупштине. Савезни устав је ту до краја јасан. Представљене су федералне јединице у целини, а не већинска власт из појединих федералних јединица.

Дрека и галама проамеричке опозиције

Видите, опозиционе партије у Србији, ове прозападне опозиционе партије, подржавају Ђукановићев режим и против су одлуке Савезног уставног суда, јер они мисле да треба Ђукановићу дати свих 20 мандата, а овде би надигли огромну дреку и галаму када би неко исто тако овде поступио. И, било је те галаме раније, мада је можда била недовољна. И Српска радикална странка је некада дизала галаму те врсте па нисмо успели.

Овог пута је Савезни уставни суд озбиљно ушао у тај проблем и заузео један сасвим јасан и коректан правнички став и преточио га у конкретну одлуку коју морају да спроведу државни органи и Србије и Црне Горе. Пошто је то у Србији спроведено, избор је обављен и тај избор је сада сасвим у сагласности са одлуком Уставног суда и мислим да то нико није ни оспорио.

Поставља се питање шта са представницима Црне Горе, док се не изабере нови? У складу са Уставом остају они који су затечени. Теоријски они могу 100 година остати, јер, савезна држава не сме да остане без иједног свог органа. Док се не изабере нови орган не сме да нестане стари. У неким случајевима, када се распусти Савезна скупштина она се поново може сазвати на заседање, ако је

реч о ванредном стању, ратном стању и сл.

Не сме држава да дође у кризу свог функционисања. Јесте да су давно изабрани садашњи црногорски представници у Већу република, још на оним изборима 1996. године. Када је то било! Можда чак и раније, 1996. године смо имали савезне изборе за Веће грађана, а о републичким изборима Црне Горе не могу сада прецизно да кажем које године. Можда и раније. Али, то уопште није битно.

Док се не изабере нови у складу са Уставом, остају ови стари. И, савезна држава мора да функционише. И она, што се тиче савезног парламента, функционише. Ми би желели да се тај проблем што пре реши. Да и црногорска Народна скупштина поступи у складу са одлуком Савезног уставног суда, да донесе нови закон, да обнови избор посланика у Веће република и да у Већу република, у тих 20 посланика који припадају Црној Гори, буду представници свих парламентарних странака из Црне Горе, пропорционално њиховој снази у републичкој скупштини Црне Горе.

Шта има правичније од тога? Шта има праведније од тога?

А, једино је то потпуно у складу са Уставом. И, тако мора да буде, док, евентуално, не постигнемо консензус, да се направи нека уставна промена и да се донесе нови закон, па да се и посланици за Веће република бирају непосредно, као што се бирају посланици за Веће грађана.

Двоструко право гласа шиптарске мањине

Водитељ: Добро, вратимо се сада предстојећим локалним изборима у Подгорици и Херцег Новом. Како мислите да Коалиција за Југославију – Момир Булатовић, победи у Подгорици и Херцег Новом с обзиром на чињеницу да иза садашњег председника Мила Ђукановића и његових људи стоје националне мањине, новопечени бизнисмени у Црној Гори, па и комплетан Запад их подржава.

Др Шешељ: Не бих рекао да сви припадници националних мањина стоје иза режима Мила Ђукановића, али сигурно стоји велика већина тих припадника. То све зависи од политичке оријентације појединих националних мањина, политичке оријентације њихових партија и политичке оријентације неких страних фактора који су у стању да им наметну свој став.

Ви се сећате да је босанско-муслимански фактор био у стању да редовно наметне став странци Демократске акције, и у Црној Гори и у Србији, чак на прошлим парламентарним изборима у Црној Гори толико упечатљиво да је странка Демократске акције свесно жртвована, остала је без иједног посланика да би се допринело убедљивој победи Мила Ђукановића. Са албанским политичким партијама је нађен другачији компромис. Њима је загарантован одре-

ђен број посланика, па су припадници албанске националне мањине могли комотно да гласају за Мила Ђукановића да се не боје да ће им бити ускраћен неки мандат. Практично су имали двоструко право гласа.

Има ту незадовољства код извесних припадника националних мањина таквом политиком њихових странака, али то није питање које нас овде треба преваходно да интересује. Ми знамо како су се одвијали прошли избори у Црној Гори. Знамо да је било доста изборних неправилности. На оним претходним председничким још више, јер су целу ноћ трајали, и док се није скупило довољно гласова избори нису прекидани.

Водитељ: Да ли сте предузели нешто да се ...

Др Шешељ: Људи су ишли са једног на друго бирачко место и гласали по више пута. Овога пута смо сви ми, као коалициони партнери, предузели много значајније и много озбиљније мере, највише водећи коалициони партнер СНП, то се и подразумева, и у самој Подгорици је скоро 10.000 имена избачено из бирачких спискова јер су то била имена непостојећих људи. Значи, 10.000 гласова.

Водитељ: Значи, примећене су неке неправилности у ...

Др Шешељ: Не да су примећене неке неправилности, него огромне неправилности. Надам се да су наши представници добро претресли те бирачке спискове и да смо највећи број тих гласова непостојећих људи унапред елиминисали. Знате, МУП Црне Горе је издавало и дупле личне карте и служиво режиму на различите начине да би обезбедио његову изборну победу.

Што се тиче избора у Подгорици и Херцег Новом, тај фактор одређена националних мањина није толико изражен као када се говори о изборима у целој Црној Гори. У Подгорици живи извештан проценат припадника албанске националне мањине, посебно ...

Херцег Нови српски град

Водитељ: У општини Тузи.

Др Шешељ: Није то општина Тузи, то је део општине Подгорица. Тузи је у Подгорици. Постоји захтев припадника албанске националне мањине да се Тузи конституишу као општина, али тај захтев није прихваћен. У Херцег Новом већина, огромна већина становништва је српска по националној припадности. Наравно, неки се изјашњавају и као Црногорци, то је њихова приватна ствар и у то нећу да улазим, али је врло мало припадника националних мањина. Тако да тај фактор неће у овом случају да делује пресудно.

Друго, страни фактор се умешао на различите начине у политички живот Црне Горе, па и по питању ових локалних избора. Знате, страни фактор, НАТО и посебно Америка, до краја су инструментализовали режим Мила Ђукановића. Они га користе као средство којим покушавају да оборе власт у Србији, у

На јаслама НАТО: зликовачки пакт спонзор црногорске полиције

Београду, и у Србији, и у Савезној Републици Југославији, и укључују га у политичке акције са другим упориштима НАТО-а, контролишу њихово деловање.

У случају ових локалних црногорских избора мислим да су ствари до краја јасне. Народу је јасно да нема ништа од економског процвата Црне Горе, да и то стране помоћи која стигне од у приватне ценове мање групе људи, да народ од тога не осећа никакво побољшање. Истина је да се пензије исплаћују у левизама, али када обрачунате трошкове живота онда су те пензије у Црној Гори најмање два пута ниже од пензија у Србији. Јер, цене су у Црној Гори четири пута више него у Србији.

Рекет америчких "дипломата"

У Србији се тешко живи – нема никакве сумње. Али, народ у Црној Гори живи много теже. Незапосленост је општа појава. Скоро ниједна фабрика не ради. Оно мало што је било иоле економски успешно брзо је разграбљено за ситне паре, а видите са Запада често лансирају бомбастичне изјаве о великој финансијској помоћи. Некада је то 50 милиона марака, некад 30 милиона долара.

Водитељ: Да, чак и црногорски председник о томе говори свакодневно.

Др Шешел: Проблем је што све те паре не стигну до Црне Горе. Знате, те међународне организације и владине установе, које служе за дистрибуцију помоћи послушничким режимима, до краја су корумпиране. Ми то знамо из искуства србијанске опозиције. Један опозициони челник из Савеза за промене се недавно жалио да је морао да потпише признаницу на милион долара да би на руке добио свега 300.000.

Е, у таквој ситуацији су и челници црногорског режима. Они морају да пот-

пишу да су примили много више новца него што заиста приме. Јер, разним посредницима одлази масна провизија. Ми се сећамо да је Гелбард својевремено узимао много новца, Холбрук је узимао. Робинс сада узима. Многи други, до најситнијег чиновника који у томе учествује. Имамо ми искуства и са Републиком Српском. За оне прве изборе после Дејтонског споразума Европска унија је обезбедила новац за финансирање свих политичких странака.

Странкама је тај новац дала по одређеним критеријумима. Али, да би се новац добио, а исплаћиван је у готовини, морао се одређен проценат дати службеницима ОЕБС-а или другим функционерима који су њиме располагали и који су тај новац делили политичким партијама. То је пракса у свим међународним установама, у свим међународним институцијама, и са том корупцијом западне силе и када би желеле не могу да изађу на крај.

Тако већ у старту стигне много мање новца. Вероватно само 50% од онога што се у јавности саопшти да је додељено. А када тај новац стигне, пре свега се раздели међу водећим функционерима. Да би тај проблем спречили или бар донекле ублажили, Американци су послали своје људе који ће на лицу места учествовати у располагању новцем, како функционери не би све разграбили.

А, када се они појаве онда они опет узимају додатно за себе. И, појава тог новца се не осећа у Црној Гори у оној мери у којој би се сигурно осетила да укупна количина дође у Црну Гору.

Криминалци у полицијским униформама

Водитељ: Да ли се уопште на тај новац који пристиже у Црну Гору, а то кажу и западни челници, то кажу и челни-

ци црногорске власти, уопште користи за јачање економског система.

Др Шешел: Нешто мало се користи за комуналне радове, то морамо признати, то је чињеница. Али, веома мали проценат. Највише се користи када се одбије све ово што се отме, што се украде, што оде у приватне ценове, највише се користи за финансирање полиције.

Црна Гора са својих 600.000 становника има 20.000 полицајаца. Ти полицајци су углавном веома, веома добро плаћени.

Водитељ: И веома добро опремљени.

Др Шешел: Не баш они редовни, који су затечени да обављају тај посао. Ни су сви полицајци на исти начин плаћени. Постоји један слој полицајаца који су енормно плаћени. То су прави плаћеници. Међу њима има странаца. Има италијанских мафијаша. Има плаћеника из Републике Српске. Има неких плаћеника из Србије. Најчешће је реч о криминалцима.

Не могу да кажем да су сви криминалци, али најчешће је реч о криминалцима, који су привучени огромним платама. Остављена им је, узгред и могућност неке личне пљачке, да се и сами додатно, у неким активностима криминалног карактера, дочепају већих количина новца.

Водитељ: А, у коју сврху црногорска власт прави тако бројну полицију, опрема је?

Др Шешел: Она прави заправо паравојну организацију. Та њена полиција не обавља искључиво полицијску службу. Њена улога је да парира Војсци Југославије. Она се спрема да у неком погодном моменту, у моменту есигуалног проглашења независности Црне Горе, блокира Војску Југославије у свим касарнама и у свим војним објектима. Зато се та црногорска полиција наоружава тешким наоружањем под директном контролом америчких војних стручњака, којих има данас веома много у Црној Гори.

Црногорску полицију опремио НАТО

Водитељ: Да, чак су се појавили документи да је део наоружања који је дошао у црногорску полицију, да је у ствари црногорску полицију опремио НАТО.

Др Шешел: Да, да, црногорска полиција је веома добро опремљена. Има квалитетно наоружање и другу опрему, не само полицијску него и војну и то је чињеница. Само мотивација те полиције је веома слаба, и то треба имати у виду. Ви можете окупити на гомили велики број људи који су спремни да излају. Приличан број људи. Али, онај ко је спреман да изда отаџбину и свој народ, нема неке идеале више од тога, за које је спреман да се жртвује.

Издајник обично издаје за новац. Обично, а онда увек размишља како да главу своју сачува. И они не могу да буду нека квалитетна узданица црногорском режиму. Ви сте видели, сада је дошло до неких обрачуна у врху црногорског режима. Данас је савезни министар Ма-

тић изнео податке до којих је дошла Савезна служба ДБ, о директном учешћу Американца у ликвидацији Горана Жугића. И то је црногорска служба државне безбедности снимила разговор између двојице америчких дипломата, који су и функционери Ције.

Мило и Мараш обарају руке

Водитељ: Само 20 минута после убиства Горана Жугића.

Др Шетел: То су Бернс и Ескобар, 20 минута после убиства Горана Жугића, један другом јављају да је све урађено професионално, да није било никаквих проблема итд.

Мислим да је то био разлог што је овако хитно журио Ђукановић на састанак са Медлин Олбрајт. Питање је да ли га је служба државне безбедности обавестила о свему томе. Јер, ту је дошло до колизије у односима између Ђукановића и Мараша као министра унутрашњих послова. Жугић је био одређена равнотежа Марашу. Дакле, саветник за питања безбедности, који својом функцијом, пре свега, контрира министру унутрашњих послова да се он не би превише осилио. У модерним државама се обично формирају тајне полицијске и војне обавештајне службе како ниједна од њих не би имала монопол, пошто је редовно извор велике власти, огромне моћи, огромне могућности утицаја.

У свакој држави државни врх покушава на одређен начин да неутралише сувише велике и претеране амбиције врхова тајне полиције. Жугић је Ђукановићу у те сврхе служио и Жугић је био главни контролор црног тржишта цигарета, шверца цигарета. У убиство Жугића је умешан и извесни Бели - Распоповић, који руководи тимом за специјалне намене МУП-а Црне Горе, дакле специјалиста је управо за ликвидације тог типа, а ту је избио проблем и са главним набављачем цигарета из Грчке, извесним Мањом Боканом, коме су и Ђукановић и Жугић договали донедавно неких 15 милиона марака или му нису све испоруке платили, и ту је дошло до одређених проблема на међусобним релацијама.

Ствари се прилично заоштравају због тога што је врх црногорског режима скресан у својим могућностима на србијанском тржишту. Сетите се својевремено, само су на бананама огромне паре зарађивали, за 70 милиона долара су годишње увозили банане. За 70 милиона долара. Те банане су ишле на србијанско тржиште. А, када је контрола поопштрена и када је заузет став да у Србију може слободно да улази роба из Црне Горе, али само она роба која је произведена у Црној Гори, а такве робе је веома мало, и само она роба за коју је плаћена парина надлежним савезним органима, онда је дошло до онога што су из црногорског режима назвали блокадом.

Заправо, нема речи ни о каквој блокади. Не могу они спречити нормално функционисање Савезне управе парина у Црној Гори, а рачунати да ће сва

роба из Црне Горе моћи несметано да стиже у Србију. Тако да су губитком србијанског тржишта ускраћени за огромне профите. Кад се једна организација заснива на принципу мафијашке организације, она непрекидно мора да шири зону свог утицаја, непрекидно да повећава профит, јер стално расту апетити њених челника.

У тренуцима када се смањује сфера утицаја, када се смањују профити, апетити се не могу обуздати, долази до међусобних обрачуна.

"Партнери" за једнократну употребу

Да ли су ови обрачуни, пре свега, политичке природе или су засновани на криминалним односима – то ће вероватно показати наредно време, то ће показати будућност. Сада нам се овде намеће кључно питање – зашто би Американци били заинтересовани за убиство Горана Жугића.

Лично сам мишљена да је то зато што је он превише знао. Греше сви они који сарађују и служе Американцима ако помисле да су постали амерички партнери. Американци нигде у свету не признају никакве партнере. Они имају само следе послужнике. Клијенте – како их званично називају. Они у својој међусобној комуникацији Мила Ђукановића сматрају једним од својих клијената, човека коме дају одређене ствари и који за њих извршава одређене послове.

И, он им вреди само док је користан. Нема ту пријатељства. Нема ту неких нормалних међуљудских односа, нема ту уважавања. Нема поштовања. Оног тренутка када престане да буде користан, одбацује се као исцеђен лимун. Упечатљив је пример генерала Норијега, бившег председника Панаме.

Панамом је владао председник Омар Торикос, који није био по вољи Американцима и он је непрекидно инсистирао

да Америка врати Панамски канал. И по неким другим питањима им се супротстављао. Америчка обавештајна служба је Торикосу организовала авионски удес. Торикос је погинуо и под директним америчким утицајем, директним учешћем, на власт је дошао генерал Норијега.

Норијега је верно служио Американцима, а они су му толерисали организовани шверц дрогом и разне друге криминалне активности. А, онда им у једном тренутку више није требао, а и он је почињао да код себе развија неке нове амбиције, засметао им, супротставио им се и то је био довољан разлог да Американци изврше инвазију Панаме уз огроман број цивилних жртава. Хиљаде људи је изгинуло, панамских цивила. Норијега је ухапшен. Одведен у Америку и тамо осуђен на дугогодишњу казну затвора, да ли 20, 30 година, нисам ни ја запамтио.

Норијега још увек робија у америчком затвору. Како може у америчком затвору да робија? Кад на америчкој територији није прекршио никакве законе, када га је цео свет признавао као шефа једне суверене независне државе. Он је евентуално могао одговарати само по међународном праву, ако је чинио ратне злочине или злочине геноцида у својој земљи.

Американци Мило спремају наследника

А, то је онда могао бити неки међународни трибунал. Нема тог правног принципа по коме би он могао одговарати по америчком праву и робијати у америчком затвору. Међутим, код Американца је све могуће ако је саображено њиховом политичком интересу. Тако, шта год да се деси у Савезној Републици Југославији, да опстане или не опстане наша држава, судбина Мила Ђукановића није нимало ружичаста. Њему памте

Америчка монета за поткусуривање: инструментализовани Мило Ђукановић

учешће у свим овим шверцарским активностима. Западна штампа с времена на време о томе пише. Стављају му до знања да све знају. Чак су му шефа полиције из Бара, Васу Баошића, својевремено ухапсили. То је било негде 1998. године. Држали неколико месеци у затвору па га онда пустили. Па су откривали многе друге афере. Притискали га због пружања уточишта кључним талијанским мафијашима на подручју Црне Горе итд.

Њему се ставља до знања да све знају, да памте, и полако стежу омчу око њега. Он сада, кад би хтео да изађе из тог америчког кола, не би могао, а када би се Црна Гора отцепила и била потпуно под америчком контролом он више не би требао Американцима. Американци већ спремају нову гарнитуру и отписују га сасвим једноставно. Шта ће им.

Криза режима петпарачког глумца

Водитељ: И поред тога што велики број врло тиражних страних новинара пише о корумпираности црногорске државе, црногорски председник је недавно, на прес конференцији, изјавио да он ни од кога није чуо да је његова држава корумпирана и да је његово руководство корумпирано.

Др Шешел: Да, живи вероватно под неким стакленим звоном, потпуно изоловано од целог света. Зна он то све. Али, он пред јавношћу наступа као глумац. И некада је био успешан глумац. Више није. Сада је свима јасно коју улогу он глуми. Свима, и његовим најближим сарадницима. Зато је његов режим, пре свега, у унутрашњој кризи.

Постоји криза ауторитета, постоји криза морала, чак и криминалци имају неки унутрашњи морал. Криминална организација има неки свој унутрашњи морал. Зна се шта је дозвољено шта није дозвољено. Постоје криминалне банде које имају одређене норме. Не смеју се никада дирати деца, не смеју се дирати жене, не сме се радити ово или оно. А, остало је дозвољено.

Значи, свака људска заједница бар неке трагове морала има. Неки морал претпостављам да је постојао и у том врху црногорског режима. Сада је дошло до унутрашњег распада морала, до распада ауторитета. Биће веома интересантно пратити расплет који следи, вероватно наредних месеци.

Оно што бисмо ми желели, као Српска радикална странка, је да тај расплет не буде крвав. То је најважније. Ако се сећате, 1998. године, у јануару, када је дошло до највећег заопштравања политичких прилика, ми смо деловали као један отржењујући и један стабилизујући фактор. Утицали смо на смиривање страсти.

Међутим, од 1998. године до данас ствари су много измакле контроли. Тако је 1997. године, без обзира на све изборне неправилности, фалсификате, режирано гласање целе ноћи итд., Ђукановић иступио као заговорник југословенске опције. Не онако као Булато-

вић, али ипак југословенске, и заклињао се, малтене, у заједничку државу са Србијом, а сада је отворени сепаратиста.

То је довело до даљег опадања његовог упоришта у становништву Црне Горе. Могу разумети да је маса људи против режима у Србији, да је маса људи против Српске радикалне странке, против неке друге партије. Да је многим Ђукановић био симпатичан као млад полетан политичар, са доста енергије, са примамљивим обећањима. Али, сада је већ увелико дошло до отржењања.

Убеђен сам да не може више од 10 до 20% од укупног броја становника Црне Горе да буде за отцепљење. Јер, шта то доноси отцепљење. Отцепљење може донети само нестанак Црне Горе и ништа више.

Још није зрело отцепљење Црне Горе

Водитељ: Можда то Ђукановић и жели.

Др Шешел: А, може изазвати грађански рат у Црној Гори. Ишао би Ђукановић у отцепљење, ишао би одмах, када би имао било какве гаранције да ће остати на власти. Међутим, он такве гаранције не може да добије. И друго, Американцима још није зрело то отцепљење Црне Горе. Они би још покушали да Црну Гору искористе против Србије, да режим у Црној Гори искористе против Србије.

Водитељ: Да, чак су и референдум о евентуалном отцепљењу Црне Горе од Србије отказали за наредну годину.

Др Шешел: Јесте. Зашто то сад раде? Они знају – ако би се Црна Гора отцепила, да би још теже било деловати против Србије. Савезна Република Југославија је прекинула дипломатске односе са Америком, Енглеском, Француском и Немачком. Њихове амбасаде не могу више, од рата наовамо, да буду центар субверзивног деловања, вођења специјалног рата против Савезне Републике Југославије и против Србије.

Ове проамеричке опозиционе странке су своју централу имале у западним амбасадама у Београду. Сада Американци то не могу директно да координишу из своје амбасаде, ни Енглези ни Французи, ни Немци. Немамо дипломатских односа са њима, па не могу директно да дају налоге својим штићеницима овде.

Дириговани медији полицијске државе

Затим, Американци су у режиму Мила Ђукановића замислили једно значајно стратешко упориште проамеричке опозиције у Србији. Они су хтели да изграде пример Црне Горе као либералне државе са успешном привредом, са демократским слободама и правима итд. Успели су да створе само једну чисто полицијску државу без икакве слободе, без икаквих права, са апсолутно диригованим медијима, главним медијима, пре свега телевизијом и радијом.

Водитељ: Који су под апсолутном контролом Мила Ђукановића?

Др Шешел: Под апсолутном контролом. Немате ниједну слободну телевизију у Црној Гори. У Србији имамо неколико стотина телевизија. Разне приватне, државне, локалне самоуправе итд.

Водитељ: Грађани у Црној Гори није могу да виде другу страну...

Др Шешел: Тога у Црној Гори нема. Док се није појавила ваша телевизија у Црној Гори апсолутно није било алтернативних моћних средстава информисања. Па човек то види. Јављају ми пријатељи, припадници Српске радикалне странке – кад гледају црногорску државну телевизију очекују у сваком тренутку да ће у Србији доћи до револуције, до устанка, до крвопролића, грађанског рата. По њиховој телевизији одавно се све овде руши, власт се ваља улицама итд.

Члан Врховног савета одбране у рову непријатеља

Водитељ: Да, прилично је индикативно њихово извештавање за време рата и пре бомбардовања...

Др Шешел: Њима су тамо главни информатори Ненад Чанак, Стеван Јилић и други људи који у политичком животу Србије ништа не значе. Да не говорим како се понашала Црна Гора у време косовске кризе, у време НАТО агресије, бомбардовања...

Водитељ: ... и како су медији уопште извештавали о томе?

Др Шешел: Да, били су отворено на страни агресорских земаља, али то није нимало случајно. Знате, и Мило Ђукановић, као члан Врховног савета одбране, у току рата је путовао у агресорске земље. Без знања Врховног савета одбране.

Председник СРЈ – врховни командант

Водитељ: Уопште какав је став Црне Горе према Врховном савету одбране?

Др Шешел: Ђукановић је непрекидно постављао питања свог учешћа у раду Врховног савета одбране. Нигде није потписано колико Врховни савет одбране мора да се састаје. По духу Устава, то је тело које се не састаје често, оно доноси одлуке о одбрани земље, али не командује оружаним снагама. Оружаним снагама командује председник Савезне Републике Југославије.

Водитељ: Врховни командант?

Др Шешел: Па он је суштински врховни командант. Устав није изричито рекао он је врховни командант. Али изнад њега нема више команде. Значи, он је фактички врховни командант. Он је највиши. По Закону о народној одбрани он унапређује генерале, поставља их итд. Тај закон је изгласан у Савезној скупштини готово једногласно, још 1993. године, и мислим да су сви посланици из ондашње Демократске партије социјалиста јединствено гласали за то.

Ја знам да смо се ми, радикали, прво мало супротстављали томе, упењивали смо смењом неких генерала. Ако се сећате, тада је и дошло до оне велике смене 40 генерала, мада ми нисмо тражили свих 40, ми смо тражили неких четири-пет. И тада смо и ми гласали за Закон о народној одбрани. Тај закон и даље важи.

Друго, на седници Врховног савета одбране, крајем 1998. године, кад је већ било отворених директних претњи НАТО агресијом, Врховни савет одбране је на седници, којој је присуствовао и Мило Ђукановић, једногласно донео одлуку да се у случају напада Савезна Република Југославија брани свим средствима.

То је довољно јасна одлука, може ли бити јаснија одлука од те? Да се земља брани свим средствима. И шта има још да се одлучује? Неће Врховни савет одбранс директно да се меша у командовање јединицама. То ни где у свету нема. Затим, Ђукановић се вратио у Црну Гору и одмах сутрадан поступио против одлуке Врховног савета. Променио је мишљење у авиону, у току лета и почео да ниподаштава те одлуке. Ми смо сведоци тога, је ли тако?

А у току рата путује у агресорске земље и делује против своје државе. Знате, ми радикали смо у току ратног стања захтевали да се ту предузму много ригорозније мере. У току ратног стања примена закона је много строжија него у нормалним мирнодопским околностима.

Мила је требало ухапсити на аеродрому

Да смо ми имали већи утицај на државне органе, не бисмо то дозволили. Ми бисмо тада били много енергичнији и много оштрији. Мислим да би народ то прихватио, да би народ оправдао такве мере. Оног тренутка кад је отишао у агресорску земљу или не би смео да се врати, или би на аеродрому био ухапшен. Наравно, сада не вреди паметовати шта би било кад би било. Ми знамо каква је сад ситуација и према тој ситуацији морамо да повлачимо потезе.

У Црној Гори за ове локалне изборе смо планирали значајну коалицију, носиоци те коалиције су Социјалистичка народна партија, Српска радикална странка и Српска народна странка. И ту се прикључило још неколико партија - прикључио се ЈУЛ, Нова комунистичка партија итд. Та коалиција има велико упориште у бирачком телу и ми се налама победи. Коалицију смо формирали као људи који различито политички мислимо, који имамо чак међусобно супротстављене идеологије. Ми радикали смо десничарска странка. Умерено десничарска, значи изразито демократског карактера и поштујемо само парламентарне принципе политичке борбе.

Пропаст – алтернатива заједничкој држави

Водитељ: А нешто вам је заједничко? **Др Шешел:** Заједнички нам је патриотизам. Жеља да се сачува заједничка држава Савезна Република Југославија. Наше коалиције се Ђукановић много уплашио. Његови доглавници – Миодраг Вуковић, затим Светозар Маровић и још неки, не памтим сва та имена, напали су нашу коалицију истичући како је Српска радикална странка завадила Србију, да је унитаристичка а да је Булатовићева за федерацију итд.

Какве то везе има? Ми јесмо, по нашем програму за унитарну државу. Ми јесмо за Велику Србију, али нисмо за на-

лињених нација, по Резолуцији 1244, Косово и Метохију третира као саставни део Југославије. Ако би престала да постоји Југославија престала би та гаранција Савета безбедности. Нама је суштинско питање опстанка заједничке државе и питање очувања Косова и Метохије. Ми морамо да сачувамо овај принцип који је успостављен Резолуцијом, да је то саставни део наше територије. Да не бисмо у противном отворили могућност отцепљења и формирања независне државе.

Зато је битка за очување Савезне Републике Југославије вишеструко значајна за све грађане и Србије и Црне Горе и за српски народ у целини. Док постоји Савезна Република Југославија пос-

Дезертер: члан Врховног савета одбране на хаби у Вашингтону

силно и противуствано постизање наших програмских циљева. Кад ћемо ми бити у могућности да створимо унитарну државу? Онда кад и у једном и у другом дому Савезне скупштине будемо имали довољно гласова за промену Устава и за проглашење те унитарне државе. Кад ћемо реализовати Велику Србију, кад сазреју и међународне и унутрашње околности.

Али, оно што је минимум наших заједничких интереса, то је очување садашње државе какву имамо. Алтернатива је свеопшта пропаст. Ми Савезну Републику Југославију морамо сачувати из више разлога. Ако се она сад распадне питање је да ли ћемо икад више бити у стању да икакву заједничку државу Србије и Црне Горе успоставимо. Тешко.

Друго, по питању Косова и Метохије, гаранција Савета безбедности и Ује-

тоји могућност прикључења Републике Српске у перспективи. Ја сам убеђен, једног дана, да ће се и Македонија, вољом својих грађана и свог народа, вратити у заједничку државу.

У оној форми како они буду желели. Знате, немам ја намеру да Македонци нити убеђујем нити терам да буду Срби. Они могу да буду шта желе. Ако желе да буду Македонци онда су Македонци и признају то да су Македонци. Можда ми нисмо исто, али смо веома, веома слични. Ми Срби од Македонаца немамо сличнији ниједан други народ на свету. Македонци су нам сличнији од Руса – је ли тако? Неупоредиво сличнији од Хрвата, Словенаца, и др. А, да су нам веома слични, да су нам браћа у правом смислу речи показали су кад је избио рат прошле године.

Водитељ: Да.

Др Шешељ: Тад се показало то наше нераскидиво братство.

Превлака кључ Боке Которске

Водитељ: Постоје многа питања везана за Црну Гору, која су актуелна већ годинама. Не губе своју актуелност, која нису интересантна само црногорском живљу, већ и народну српском који живи у Србији, а то су рецимо питања предлога двојног држављанства црногорског, питање Превлаке, приватизације, денационализације и слично.

Оно што је врло интересантно, а можда донекле у контексту и претходне приче, је питање Превлаке. Какав је ваш став по питању Превлаке и уопште појава црногорске делегације као самосталне делегације на преговорима са Хрватима око разграничења у Бококоторском заливу?

Др Шешељ: Режим Мила Ђукановића је повео праву кампању удварања уставској хрватској власти и у време Фрање Туђмана и после Фрање Туђмана. Они мисле да се својом снисходљивошћу, Ђукановић и његови сарадници, да се својим додворавањем могу толико свидети Хрватима, па да они погусте по питању Превлаке. Превлака није питање које се тиче само Црне Горе или Савезне Републике Југославије и Хрватске. Превлака је кључно стратешко питање које се тиче НАТО-а и Русије. У јавности није било много расправа о том питању, али је питање још увек нерешено, нерашчишћено. Формално, питање Превлаке је пролонгирано у погледу свог решавања, за ближу или даљу будућност, ја то не могу сада да проценујем, а оно је под извесном врстом старатељства Уједињених нација. Превлака је једна мала територија и за Хрватску нема никаквог значаја, апсолутно никаквог.

По свим принципима међународног права, Превлака је саставни део Савезне Републике Југославије, али Американци су веома заинтересовани за Превлаку, јер се контролом Превлаке онеспособљава у потпуности, у војном погледу, Бока Которска. Не вреди вам ништа војне базе у Боки Которској, подземни хангари, утврђења, ако немате контролу над Превлаком. Тога су свесни и Руси и око Превлаке ће бити још много дипломатских проблема, дипломатских сукоба. Ја се надам да ћемо ми успети да сачувамо Превлаку, али уз много теškoћа и много напора. Нема никакве сумње.

Што се тиче актуелне црногорске власти, она се понаша крајње глупо. Црна Гора нема никакав међународно-правни субјективитет. Она може учествовати, у одређеној мери, у међународним односима, али само у складу са савезним Уставом. Не може, као држава, као пуноправни субјект међународног права да учествује. Ово је само једна врста понижавања актуелне црногорске власти, која не може да произведе никакве ни политичке, ни правне основе.

Ред обећања, ред шамара

Водитељ: Где су уопште те границе за самостално, назови, дипломатско иступање црногорске власти, с обзиром да се зна ...

Др Шешељ: Ту је савезни Устав јасан. Спољну политику Савезне Републике Југославије води Савезна влада. То је искључива надлежност Савезне владе. Федералне јединице могу, у одређеној мери, улазити у одређене облике регионалног споразумевања, ако је то у обостраном интересу и ако није у супротности са савезним Уставом и са спољном

Улези: Резолуција 1244 третира Косово и Метохију као саставни део СР Југославије

политиком коју утврди Савезна влада.

Ово што ради власт у Црној Гори је потпуно негирање спољне политике Савезне Републике Југославије и њено разваљивање, опонирање тој политици, у најблажем смислу речи. Правне ефекте не може да произведе. Сваки пут Ђукановић добије шамар на међународној позорници. Прво му обећају велике паре, обећају му приступ Међународном монетарном фонду или Светској банци, а онда добије шамарчину и кажу му – ви нисте самостална држава.

С друге стране, кад тражи да Црна Гора буде независна и самостална држава, кажу – нисмо за то, још увек нису зреле околности. Тако да се с њим непрекидно играју мачке и миша. Онај ко служи страним силама против свог народа и против своје државе, максимално се понижава, губи достојанство, а у крајњем исходу остаје без ичега. То није искуство само Мила Ђукановића. То је искуство и свих других издајника који су служили непријатељима свога народа.

Издајника не поштује ни онај ко има користи од његове издаје. Кога Американци највише поштују, кога највише НАТО поштује? Онога ко чврсто брани

свој народ, ко не попушта, ко је спреман да се бори до краја, ко је доследан, ко је принципијелан. Презиру оне које за мале паре могу да купе. Ко може да поштује такве? Само ако се мало узјугуни кажу буди миран, знаш шта те чека. То вам је суштина. Међународни односи, подamerичком доминацијом, до краја су разголићени као аморални, непринципијелни и препуни насиља. То више није оно стандардно насиље, него насилништво које спроводи Америка. Ако ту нема морала, нема ни принципа. Ако нема морала и принципа, зашто би онда неко водио рачуна о нечијем достојанству. За-

што би неко онога ко служи поштувао као личност. Служи док му истекне рок трајања, а онда га одбаца. Сутра га можда ликвидирају, па да нас у Србији оптуже да смо ми то организовали. Ни то није немогуће.

Двојно држављанство минирали Плавшићка и Додик

Водитељ: Вратимо се сад једном интересантном и релативно индикативном предлогу црногорске владе. Ради се о Предлогу закона о двојном држављанству. Какав је став Српске радикалне странке о томе?

Др Шешељ: Имамо савезни Закон о држављанству. Постоје и републички закони о држављанству и они морају бити у сагласности са савезним. По савезном Закону сви држављани Републике Србије и Републике Црне Горе су аутоматски држављани Савезне Републике Југославије. Ми смо оставили могућност двојног држављанства, али оно је строго ограничено. Имамо један споразум са Републиком Српском, који још није верификовао централни надлежни орган федерације Босне и Херцегови-

не, па се не примсњује, а миниран је до- ласком на власт Биљане Плавшић и Милорада Додика. Наравно, нема ни добре воље да се реализује споразум по коме су сви држављани Републике Српске, уједно и држављани Савезне Републике Југославије. Дакле, у том смислу двојно држављанство.

Већина грађана Црне Горе против сецесије

Ми смо се залагали, као странка, и ту смо постигли споразум са нашим коалиционим партнерима, мада нисмо задовољни брзином којом се то ради, да сви грађани бивше СФРЈ, који желе да буду држављани Савезне Републике Југославије, првенствено српске националности, али и остали уколико су лојални Савезној Републици Југославији, могу да стекну, по убрзаном поступку држављанство Савезне Републике Југославије. Шта Ђукановић својим потезом покушава да постигне, очигледно је. Он, мало помало, прави основу за независност Црне Горе. Он би већ и прогласио ту независност, да се не боји грађанског рата унутар Црне Горе, јер је огромна већина становништва против проглашења независности и зато што му још западне силе говоре да време није сазрело. Када ће по њиховом мишљењу време сазрети остаје да се види.

Ђукановићу непријекно треба стављати до знања да то не сме да ради, да то није једноставан потез и да може да има трагичне последице. Није ово претња, ово је само реално процењивање евентуалног исхода таквог његовог потеза, јер он не може грађанима Црне Горе то да објасни, не може да их наведе да то прихвате. Он је пласирао идеју о референдуму, па одлагао, говорио да није још време, а његови сарадници су у истом смислу наступали, па пусти неке од њих да се мало боље и више за то залажу а неке као да бремзају. То је једна политичка игра. Како год да би фалсификовао референдум, он зна на којој страни је већина и зна да то у пракси не може да спроведе.

Водитељ: Да ли је можда овај предлог црногорске владе о црногорском држављанству, можда и плаћање данка садашњим црногорским властима неким националним мањинама захваљујући којима је и Мило Ђукановић тренутно на положају?

Др Шешел: Ја морам да будем искрен да нисам видео текст тог закона и не бих могао да уђем у појединости о евентуалној расправи о њему. Оно што као принцип морамо у први план истицати је то да тај закон мора да буде у сагласности са савезним Законом. Пошто нисам видео сам текст, не бих могао да улазим у појединости и да их коментаришем. Наравно, оно што сам чуо из посебних извора није довољно за једну расправу, али у сваком случају, не видим шта би то евентуално могло да значи у Црној Гори, да можда Албанци који су држављани Црне Горе и Југославије, буду истовремено и држављани Албаније или

муслимани, који су држављани Савезне Републике Југославије и Црне Горе, буду и држављани Босне и Херцеговине, Федерације БиХ или БиХ у целини.

Последице отцепљења

Водитељ: Шта би то значило за Црногорце који живе у Србији?

Др Шешел: Сви Црногорци који живе у Србији имају држављанство Савезне Републике Југославије, а неки од њих имају држављанство Србије, а неки имају држављанство Црне Горе. Док постоји Савезна Република Југославија, сасвим је свеједно да ли су држављани Србије или Црне Горе. Потпуно је свеједно и то се питање нигде не поставља. Проблеми би наступили тек у случају евентуалног отцепљења Црне Горе, јер становници Србије који су држављани Црне Горе постали би странци, а странац нема сва права која има држављанин.

Прво, ограничена су права запошљавања, ограничена су многа друга статусна права. Они би, као странци, били на дозволи привременог боравка. Могао би тај привремени боравак да буде и 10 и 20 година, али не би имао сва права као држављанин. У том случају, њима би живот био веома тежак. Не мислим ја да би сада неко њих протеривао или прогонио итд., али они су странци и читав низ компликација то онда ствара. Зато мислим да је интерес сваког Црногорца који живи у Србији да не дође до отцепљења.

Огромна већина Црногораца који живе у Србији су изразите патриоте и за очување су заједничке државе. Има и оних који су везани са Ђукановићем разним шверцкерским каналима и који га подржавају некритички, али који једноставно можда нису размишљали о последицама које би донело евентуално отцепљење.

Последице би биле веома тешке, галне, да сада не улазим у појединости. Ту је међународно право до краја јасно. Зна-

те, као кад би неки држављанин Југославије сад у Немачкој претендовао на нека права држављана Немачке итд. Не може. Значи, има радну дозволу која му се у сваком тренутку може опозвати, поништити итд. Кад би се путовало у Црну Гору плаћала би се излазна такса. Чуда би била.

Водитељ: Да, прилично би се закомпликовао живот.

Др Шешел: Јесте, и мислим да би то било страшно. Овде се поставља питање коме је интерес у отцепљењу, ко има интерес да се Црна Гора отцепи, да се Црна Гора обесправи. Јесу ли грађани Црне Горе неравноправни са грађанима Србије? Нису. Погледајте ви у Београду, Црногорци, без обзира што су у великој мањини, врло су продорни, снажљиви и, процентуално, много више руководећих позиција у друштву заузимају него Срби из других српских земаља. Имају неке генетске особине, имају неке способности.

Знате, можда та економски сиромашна територија у којој су одрасли развија неки виши степен виталности, него живот у плодној равници или на просторима где је бар хране било у изобиљу. Шта би да дође до тог отцепљења?

Мило сече грану на којој седи

Водитељ: Ко је у интересу отцепљења и распад Савезне Републике Југославије?

Др Шешел: То може да буде у интересу само једне ограничене мафијашке групације и то чак ни њима дугорочно. Мислио је Ђукановић ако спречи деловање Савезне управе царина у Црној Гори да ће он моћи да стиче енормни профит, да он опорезује, да он царини. Међутим, онда је себи ускратио србијанско тржиште и оне природне предности које пружа црногорски положај, због барске луке пре свега. У погледу тих увозно-извозних послова он је сам скресан.

Петнаест година: издајнике не поштује ни онај ко има користи од њих

Јаничари СФОР-а: држављане Републике Српске лишили и држављанства СР Југославије

Кад би се отцепила Црна Гора шта би то значило? На југу је Албанија која је трајно непријатељски оријентисана и са израженим територијалним претензијама. Албанија би настојала да се дочепа Улциња, Тузија, да се дочепа још неких делова Црне Горе. То је више него извесно. Ко би то контролисао и ко би то спречио? Хрватска отворено исказује своје претензије за целом Боком Которском и она од њих никад неће одустати. При томе је подстиче и католичка црква.

Муслимани у једном великом броју, преко својих политичких представника који насељавају подручје Рашке области, тзв. Санџака, желе уједињење Санџака и са србијанске и са црногорске стране, издвајање општина у којима они живе. Кад би се то десило, не дај Боже, то би значило дефинитивно раскидање копнене везе између Србије и Црне Горе. Шта би остало од Црне Горе. Знате шта би се десило? Масовно би се Срби из Црне Горе иселјавали у Србију. Посебно из северне Црне Горе, Пљеваља, Бијелог Поља, Берана, Андријевце, али и из других делова Црне Горе. Јер Србија је ипак велика, пространа за ове балканске прилике, пружа разнолике економске могућности за образоване људе. Пружа могућност запошљавања, што Црна Гора све не би имала. Масовно би дошло до иселјавања, чак би се поставио процес замене кућа и станова, имања између муслимана из Србије и Срба из Црне Горе. Убрзано би се мењала етничка слика.

Доста би странаца, вероватно, дошло у Црну Гору и они би све више утицали на обављање основних државних функција. Црна Гора би нестала. Не може да опстане. Она има свега 600 хиљада становника. Од тих 600 хиљада становника, мислим да је око 380 хиљада Срба. Ту убраја и оне који се изјашњавају као Црногорци, то је њихова ствар, уопште нећу у то да улазим, они су објективно Срби. По пореклу су Срби, али ја не мислим никога на силу да терам да буде

Србин. Мислим да је толико лепо припадати српском народу, да ми никад у животу неће пасти на памет да некога терам да буде Србин ако он неће.

Објективно су то Срби, по пореклу, по језику, по традицији, по култури итд. и постоји око 240 хиљада припадника разних мањина. Некад су то националне мањине, некад верске мањине итд., али су мањине у правом смислу речи. Значи, 380 хиљада Срба у Црној Гори, 380 хиљада изворних Црногораца је мала бројка. То вам је мање од општине Земун и Нови Београд, много мање. Општина Земун и Нови Београд имају заједно око пола милиона становника, колико скоро цела Црна Гора. Сувише је то мало у неком геополитичком смислу да би могло да опстане. Могло би да опстане, али да потпуно промени карактер и да се неке прикопча, да буде територија под старатељством. Могло би да глуми да је независна држава, али не би никада у правом смислу речи било независна држава.

Актуелна власт у мафијашком корпусу

Водитељ: Кажете да то отцепљење Црне Горе одговара само мафијашкој групацији. Кога сврставате у ту мафијашку групацију?

Др Шешељ: Пре свега, актуелну власт. Она је на челу мафије, она је на челу крупног криминала. Спомињали смо већ неке људе, овај који је убијен. Ја осуђујем убиства, свако убиство и одмах сам осудио и ово, чим сам чуо да се десило. Жао ми је лично, јер сам у неколико наврата упознао тог Горана Жугића, чак је једном учествовао у мом хапшењу и протеривању из Црне Горе, протеривању групе радикалских функционера 1994. године. Али ја нисам никакво злопамтило. Ја сам чак и у срдачним пријатељским односима са ондашњим мини-

стром полиције Николом Пејаковићем, сада је амбасадор у Белорусији.

Ја нисам никакво злопамтило у политици и нисам ни овога пута. Спреман сам са свима да разговарам и са свима да водим дијалог, и са најжешћим политичким противницима. Код мене мржње нема. Сећам га се и из ситуације кад је обезбеђивао наш боравак у Црној Гори, када смо били гости црногорске владе, у јуну 1993. године. Он је тад био начелник МУП-а у Херцег Новом и заиста ми је искрено жао. Жао ми је и његове породице.

Али, овде ипак морамо да говоримо језиком чињеница, не можемо као ној да забијемо главу у песак и да се правимо да ништа не видимо око себе и да ништа не разумемо. Очигледно је да је он убијен акцијом Американаца. Ко су непосредни извршиоци, убице, не би ме изненадило да су Срби из Црне Горе. Све сумње иду у правцу овог Белог - Распоповића. Он је главни за те послове. Мислим, чак сам убеђен, да је то урађено мимо знања Мила Ђукановића, да је то, у ствари, била једна акција која њему пресеца, на одређен начин, крила, маневарски простор, која њега ограничава и која га доводи у безизлазну ситуацију од ове у којој је био пре убиства.

Локални избори тест за савезне

Водитељ: Константно причамо о томе колико је црногорска држава криминализована. Шта коалиција, у којој сте ви, нуди народу Црне Горе на решавању и смиривању такве ситуације?

Др Шешељ: Ми не нудимо мед и млеко, нити нудимо благостање преко ноћи. Живот ће у нашој земљи и даље бити тежак. Видите, ове наше владе националног јединства и на савезном и на републичком нивоу Србије врло успешно делују. Постижемо огромне резултате. Ти резултати запањују Европу и свет. Нико то није очекивао. Многи наши грађани то нису очекивали. У Србији се и даље живи тешко, али се живи осетно боље него прошле године, постепено је дан по један проблем решавамо и решимо све то.

Водитељ: Мислим конкретно на правне ...

Др Шешељ: И у Црној Гори ћемо проблеме решити. Сад имамо изборе на локалном нивоу и они имају огромно симболично значење. То је кључно одмеравање снага пред савезне изборе у септембру или октобру ове године. До краја октобра се морају одржати. Веома је важно да све патриоте изађу на ове изборе и у Подгорици и у Херцег Новом. Не треба сад наглашавати за кога очекујем да ће патриоте гласати. Искрене патриоте, без обзира шта су у идеолошком смислу: да ли десничари, левичари и слично. Те идеолошке разлике остављамо по страни.

Тријумф патриота окупљених у Коалицији за Југославију, чији је носиоца листе Момир Булатовић, у Подгорици и Херцег Новом представљало би огро-

мну моралну снагу за предстојеће савезне изборе. Ако наша коалиција победи у Подгорици и Херцег Новом, што ја искрено верујем, републичка власт ће одмах морати да закаже и ванредне републичке изборе. Сувише би то била упечатљива промена односа снага да би се ванредни избори могли изабети.

Оно од чега највише очекујем то су савезни избори, следећи републички избори у Црној Гори и мислим да ћемо и на тим изборима победити и да ћемо заједничким снагама решавати проблеме – један по један – сачувати заједничку државу. Црна Гора свој економски просперитет може градити искључиво у заједници са Србијом. Све ово што је оптерећивало односе савезне власти и власти у Црној Гори нестало би, имали бисмо јединствену државу у погледу функционисања правног система, тржишта, царинске политике, монетарне политике. Видите шта је урадио режим.

Финансијске шпекулације за наивне

Водитељ: Кад смо код тога, управо режим Мила Ђукановића увео је пре извесног времена двовалутни систем у Црној Гори.

Др Шешел: Увео је тзв. двовалутни систем. Узео је немачку марку.

Водитељ: То прелази многе ингеренције савезне државе.

Др Шешел: Али није то најгоре. Он је извукао Црну Гору из заједничког монетарног система, јер је спречио контролу Народне банке над платним прометом. Заједнички монетарни систем има смисла само ако је јединствена контрола платног промета. Шта је замислио Ђукановић? Као да смо ми глупи. Имамо и ми неког искуства, нисмо толико глупи, сећамо се "Агрокомерца" и Фикрета Абдића и емитовања жиралног новца, меница без покрића итд. Шта је замислио Ђукановић? Увешће немачку марку као паралелно средство плаћања, а остаће јединствен валутни систем, задржаће динар, а укинуће контролу Народне банке Југославије и почеће да емитује тзв. жирални новац.

Дописиваће својим фирмама на рачуне непостојећа новчана средства, а оне ће тим непостојећим динарским средствима куповати робу по Србији. Па нисмо ваљда толики идиоти. Не може. Динар може да функционише као платежно средство само тамо где контролу платног промета проводи Народна банка Југославије, као централна емисиона банка. Тамо где нема њене контроле, динар као платежно средство нема великог смисла. Друго, увео је немачку марку и одмах...

Милов режим тренира скупоћу

Водитељ: Какви су ефекти у двовалутном систему у Црној Гори тренутно?

Др Шешел: Одмах је роба поскупела између 400 и 800 посто. Скоро сва роба. Храна је ужасно скупа, око четири пута скупља него у Србији. Храна се добав-

ља шверцским каналима. Црна Гора не може да произведе довољно хране за своје становништво. Она храну треба да набавља у Србији. Ми смо нудили влади Црне Горе да одреди билансе, колико им треба пшенице, колико уља, колико шећера, колико других основних прехранбених намирница: млека, меса итд. Они су одбили то да ураде. Они су мислили да ће у Србији до миле воље моћи да купују колико их воља, па да део тога остане становништву Црне Горе, а највећи део да извозе по много скупљим ценама у Хрватску, у Босну и Херцеговину, у Албанију, на Косово и Метохију под окупацијом итд. То не може.

Ми овде дотирамо пољопривредну производњу и захваљујући тим државним дотацијама и субвенцијама, код нас у Србији је храна веома јефтина. Ми не можемо храну по тим ценама, по којима се она продаје у Србији, да извозимо. Све оне чију производњу субвенционисамо, морамо и да контролишемо. Само тада наше субвенције имају смисла, а не да ми субвенционисамо и разним бенефицијама подстичемо пољопривредну производњу, а да неко други од тога узима профит. То не може. Знамо и ми да извеземо ту пшеницу, која је стратешка роба или кукуруз, за који је увек лако наћи купца. Знамо и ми да извеземо месо. Маса муслиманских трговаца долази, купује стоку по Србији итд. Храна се увек може продати.

Водитељ: Да, чак и из Републике Српске.

Др Шешел: Из Републике Српске, да и не говорим. Храна се увек може продати, али ми морамо да заштитимо домаћу производњу. Ако смо већ као држава толико уложили у производњу основних стратешких намирница, онда морамо да контролишемо и извоз. И дивно би било да су све цене слободне, али сувише смо у тешкој ситуацији да ослободимо цене основних прехранбених намирница. Љубоморно чувамо ниску цену хлеба, млека, уља и меса и других намирница.

Не можемо сад да препустимо различитим шпекулантима, да они остваре огроман екстра-профит, а да заправо упропаштају нашу производњу и изазивају nestaшицу на нашем тржишту. У сваком тренутку кад доставе биланс, колико им треба поједине робе, али јавно, немамо ту шта да кријемо, Црној Гори треба толико и толико брашна, толико ће добити. Распоредено на 12 месеци, то је та месечна количина, платиће по истој цени по којој набављају и произвођачи хлеба у Србији. Никакву разлику не правимо.

Није нама циљ да у Црној Гори хлеб буде скупљи него у Србији. Циљ нам је да свуда у Савезној Републици Југославији буде иста цена хлеба. У Републици Српској хлеб је једна марка, негде и марка и по. Значи, седам до осам пута скупље него у Србији. У Републици Српској је ужасна ситуација, а Црна Гора је кренула тим путем. Онај ко нема посла, ко нема зараду, шта ће, од чега ће да живи? То што се виђа на црногорским улица-

ма, што се виђа на приморју, то је та новокомпонована, новоформирана класа богаташа. Од њиховог богатства и луксуза обичан народ не осећа никакву корист. Имамо таквих појава и у Србији, али процентуално, у односу на број становника у Србији, то је много мање, неупоредиво мање изражено него у Црној Гори.

Акционарима пиво – радницима пена

Водитељ: Када говоримо о економским темама, приватизација је једно од врло битних питања. Влада Црне Горе, односно Скупштина Црне Горе, донела је Закон о приватизацији и денационализацији. Представници режима Мила Ђукановића кажу да се процес приватизације обавља одлично, искључиво после овог закона. Међутим, оно што се може чути у народу, у скупштинским коментарима је нешто другачије. Сматра се да приватизација представља општу пљачку, отимачину и да су предузећа у Црној Гори, која се приватизују, у ствари доступна само једном малом броју људи из врло уског окружења садашњег црногорског председника.

Др Шешел: Чули сте вероватно, штампана је о томе писала, кад је приватизована никшићка пивара, врло мало људи је сазнало за то. Зашто? Да би било што мања конкуренција, да би се само олабрани дочепали акција. Радницима су обећавали куле и градове, после се испоставило да су их слагали.

Водитељ: Или Хотел "Могрен" у Будви.

Др Шешел: Што се тиче Будве и "Могрена" и иначе тог богатства у приморју, ту је дошло до великог сукоба између Мила Ђукановића и Светозара Маровића. Такмичили су се ко ће више тога приватизовати, па измишљали стране фирме, заправо, регистровани сопствене фирме у иностранству, да би се те фирме као иностране појављивале у процесу приватизације. Нешто слично имамо из искуства овде у Београду, кад је формирана она француска фирма "Соур интернационал" и која се појављивала као потенцијални купац водовода, а из пројектне документације, коју су својевремено поднели, кад је то било актуелно и кад је власт коалиције "Заједно" у Београду то покушала да проведе, видели смо заправо да они немају капитал. Та фирма није ни годину дана постојала у Француској, нити нуде неки новац за куповину. Они су само нудили да преузму Београдски водовод и да онда они наплаћују воду.

Наравно, одока би цене одређивали, онолико колико им треба. Испоставило се да је неки Србин, неки Ђорђе Илић из Швајцарске, један од компаниона у тој фирми и још неки други. Значи, формирају наводно страну фирму да би се појавили на домаћем тржишту и лакше дошли до одређеног богатства, без икаквог конкретног улагања. То је исто Маровић урадио, то је црногорска штам-

па писала, али она је под Ђукановићевом контролом, тако да су Маровића срозавали у јавном мњењу намерно, јер нека тензија између Маровића и Ђукановића непрекидно постоји. Она, с времена на време, долази до изражаја, а односи су били најзатежнији у том процесу приватизације и отимачине.

Брат за брата а приватизација за паре

Водитељ: Куда уопште води таква врта приватизације у Подгорици? Само енормном богаћењу појединаца или и нечем другом?

Др Шешељ: Не бих ја био против богаћења појединаца, кад би то истовремено значило и економску ефикасност, али никад не значи и економску ефикасност. Чак значи и опадање животног стандарда, а богаћење само једног човека или групе људи. То је пљачка. На примерима многих источно-европских земаља, знамо какве последице таква приватизација производи. Таква приватизација је у Србији на известан начин избегнута. Ја имам доста критичних примедби према овом моделу који се проводи у Србији.

Најбољи модел приватизације је приватизација за готов новац, јавном лиценцијом. Наравно, увек уз известан проценат поделе бесплатних акција. Али, у Црној Гори је то тако извођено, да су обични људи могли да дођу до ваучера којима ће купити акције у фирмама које су одавно у стечају или их нико жив не може оспособити за нормалну производњу, за нормалан рад. Оне које су најуспешније, биле су надхват руке веома ограниченог броја људи. Значи, једна огромна неправда је створена.

Пут од верника до отпадника

Водитељ: Поменимо и једно врло битно питање, а то је црква. Какав је ваш став по питању изједначавања Српске православне цркве у Црној Гори и секте, односно самозване црногорске аутокефалне православне цркве у Црној Гори?

Др Шешељ: Кад се Мило Ђукановић дочепао власти у Црној Гори, он је глумио велику благонаклоност према Српској православној цркви. Спријатељио се са митрополитом црногорско-приморским и семберијским, господином Амфилохијем, долазио код патријарха Павла, помагао Српску православну цркву у Црној Гори, отпочео градњу храма Христа Спаситеља у Подгорици итд. Та идила је веома кратко трајала. Он је на тај начин хтео да консолидује своју власт. То је била његова својеврсна офанзива шарма, додворавања, глуме југословенства, која му је донела значајан број присталица. То се мора признати.

Друго, он је пошао од чињенице да је известан број људи из врха хијерархије СПЦ-а, веома негативно оријентисан према режиму у Србији и оном ранијем и овом садашњем, у коме је Српска

радикална странка, из некаквих често ирационалних разлога и побуда. Један од таквих људи је и митрополит црногорско-приморски, кога ја лично познајем годинама, око 15 година, са којим сам некада био у блиским пријатељским односима. И сада ја њега поштујем као интелектуалца, али мислим да је у политичком смислу направио доста погрешних потеза.

Један од тих погрешних потеза је био у погледу односа према власти у Црној Гори. Он се сувише приближио Ђукановићу, а није схватао које су Ђукановићеве праве намере. Сада се, напослетку, надам се, отрезнио и схватио. Кад је Ђукановић изједначио СПЦ, једну традиционалну религијску заједницу, која је дубоко уткана у српску државотвор-

колонију, који је био Србин из околине Вишеграда, који је свога брата Макарија Соколовића поставио за српског патријарха, почиње период својеврсне политичке аутономије српског народа у Турској империји. И та српска политичка аутономија је обухватала све српске земље, не само Србију и Црну Гору, него и Босну и Херцеговину и Славонију у време док је Славонија била под турском окупацијом, подручје Српске Крајине уопште.

Како су Турци протеривани са Балкана из централне Европе, долазило је до распада њихове државне власти, а и Српска православна црква је, после велике сеобе под Патријархом Чарнојевићем, изгубила ону политичку улогу какву је пре тога имала у Турском цар-

Обновио Пећку патријаршију: Мехмед паша Соколовић

ну идеју, дакле није само верска институција, него један од стубова српске државотворности кроз историју, поготову у периоду турског ропства.

Кроз цели период турског ропства, Српска православна црква је одржавала српске државотворне традиције. И формално - правно, није то само духовно, јер Турска царевина је била својеврсна теократска држава. Турски султан је био и главни верски поглавар. И Турци су кроз своје разумевање политике својим држављанима сматрали само муслимане, рају, хришћане нису сматрали држављанима у правом смислу речи. Давали су им веома широку политичку аутономију и признавали њихове верске старешине као политичке предводнике и представнике.

После обнове Пећке патријаршије у време великог везира Мехмет паше Со-

тву. Јер, Срби су се под Патријархом Чарнојевићем дигли на устанак кад је аустријска војска ушла у дубину тадашње Турске територије, заправо на подручје старе српске државе. Пошто је Аустрија поражена, Срби су морали да се селе јер су масовно учествовали у том устанку. Тада је дошло до распада организације Српске православне цркве. И у деветнаести век Српска православна црква улази подељена у више делова.

У Војводини су Срби имали патријарха који је на општем српском сабору изабран вољом народа, кад је проглашена аутономна српска Војводина, изабран је и патријарх и изабран је српски војвода Стеван Шупљикац, иначе генерал аустријске војске.

Црна Гора је била под доминацијом цетињског владике и имала је извесну самосталност и одвојена је била од дру-

гих делова Српске православне цркве. У Србији је постојала Митрополија са седиштем у Београду и дуго година је митрополит Михајло био главни црквени предводник.

У Босни и Херцеговини је такође била осамостаљена црквена организација и до поновног уједињења Српске православне цркве долази тек после Првог светског рата. Тада је петињски владика Димитрије изабран за првог српског патријарха. И све православне цркве у свету су признале поновно уједињење Српске православне цркве.

И Црногорско-приморска митрополија је један саставни део Српске православне цркве. Са аспекта црквеног права тај процес је кристално чист и јасан. Ови новокомпоновани православци, који су махом атеисти, чак има припадника исламске и католичке вероисповести, сад покушавају да створе такозвану црногорску православну цркву. У својим захтевима се позивају на традицију Цетињске митрополије што нема никакве везе са црквеним правом. Та традиција је уткана кроз јединствену Српску православну цркву и кад је била релативно самостална Цетињска митрополија је била српска митрополија. То нико није оспоравао, нико никад није доводио у питање.

С друге стране, та новокомпонована црногорска православна црква је одбачена од целог православног света. Непризната, осуђена је као секта и од Васељенског патријарха и Руског патријарха. Нико је жив не признаје.

Изједначавање Српске православне цркве и секте

Водитељ: Али, и поред тога, црногорско руководство је признаје.

Др Шешел: Признаје је само Мило Ђукановић, јер сматра да та његова новокомпонована црногорска православна црква мора бити у истој равни, у истом нивоу са Српском православном црквом.

Водитељ: До чега нас то може довести?

Др Шешел: То нас је већ довело до веома штетних последица. То је довело до великог узнемирења у православном народу, у искреним истинским верницима. У црногорској православној цркви нема ниједног искреног верника, то су само политиканти. Довели су неке протуве, људе који су због криминала или хомосексуализма раније одстрањивани из Српске православне цркве или неких других православних цркава, без части и образа, као овај Антоније Абрамовић и овај Мираш Дедејић. То су чисти криминалци. И само човек без части и образа може да учествује у расколу сопствене цркве.

Наставак прљавих работа Ватикана

Водитељ: Да ли се то дешава под нечијим утицајем, под утицајем Ватикана или...?

Др Шешел: То се дешава наравно увек под утицајем Ватикана који је кључни непријатељ православља кроз векове. Ватикан је узрочник великог геноцида над српским народом, не само у Другом светском рату, него и раније, у више наврата. Ватикан је увек водио политику прозелитизма, дакле покатоличавања Срба. Велики број Срба кроз векове је покатоличен.

Водитељ: Унијачен је.

Др Шешел: Прво, унијачен је, унијачење је међуфаза. Дакле, православцима се оставља потпуно исти верски обред који су и раније имали само се приводе да признају врховну власт папе. То је та прва фаза. После постепено долази до потпуног покатоличавања. Тај процес је био изражен у Приморју. Двојица бискупа Змајевића су, мислим, били који су се сматрали Србима, а били су католички бискупи и учествовали у вођењу прозелитизма. Знате, надбискуп Барске римокатоличке цркве и данас има титулу примаса српског. То је земља средње-вековне српске државе.

Још у време Стевана Немање водила се велика борба коме ће се духовном царству приволети Срби. У једном тренутку Немањићи су се приволили римокатоличкој цркви. И Стеван Првовенчац, Немањин син, прво је крунисан католичком круном, коју је од папе директно добио. А онда је дошао његов млађи брат Растко и преокренуо га у православном правцу. Поново је крунисан православном круном. Од Стевана Првовенчаца за српски народ више дилеме није било у погледу одређења за једну или другу варијанту хришћанства. Срби су се одредили као православци и изазвали огроман бес Римске курије, Ватикана који нам је проузроковао милионске жртве кроз векове.

Највеће жртве, наравно, у време усташке Независне државе Хрватске, када су католички свештеници директно учествовали у клању Срба, као непосредни извршиоци у мантијама. Та католичка црква и данас много ровари. Она је утицала и на одвајање македонског дела Српске православне цркве, то је била и политика комунистичке партије, и та црква је као комунистичка творевина саздана.

Сличан процес се сада одвија и у Црној Гори. Режим који жели отцепљење Црне Горе и римокатоличка црква која га у томе подржава, а и Америчка политика, ви знате Америка иначе форсирањем разно-разних верских секти, верских римокарактера, подрива духовни живот и морал источноевропских народа и друштва. То је један процес који се мора зауставити. Он се може зауставити само променом политике у Црној Гори. Обарањем садашње власти, и кад кажем обарањем, ја желим да то обарање буде на демократским изборима.

Губа у торини – црногорска православна црква

Без подршке режима, црногорска православна црква би врло брзо нестала, као секта, безначајна секта која нема ни једног јединог верника. Нико ко се декларише да припада црногорској православној цркви, новокомпанованој, не верује у Бога. То вам гарантујем. Јер да верује у Бога не би устајао против своје цркве. Не може против Српске православне цркве да устане неко ко верује у Бога. Ја могу да се не слажем са неким свештеником и са неким црквеним великодостојником. Ја их често и критикујем ако раде нешто што је противно интересима српског народа, сетите се колико сам критиковао и овог несрећног Артемија, и раније владика Атанасија и тако даље, за конкретне потезе. Али то никад није био напад на цркву, јер црква то смо сви ми верници, па и ја лично. И кад критикујем ове владике то радим да бих заштитио цркву од њиховог лошег деловања, негативног деловања.

Онај ко искрено верује у Бога и ко припада српском православљу не може ниглде да делује расколнички, да одваја део цркве. Може бити максимално незадовољан, апсолутно незадовољан, али мора унутар цркве да се бори за победу правде, а не да одваја део цркве и да отима црквене објекте, храмове, манастире и слично.

Била је једна акција, покушали су у Његушима да отму православну цркву, па се народ супротставио, и у оним нахијама око Цетиња, нахијама изворне Црне Горе, где је и зеленашки покрст никад био јак и још увек је изражена традиција љубави према династији Петровића, немирење са свргавањем Петровића доласком Карађорђевића на престо и тако даље. Некада је била и она чувена Божићна побуна. Није то била велика побуна, мање од 1000 људи је у њој учествовало, али је побуна била мотивисана жељом да се врати краљ Никола Петровић на престо, а не зато што су они сматрали да нису Срби. Зеленаши су увек сматрали да су највећи Срби, већи од осталих. До прокламовања црногорске нације као посебне нације дошло је на платформи Коминтерне, на антисрпској платформи, коју су злушно у Другом светском рату прихватиле усташе.

Русофилство са мајчиним млеком

Водитељ: Они су се првенствено залагали за разбијање Југославије

Др Шешел: За разбијање Југославије, Секула Дрљевић, Савић Марковић, Штедимлија итд. А после рата је вршен насилан попис, десрбизација, забрањено је изјашњавање припадности српством.

Водитељ: Па је чак прављен и пројекат...

Др Шешел: Чак је и Његошев маузолеј прављен као пагански храм, али тако што је првобитна капела срушена и врх Ловћена смањен за 16 м. Зашто? За-

то да више никоме не падне на памет да уклања маузолеј и враћа изворну Његошеву цркву. То је била једна веома подмукла титоистичка политика, одвајање Црногорца од осталих Срба. Оно што је сад кључни амерички интерес јесте да се остатак српског народа одвоји од мора. Они мисле да на тај начин Русију заправо одвајају од медитерана.

Сви ми Срби, а највише Црногорци, велики смо русофили. То ми са мајчиним млеком усисамо. Кад се сваки од нас запита по чему је то русофил, одакле му то, нема одговора на то питање. То је нешто из најранијег детињства – љубав према Русији. Ја, откад знам за себе, волим Русију. Некад се то није смело јавно говорити, некад је то било скопчано са одређеним ризицима, али ја волим Русију, као и сваки други Србин.

Ретки су Срби који нису русофили, врло ретки. Знају то Американци и отуда њихова толика ангисрпска мржња. Они знају да Русија не може вечито остати на коленима беспомоћна. Русија ће врло брзо опет да буде велика и моћна сила, она се мора вратити на Балкан. Почело је буђење Русије, све су прилике, велико је историјско буђење Русије. Кога Русија има на Балкану? Има нас Србе.

Русији, прво, ми требамо као сродан народ, као народ који је искрено пријатељски и братски према њој усмерен, народ који жели да уђе у Савез са Русијом и Белорусијом. По том питању се отворено изјаснила наша Савезна скупштина. То жели цели српски народ, и Американци се зато журе да униште српство, пре опоравка Русије, јер знају кад се Русија опорави она се враћа на Балкан, ако

је сачека српска држава на Балкану има упориште на топлим морима.

Македонци искрена браћа

Ако се ми одржимо, ми Срби, ако сачувамо Савезну Републику Југославију онда ће се врло брзо пробудити и Бугари и Румуни. Има тамо буђења. Власт у Румунији је жестоко уздрмана и мислим да ће ова прозападна гарнитура изгубити следеће изборе, убеђен сам у то. Локалне изборе су већ изгубили, како новински извештаји показују. Румуни су православни народ, нама веома блиски, не толико етнички колико културно, никада са њима нисмо ратовали, увек смо били у пријатељству и то што су у овом кратком периоду служили Американцима против Срба не може дуго опстати. И њихова је будућност у тој великој заједници источно-европских народа. Бугари такође, без обзира што су нас велике силе кроз историју делиле, сукобљавале међусобно и тако даље, у време ове агресије НАТО-а су показали да се не слажу са сопственом владом и да су пријатељски наклоњени према Србији.

Водитељ: Да.

Др Шешел: Македонци су показали да су нам искрена браћа и за Американце је веома опасно ако се одржи Савезна Република Југославија. Зато ће њихови настрадаји да буду жешћи, бесмучнији, перфиднији. Видели су да ратом не могу да нас поразе, не могу духовно да нас слома и сад се још више оријентишу на методе специјалног психолошког рата и тероризма.

Изборна порука

Водитељ: Управо зато, за крај бисте и могли да нам кажете шта ваша коалиција, Коалиција за Југославију – Момир Булатовић, даје црногорском народу.

Др Шешел: Имамо врло кратак и јасан програм. По сваку цену очување заједничке државе Србије и Црне Горе, очување Савезне Републике Југославије. То је основна тачка нашег програма. То је оно што ми желимо, да сачувамо и уставно уређење, уставни поредак и заједничку државу. А онда, као што спроводимо успешне реформе, на савезном нивоу, где смо коалициони партнери, где је наша коалиција показала добре резултате, као што спроводимо успешне реформе на републичком нивоу Србије, где обнављамо Србију, обнављамо мостове, путеве, фабрике, решавамо проблеме, проблеме ћемо решавати и ако нам грађани Црне Горе искажу поверење, не само на овим локалним изборима у Подгорици и Херцег Новом, него тек на овим великим изборима који следе, савезним па и републичким.

Водитељ: Значи, не нудите лак излаз из кризе, али нудите заједнички живот.

Др Шешел: Не нудимо мед и млеко, не нудимо решења преко ноћи свих проблема, али нудимо заједничку борбу, искрену борбу, упорност и одлучност да се ти проблеми разреше и да останемо господари своје судбине.

Водитељ: Хвала вам на гостовању на каналу "ЈУ ИНФО". Била је ово емисија "Став", гост др Војислав Шешел, председник Српске радикалне странке, причали смо о предстојећим локалним изборима у Подгорици и Херцег Новом.

Москва: српски народ вековима уири погледе у Русију

СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА

Срећне ти ране јуначе:
Владислав Гргур

Тешко је бранити слободу јер је слобода важнија и већа од сваке силе, важнија и од нас самих. За одбрану државе и слободе прави српски патриота даје себе целог без страха за сопствени живот. Херој у бој иде срцем без питања да ли има избора или компромиса.

Тридесетогодишњи Владислав Гргур из Шиде и на браник отаџбине је стао усправно, без колебања, са јасним и чврстим ставом да бране Косово и Метохију даје свој допринос останку и опстанку на вековним српским огњиштима. Задојен прадедовским духом и јунаштвом славних црногорских јунака из боја са Вучјег дола (Мојковачка

битка) и српске војске са Цера, Дрине и Колубаре, Владислав Гргур је крочио на Косово, на земљу на којој је крвљу запечаћена часна борба српског народа. Срцем јунака, довољно великим да у себи понесе терет тежак шест векова Косовског боја, отишао је на Косово са жељом да врати оно што је наше и да се ми вратимо ономе без чега нисмо ништа.

На Косово је стигао непоколебљив у својој одлуци, са ратним искуством освеченог патриоте и добровољца Српске радикалне странке, сада као поносан припадник оружаних снага Војске Југославије у саставу 37. моторизоване бригаде команданта пуковника Љубише Диковића.

Сва ратна искушења кроз која је пролазио из дана у дан само су повећавала његову веру и чинила га снажнијим и храбријим, способним да у најкритичнијим ситуацијама, размишљајући на прави начин, преузима иницијативу у борби за слободу, живот својих ратних другова и свој живот.

„У дејству усмереном против шиптарских терористичких снага, приликом чишћења терена од преосталих шиптарских банди и терориста, рањен сам 22. априла 1999. године, у 14 часова, у једној од акција у месту Шипоље (предграђе Косовске Митровице) ручном одбрамбеном бомбом кинеске производње. Прискочио сам у помоћ тројици другова који су у једном од дворништа били у безизлазној ситуацији окољени осморицом припадника ШТС-а.

У борби прса у прса успели смо да неутралишемо четворицу терориста, а када смо се сукобили са преосталом четворицом, један од тешко рањених је бацрио ручну бомбу на нашу групу, којом је тројицу мојих другова и мене ранио и избацио из строја. Оперисан сам у пределу десног грудног коша, десног рамена и десне ноге у болници у Косовској Митровици, 23. априла 1999. године. Потом сам преко Рашке, Краљева и Крагујевца, војим санитарским возилом, 31. априла 1999. године, пребачен на ВМА у Београд. По ушивању рана трајим отпуст из болнице и одлазим на кућно лечење.

Самовољно, без допуштења лекара, 6. маја 1999. године се враћам на Косово у своју оперативну групу, где ми је лекар извадио конне, а ја сам на личну иницијативу уведен у нова дејства и акције оперативног карактера, које су се завршиле 8. јуна 1999. године када сам демобилисан у команди бригаде у Приштини.”

Одликовање у праве руке

Владислав Гргур је на Косово отишао чистог срца са вером у исправност свог опредељења да без резерве да свој допринос патриотској борби српског народа. Вратио нам се као херој који је преживео двадесети четири убодне ране на телу.

За изузетно залагање одликован је медаљом за заслуге у областима одбране и безбедности коју му је приликом испраћаја регрута ВЈ јунске класе, 2. јуна 2000. године, у СО Шид свечано уручио потпуковник Томислав Веиновић, заменик команданта војног одсека Сремска Митровица.

Повратком у Шид није се завршила његова несобична борба за добробит српског народа. Волонтерским радом у Удружењу ратних војних инвалида у Шиду испуњава време док ране на телу не зацеле, јер он их на срцу и нема. Једноставан, комуникативан, флексибилан у својим размишљањима, а ипак одлучан и са јасним ставовима заслужено носи одликовање хероја и после свега каже: „Ако затреба поново стати на браник отаџбине и бранити је од евентуалног агресора и непријатеља наћи ћу се опет у строју где то буде затребао.”

Тако размишља сваки освечени патриота и српски радикал.

Слађана Брајић

ИЗА РЕШЕТАКА БОНДСТИЛА

После изјаве албанског преводиоца да се пред њима налази Шешељев конгресмен, амерички војници су, 17. марта ове године, ухапсили посланика Српске радикалне странке Филипа Стојановића и транспортовали га у своју базу "Бондстил", код Урошевца

После повлачења наше војске и полиције и доласка међународних окупаторских снага на Косово и Метохију, у јуну прошле године, највећи део српског становништва морао је да напусти своју духовну и историјску постојбину.

Охрабрени присуством прокуратора новог светског поретка, који су им дали одрешене руке за отворени геноцид над српским народом, шиптарски зликовци већ годину дана покушавају на све могуће начине да и оно мало преосталих Срба што пре побију или протерају, знајући да за таква недела неће никоме одговорати.

Један од најстрајнијих и најупорнијих косовских радикала, савезни посланик Српске радикалне странке Филип Стојановић, имао је прилику да се добро увери како снаге КФОР-а спроводе (не)правду на Косову и Метохији. Најпре је, заједно са целом породицом, доживео прошлогодишње бомбардовање НАТО алијансе, налазећи се све време рата у Гњилану.

– Свакога дана, од 11 сати ноћу до 5 сати ујутру, Гњилане и околнина су нон-стоп бомбардовани. Понекад се дешавало да баце и по 50 бомби на дан. Прво су гађали касарну и војно складиште, а затим су почели да гађају и цивилне циљеве. Гађали су грађевинско предузеће "Биначку Мораву", потом ауто-мото друштво, предузеће "Космет-превоз", где су уништили око 20 аутобуса, ПИК "Младост", где су страдале две жене и један човек. Било је жртава и по селима. У Коретишту су погинула двојица резервиста, који су дошли из Земуна. У неким селима из новобрдског краја било је још жртава, пошто је на том делу било доста војске из Лесковца, Врања и Бујановца, али њихов тачан број не знам.

Ја сам био стално активан. Обилазио сам наше пунктове и села, посећивао војнике и наше активисте који су се махом налазили у војсци, али је било и оних који су се налазили у полицији. Где год смо могли да стигнемо, носили смо им цигарете, храну и пиће. На појединим састанцима указивао сам на неке пропусте и недопустиво понашање неких појединаца, који су хтели да про-

Филип Стојановић: везаних очију, руку и ногу допремљен у "Бондстил"

фитирају у рату. Као посланик, стављао сам примедбе, јер су неки људи без записника узимали стоку и радили још неке недозвољене ствари. На моју јестину, они су одстрањени из својих јединица, тако да нису успели да остваре оно што су наумили – каже Стојановић.

Деловање радикала под окупацијом

Иако у косовско-поморавском делу није било сукоба са шиптарским терористима, после доласка КФОР-а притисак на Србе је био нарочито појачан. Захваљујући етнички чистом саставу, српски живаљ је ипак успео да се сачува у околним селима, али је од 22.000 Срба, колико их је пре рата било у Гњилану, тамо остало да живи мање од хиљаду. Многе српске куће су спаљене или продате, а избегли народ потражио је уточиште у Бујановцу, Врању, Лесковцу, Јагодини и Смедереву.

Попут већине његових земљака, двадесетак дана после повлачења српских јединица са Косова и Метохије, Стојановић је са породицом морао да напусти Гњилане, град у коме се 10. августа 1944.

године родио. У велику кућу, коју је оставио у Гњилану, из које није успео ништа да понесе, уселили су се одмах Шиптари из урошевачког краја, за које је чуо да за 500 марака месечно излажу локале који се у њој налазе. Са супругом Радмилом, кћерком Маријом и сином Миланом данас живи као подстанар у Београду. Његов отац Трајко није могао никако да поднесе избегличке дане и помири се са одласком из Гњилана. Умро је 5. фебруара ове године и сахрањен је у Нишу.

Без икакве заштите, Стојановић се негде шест или седам пута враћао из Београда у родни град. Када је Извршни одбор Српске радикалне странке донео одлуку да посланици са Косова и Метохије морају да буду тамо где им је место, Стојановић је отишао за Шилово. Свој боравак искористио је да посети и остала српска села, као што су Коретиште, Кусце, Кметовце, Церница, Партеш и Пасјане. Са нашим народом разговарао је о бројним проблемима и покушавао да му, колико је могао, помогне. Доста људи из тих места успео је и да учлани у Српску радикалну странку.

Општински одбор Српске радикалне странке из Гњилана Стојановић је пребацио у Горње Кусце, где је изнајмио једну просторију и дао је на коришћење свим члановима странке из тог краја. Сулећи по свему, политичка активност српских радикала, истиче један од првих радикалских активиста на Косову и Метохији, није престала ни у условима међународне окупације. "Велика Србија" се дели по свим селима, посећују се и села у новобрдском и витинском крају. На састанцима са члановима Српске радикалне странке и мештанима говори се о заштити нашег народа и реалној могућности да се наша војска и полиција што пре врате на Косово и Метохију.

У канцама КФОР-а

При последњем одласку за Гњилане, Филипа Стојановића ухапсили су амерички војници из састава КФОР-а, који под својом контролом држе косовско-поморавски део. Као човек који је на до-

махој политичкој сцени свашта доживео, почев од двомесечног затвора у Гњилану, где је са копчачима на глави био заједно са Јовицом Стојменовићем, Ранком Бабићем, Томиславом Николићем и др Војиславом Шешељем, па до сукоба са обезбеђењем Савезне скупштине, које му умало није откинуло уво када је Драшко Марковић полио водом Радомана Божовића, Стојановић је навикао на инцидентне ситуације. Али, последње искуство било је знатно другачије од претходних.

– Било је то 17. марта ове године. Пошто сам долазио више пута у Гњилане, кренуо сам и тог дана да поделим 12 пакета новина. Носио сам 1.200 броје-

ја Шешељев конгресмен. После тога ми је пришао један амерички војник и рекао да морам да останем још мало и сачекам да полиција нешто провери. Стајао сам ту једно 40 минута, док нису стигли људи из КФОР-а. Полиција је дошла са четири транспортера. На 15 метара од мене видео сам како носе беле пластичне лисице. Схватио сам да ћу бити ухапшен. Упитао сам их у том тренутку зашто ме хапсе, када ја нисам ништа скривио, али су ми они рекли да ћу ја све то испричати у полицијској станици, а затим наредили да пођем. Ставили су ми лисице и на руке и на ноге, узели кључеве од возила и њиховим транспортером по-

неизвесношћу очекује шта ће му се десити у "Бондстилу".

– Успут ми се догодио и један од најтежих тренутака у животу. У Гњилану је била огромна гужва. На улицама је било много војних и путничких возила. У једном моменту, везаних руку и ногу, нашао сам се тачно испред своје куће и видео да Шиптари раде у њој. То путовање је било за мене вечно. Кад смо дошли близу "Бондстила", у село Танкосић, које је удаљено десетак километара од Урошевца, транспортер је нагло стао и ја сам се упитао зашто смо се зауставили. Један амерички војник је отворио врата на возилу и завезао ми мараму преко очију. Затим смо наставили пут и после пола сата вожње стигли у "Бондстил". Одвезали су ми мараму и пустили ме да са лисицама на рукама сачекам официре који ће ме саслушавати. Било је то негде око три сата поподне.

После тога су ме увели у једну бараку, са најпростијим дрвеним намештајем, која је подсећала на судницу. За столом, на клупи, седели су амерички официри и преводилац. Почели су да ме испитују зашто сам кренуо за Гњилане и да ли имам неке везе са паравојним и парополицијским снагама. У старту сам им рекао да сам ја политичар и да ми имамо нашу војску и полицију, које нормално обављају своје задатке. Инсистирао сам на томе да сам дошао да поделим новине и видим своју кућу, али да то не могу да урадим, јер смо ми под окупацијом. Америчком официру сам рекао да ја никога нисам зло учинио, и да ако он нађе неког Албанца који каже супротно, може слободно да га доведе, ја сам ту да одговорам.

Објаснио сам им да је моја породица протерана из своје куће и да су Албанци башили на њу две бомбе. Навео сам да ми је отац због тога умро, јер није могао да поднесе да живи протеран са свог огњишта. За новине сам им рекао да се достављају страначким активистима, који их после деле по селима. Потом се разговор завршио и мени је речено да ћу највероватније бити ослобођен. Међутим, у међувремену, на једно 50-ак метара од бараке слетео је хеликоптер. На основу онога што се дешава по Републици Српској, помислио сам да ће ме гарантовано пребацили у Хаг. Испоставило се да је хеликоптер довео једног високог официра, који ми је кратко рекао да ћу бити задржан и да морам бити стрпљив што се одласка тиче – прича Стојановић.

Затвореник са бројем 1698

Узимајући у обзир оно што је видео и чуо, јер бука мотора је била са свих страна изузетно јака, Стојановић каже да је "Бондстил" огромна база. Наравно, нешто више није могао видети, пошто су га после саслушања одмах пребацили у другу просторију. У њој је на зиду било уртано место где треба ставити руке, а ноге су се морале раширити. Са пластичним рукавицама на рукама, аме-

База и логор код Урошевца:
Срби затвореници, у наранџастим оделима

ва "Велике Србије", са насловном страном "Лоповлуци НАТО пешадије". Циљом сам прво прошао нашу полицију на пункту "Бела земља", који се налази на административној граници Косова са централном Србијом. Када сам дошао на амерички пункт, зауставили су ме и наредили да изађем из возила. Ту се налазио и један Албанец у америчкој униформи. Његовог оца, који ради као возач у гњиланској болници, познавао сам одавно. Тај Албанец ме је питао одакле имам возило и где су ми документа за њега. Рекао сам му да сам га купио, да је то моје возило и показао му потребна документа.

Онда је он отишао недалеко одакле, али сам ја добро разумео када је он америчким војницима рекао да сам

вели за Косовску Каменицу – истиче Стојановић.

Судница у "Бондстилу"

Када су стигли у Косовску Каменицу, Стојановић је очекивао да ће га "кфоровци" само саслушати и после кратког задржавања пустити да настави пут. Међутим, после 15 минута дошао је један високи официр и саопштио му да ће морати да га воде у америчку базу "Бондстил". После тих речи, Стојановић се успротивио и рекао да је такав поступак према њему, као политичару и народном посланику, недопустив и по Женевској конвенцији. Али, то није имало никаквог ефекта. Морао је поново да уђе у амерички транспортер и са великом

рички војници су детаљно прегледали Стојановића, скинули са њега одећу и обућу и дали му да обуче наранџасту затворску униформу. Добио је и пластичну наруквицу са затворским бројем 1698. Када се обукао, одвели су га у један шатор са пољским креветом и врећом за спавање, што је, у ствари, била његова затворска хелија.

У другом шатору, преко пута његовог, било је смештено око 15 затворених Срба, који су га одмах препознали и започели са њим разговор. Међу њима се налазио и Блажо Петковић, затвореник са бројем 0001, који је недавно осуђен на 12 година затвора. Сви они су га уверавали да ће га Американци врло брзо пустити, јер немају на основу чега да га оптуже. Објаснили су му да је однос према њима, условно речено, коректан. Стражари их не терају да раде, а они сами одржавају ред испред свог шатора, пошто ту нема класичне стражарске службе. Постоји само осматрачница са које се затвореници прате, с тим што су Албанци одвојени у посебан део. Могућност за неке инциденте практично не постоји, јер нема контакта између српских и албанских затвореника. Када се неком затворенику иде до ВЦ-а, онда он позове стражара који га отпрати до контејнера за те потребе, а затим га врати у затворени део.

– Кад смо завршили разговор, легао сам да спавам. Нисам могао дуго да заспим, јер је био неки смрад у шатору. Гледао сам по њему. На једном месту био је крвав, неког су сигурно тукли. Све време сам размишљао како да се јавим породици. Ујутру су ми донели пасту за зубе, жилет и остали прибор за хигијену. Међутим, ни храну коју сам добио претходне вечери, ни то што сам тог јутра добио, нисам користио. Бојао сам се да не ставе нешто у те ствари, па да на саслушању после причам свашта. Од

Сценарио из Републике Српске: када је сле-
тео хеликоптер, помислио да ће га пре-
бацити у Хаг

других затвореника узео сам само лимун и поморанџе.

Негде око 11 сати поново су ме позвали они официри на разговор. Отворили су неке фасцикле са документацијом и питали ме да ли сам 21. јануара био на Петом отаџбинском конгресу Српске радикалне странке. Одговорио сам им да сам био, а затим су ме испитивали које су партије из иностранства биле гости на конгресу. Главни официр није никако могао да изговори презиме Шешељ, него је стално говорио "ваш председник Шешела је ратни злочинац". Негирао сам одмах такве нападе, на шта је он само одмахивао главом.

Рекао сам им да су они убијали нашу децу за време бомбардовања и да сам био на лицу места када је погођен ПИК "Младост" у Гњилану, где су три лица изгубила живот. На примедбу да су Срби починили геноцид, рекао сам да је

крајње време да понуде неки доказ за то, а не да нас стално оптужују за нешто што сви знају да нисмо урадили. Уосталом, више је Албанаца страдало од њихових бомби, него у сукобу са нама. Тај официр ме је упитао и за организацију "Црна Рука" из Врање, али сам му објаснио да нама никакве паравојне организације нису потребне, јер имамо регуларну војску и полицију са својим специјалним јединицама – присећа се краја разговора са америчким официрима Стојановић.

Изненадни излазак из затвора

Незванично, после саслушања, како каже, исти тај официр му се, када је чуо да је он некада био директор хотела "Европа" у Гњилану, жалио на садашњег управника који је довео тридесетак проститутки из Бугарске и Русије. Стојановић му је поручио да ће они тек имати великих сукоба са Шинтарима и да тај проблем лако може да се прошири на Македонију и Грчку.

– Кад сам га упитао да ли ће ме пустити, рекао је: "Видећемо". Поново су ме вратили у шатор и опет ми донели ручак. Ни тада нисам хтео да једем. Негде око шест сати увече дошао је један војник по мене. Мислио сам да ће ме одмах ослободити. Међутим, фотографисали су ме као затвореника и вратили назад. После пола сата поново су ме позвали на капију, на којој ми је амерички војник, посредством једног Албанца из Тетова, који ту ради као преводилац, рекао да имам три минута да се спреим, а ако то не урадим да ћу остати још три дана у затвору. То је било негде око седам сати увече. Америчком официру, који је дошао да се поздрави са мном и пита ме у ком правцу желим да продужим пут, рекао сам да бих хтео да одем до Косовске Каменице и узмем своје возило. Вратили су ми одело а затим смо кренули ка Косовској Каменици.

Тамо сам преузео своје возило и одмах наставио пут за село Шилово, код мојих стричева. Негде око осам или пола девет увече, стигао сам до улаза у село у пратњи три америчка ципа. Ту сам се раздвојио од њих и пожurio да јавим породици шта се десило са мном. У Шилову сам исте вечери позвао наше активисте и поделио им један део новина, а други део људима из Кусна који су ујутру дошли до мене. Нешто упаљача и новина поделио сам и америчким и руским војницима које сам срео на пункту. Пошто сам преузео чланске карте, кренуо сам из Шилова за Врање да се нађем са супругом. На нашем пункту сви су се обрадовали кад су ме видели – каже на самом крају приче о свом боравку у "Бондстилу" Филип Стојановић, уверавајући нас да ће се после уласка наше земље у савез са Русијом и Белорусијом, српска војска и полиција врло брзо вратити на Косово и Метохију. А онда ће све бити другачије.

Добрица Гајић

Закон у топузу: чизма КФОР-а залутала на Косово и Метохију

ПРИМИТИВИЗАМ МИЛОВИХ ЧАУША

Уочи локалних избора у Подгорици и Херцег Новом, 2. јуна ове године, на пункту Конатари, представници Министарства унутрашњих послова Црне Горе зауставили и вређали Небојшу Величковића, функционера Савезне владе и истакнутог члана Српске радикалне странке

У жеку предизборне кампање за локалне изборе у Подгорици и Херцег Новом, који су 11. јуна одржани у ова два црногорска града, припадници Министарства унутрашњих послова Црне Горе изазвали су један несвакидашњи инцидент, показујући том приликом колико актуелна црногорска власт не поштује представнике савезне државе и са колико беса је спремна да наслоне на своје политичке опоненте.

Инцидент о коме је реч, догодио се 2. јуна на полицијском пункту између Србије и Црне Горе, када су црногорски полицајци зауставили савезног министра Небојшу Величковића, који је службеним аутомобилом кренуо из Београда за Бијело Поље, носећи у њему заставе Српске радикалне странке и специјално издане "Велике Србије" за Црну Гору.

Министар Величковић је, иначе, родом из Црне Горе. Рођен је 16. јануара 1967. године у Олујима, код Бијелог Поља. Основну школу је завршио у Његњеву, а средњу хемијску у Бијелом Пољу. На Пољопривредном факултету у Земуну дипломирао је 1992. године на смеру за вођарство и виноградарство. Магистрирао је на Пољопривредном факултету у Новом Саду и свој научни рад третирао је посветио изради докторске дисертације.

Небојша Величковић је члан Српске радикалне странке од 1992. године. На месту председника Општинског одбора Српске радикалне странке у Бијелом Пољу налази се већ четири године. За потпредседника Централне отаџбинске управе изабран је 23. јануара ове године на Петом отаџбинском конгресу Српске радикалне странке. Савезни министар без портфеља је од августа 1999. године.

Пред упереним аутоматима

— На улазу у Црну Гору, на полицијском пункту Конатари, зауставила нас је, у 19 часова и 45 минута, црногорска полиција. После уредног легитимисања возача, затражено је да изађемо из аутомобила и дозволимо претрес. Ја сам уредно показао службену легити-

Обест полицијског режима: савезни министар Величковић малтретиран на пункту Конатари

мацију и рекао да је аутомобил власништво Савезне владе и да претрес не долази у обзир.

Дежурни полицајац се повукао и консултовао са својим командирима, а након тога, на један крајње примитиван, вулгаран и непрофесионалан начин, захтевао да отворимо пртљажник или ћемо бити задржани до даљњег, јер је такво наређење начелника полиције. Ја сам се опет успротивио било каквом претресу, а пошто је задржавање потрајало, изашао сам из аутомобила и покушао да телефонирам.

У том моменту ми се приближио полицајац и запретио да то не чиним, на шта сам се обратио речима: "Зовем председника странке, то ми не можете забранити". Већ следећег секунда вођа полицијске патроле се створио поред мене и хистерично захтевао да уђем у возило, што сам ја наравно одбио, јер смо

већ дуго стајали на полицијском пункту — истиче министар Величковић.

После његовог одбијања да изврши ово наређење, Величковићу је пришао полицајац Небојша Масловарић, познат у Бијелом Пољу под надимком Пука, који је почео да га вређа и дречећим гласом прети.

— Ја сам му крајње смирено и културно, како и приличи функцији коју обавља, рекао да ме неће уплашити ни застрашити и да им ни по коју цену нећу дозволити претрес службеног аутомобила. Полицајац Масловарић је затим још жешће и гласније, уносећи ми се у лице, наставио са претњама.

После тога нам је пришло још пет полицајаца који су направили полукруг око аутомобила, скинули аутоматске пушке са рамена, при чему се могло чути њихово шкљоцање. Ни у таквој ситуацији нисам се дао испровоцирати, већ сам их смиреним гласом упозорио да пазе шта раде, како не би направили неку глупост. Та сцена је потрајала неколико минута.

Онда се дежурни полицајац повукао да опет разговара са начелником, који нам и даље није дозвољавао пролаз. Задржали су нас до 22 часа, када нам је пришао полицајац Масловарић и возачу вратио возачку и саобраћајну дозволу, напомињући нам да је он врхунски спортиста у атлетици, а да је и добар боксер — каже Величковић, објашњавајући да је полицајцу Масловарићу узвратио речима да он није боксер, али да достојном противнику не би никада умакао са мекдана.

Полицијске увреде у Бијелом Пољу

Возило министра Величковића наставља затим, уз полицијску пратњу, своје путовање до центра Бијелог Поља. Неформални одбор за дочек предводио је начелник полиције Никола Меденица, коме је друштво правило још десетак несхватљиво арогантних и раторборних полицајаца. Иначе, Меденица је познат у Бијелом Пољу као човек који је насилно избацивао одборнике из општинских клубова и уз то био извршилац

најпрљавијих послова у граду. Од Величковића је одмах тражио да изађе из аутомобила и омогући претрес.

— Ја сам и Меденици поновио да нећу дозволити никакав претрес, на шта ми је узвратио оштрим гласом да ће у противном, ако не поступим по његовом наређењу, према мени бити употребљене друге полицијске мере. Седећи у аутомобилу, рекао сам му да физички могу урадити то што су замислили, али их саветујем да то не чине.

цијску пратњу — наводи даљи развој догађаја министар Величковић и наглашава да на истом полицијском пункту велики број путника из Србије у Црну Гору такође доживљава највећа понижења и увреде.

Сваки службени аутомобил Савезне владе или Владе Републике Србије, који се упутио у Црну Гору, редовно се задржава на пункту у Конатарима од 15 до 30 минута, а као разлог за такво поступање дежурни полицајци наводе да

ко каже Величковић, могу се још само видети у америчким филмовима.

Режирана представа црногорског врха

— Ипак, као грађанина Бијелог Поља, у коме сам се родио и живим са породицом, и у коме никада нисам имао проблема са полицијом, нити сам долазио под удар закона, највише ме боли то што су полицијске униформе обукли људи са ивице закона, који имају дебелу досије у полицији, тако да су сада добили прилику да малтретирају поштене људе и искаљују бес на мирним грађанима — примећује Величковић.

После малтретирања које је као министар Савезне владе доживео приликом уласка у Црну Гору, Величковић истиче да му се јавио велики број становника Бијелог Поља, различите страначке припадности, интересујући се за тај догађај. Сви ти људи су му упутили речи подршке, молећи га да истраје и не дозволи да га било ко заплаши и деморалише у борби за интересе српског народа. Само помињање имена појединих полицајаца са контролног пункта у Конатарима, и њиховог начелника Николе Меденице, код огромне већине грађана Бијелог Поља, на основу Величковићевог утиска, изазива презир и гнушање.

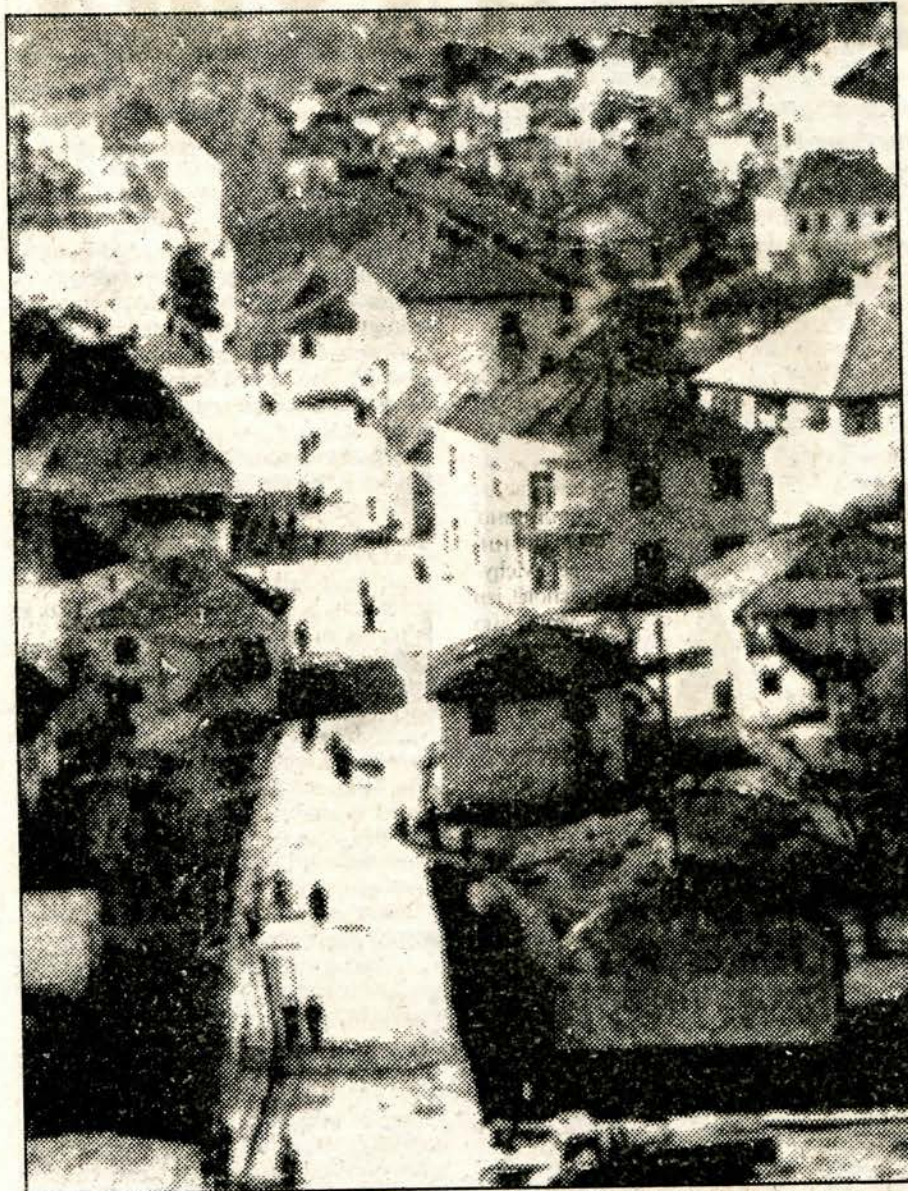
— Међутим, једно је сигурно, а то је да је све ово режирано у Подгорици, у Влади Црне Горе, а да су ови несретници, људи без части, морала и свога ја, само пуки извршитељи њихових прљавих и мрачних намера. Све ово показује да је поданичка и сапунска Влада Црне Горе обрुकала Црну Гору и њен народ, тако да у току своје дуге и херојске историје они нису имали лошију и непоштенију власт — закључује министар Величковић.

Изнету оцену потпредседника Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке и савезног министра Небојше Величковића, потврдили су и први резултати ванредних локалних избора у Подгорици и Херцег Новом, који говоре о својерсној пат позицији на црногорској политичкој сцени.

Без обзира на то што је у Подгорици локалну самоуправу преузела коалиција "Да живимо боље", а у Херцег Новом коалиција "За Југославију", минимална разлика у броју освојених мандата показала је да следбеници Мила Ђукановића немају ни близу онакав политички утицај, какав су на својим предизборним скуповима истицали да имају.

У Подгорици и Херцег Новом Ђукановићев режим добио је, по оценама објективних политичких аналитичара, очигледну поруку да нема већинску подршку за своје сепаратистичке амбиције и да велики број грађана Црне Горе, међу којима су и српски радикали, свој опстанак и перспективу види у државном и националном јединству са Србијом и српским народом.

Добрица Гајић

Град прљавог шерифа Меденице: Бијело Поље (стари снимак)

Начелник Меденица је упутио салву увреда на рачун Српске радикалне странке, Србије и Савезне владе. Речено ми је да српски радикали треба да иду у Србију и да немају шта да траже у Црној Гори. И после свих тих увреда и претњи ја нисам попустио, а начелник Меденица се повукао и обавио са неким телефонским разговором.

Након задржавања, које је трајало више од једног сата, пришао нам је један полицајац у пратњи начелника Меденице и вратио документа, тако да сам настао пут до куће, али опет уз поли-

имају задатак да таква возила обавезно региструју и о њима обавесте "базу", да би тек након консултација са њом дали зелено светло за пролаз на територију ове федералне јединице.

Исто тако, на путу до Подгорице, или неког места на црногорском приморју, по искуству које је до сада имао министар Величковић, обавезно се дешава да возило буде заустављено од најмање десетак полицијских патрола. Једном речју, то што се дешава у полицијској држави Мила Ђукановића тешко је објаснити и препричати. Поједине сцене, ка-

КАРЛА ИЗ ПАКЛА

Наследница крваве Луиз Арбур није заслужила ни да је прогања Булатовићев "Херој на магарцу", иако се понаша као да је заиста дошла из неке куће црвених фењера. Она, ипак, мора сести али на оптужничку клупу, а одатле да се врати онамо одакле је и дошла, у пакао. Нема никаквих шанси за покајање, јер иза ње стоји искуство главног чувара нацистичког сефа у Швајцарској, које је искористила за одбрану својих налогодаваца из НАТО-а

Ако се икада буде писала Историја бешчашћа, са посебним освртом на варварску агресију НАТО-а на Југославију, главни тужилац самозваног Хашког трибунала добиће високо место уз једног Пилата и свакако Вишинског, по злу познатог тужиоца у још познатијим стаљинистичким процесима тридесетих година овог века.

Такву каква је, Карлу дел Понте, шефа Хашке инквизиције, да не постоји, требало би измислити, јер је постала незаобилазна карика за разумевање такозваног новог светског поретка, чији су творци њеним постављењем дефинисали и свој однос према правосуђу уопште. Својевремени парадокс јесте то што је она открила сав механизам владања њених налогодаваца, који као да су изашли из Хитлеровог шињела уз мото: лаж је истина – истина је лаж!

За испуну годину дана она је успела на себе да навуче већи одијум него француско војно тужилаштво у време "афере Драјфус", која је постала синоним за

злоупотребу правосуђа у политичке сврхе. Аутор чувеног "Оптужујем", француски писац Емил Зола, који је пробудио француско и светско јавно мњење тражећи правду за капетана Драјфуса, није дочекао његову рехабилитацију, али је правда, као и увек, ипак била задовољена.

Иако се због одбијања да покрене оптужницу против НАТО-а мирне душе може убројати у ратне злочинце Клинтонове клике, против Карле дел Понте још није покренута никаква оптужница или бар затражено њено изузеће. Може бити да је ово последње излишно, с обзиром да се ради о повампиреној инквизицији на преласку 20. у 21. век. Међутим, оптужница и те како има основа, јер без тога свет би изгубио сваку веру у оно што се зове међународно право, односно могућност његове рехабилитације. И не само то, него и у веру и могућност неопходних реформи Уједињених нација чији назив је толико искомпромито-

Аждаја дел Понте:
чувар нацистичког блага

ван да би га требало мењати, као што се десило са Друштвом народа.

И "Херој на магарцу" је неће!

Хашка "дама" заиста се понаша као да држи кућу са "црвеним фењерима" и заслужила је, рецимо, да је пошгено "испраши" Булатовићев "Херој на магарцу". Међутим, како он респектује себе, она може да седне само на оптужничку клупу, а оптужница би морала бити подигнута из најамње три разлога: игнорисање чињенице да је Северноатлантска алијанса извршила варварску агресију на СР Југославију, заобилазећи притом Савет безбедности Уједињених нација, затим због тога што је НАТО превасходно и намерно гађао цивилне циљеве и, треће, због тога што је Карла дел Понте продужила праксу послушничког усмеравања такозваног трибунала у правцу зацртаном у Вашингтону – ликвидирање једне државе уз геноцид над њеним народом.

Дакле, прекршени су Повеља Уједињених нација, уз смртни ударац међународној организацији, међународном праву као и међународном војном праву. Историја се поновила као и у случају Хитлеровог напада на Краљевину Ју-

Затвор Хашког суда у Шевенингену: ниједан Србин није изашао жив

гославију, с тим што су земље чланице "Партнерства за мир" одиграле улогу аншлуса Аустрије, а ратна машина је привремено стала на путу за Москву!

Као и остале са листе правих ратних злочинаца, Карлу дел Понте терети и сарадња са међународним криминалом, терористима и швајцарском наркомафијом. Пенолози неће имати проблема, иако се ради о својеврсном преседану, пошто је реч о јавном тужиоцу.

Највећи проблем лежи у томе што Сједињене Америчке Државе, и његови

територији југословенске републике Црне Горе, где се срела са дежурним "Еуроопљанином", дон Милом Букановићем?

Судећи према оскудним подацима доступним преко Интернета, Карла је дошла директно из Пакла! Наиме, квалификацију за трећег шефа такозваног Хашког трибунала стекла је као државни тужилац Швајцарске, земље која је била "неутрална" за време Другог светског рата, а Хитлеру служила као сеф за све опљачкано од Јевреја, чије је благо

Хашка инквизиција и да је од оних шест милијарди долара, које је председник Сједињених Америчких Држава зарадио у прљавом бизнису са колумбијском, мексичком и албанском мафијом; добар део добила и његова блазирана Швајцаркиња која га, заузврат, штити од мача правде. Да подестимо, Клинтонovu кампању је финансирала и сатанистичка Сајентолошка секта, иначе забрањена у Немачкој.

Ништа мање нису интересантни и остали подаци из Карлине биографије.

Наследница крваве Канађанке

Карла из Пакла је наследила Канађанку Луиз Арбур, која је цементирула селективни модел оптужница на расистичкој основи који је нагвестио њен претходник, Ричард Голдстон, из Јужне Африке.

Главни тужиоца Хашке инквизиције Савет безбедности Уједињених нација назначио је 11. августа 1999. године, дакле само два месеца након агресије НАТО-а на Југославију. Мандат јој је четири године, за разлику од Арбурове и Голдстона, који су на тој функцији провели три, односно нешто више од две године, што упућује на закључак да је нађена достојна особа за неопходни континуитет у раду нове инквизиције, све до блокирања покретања поступка против самих њених оснивача.

Карла дел Понте је, такође, и главни тужилац Међународног трибунала за Руанду, где је над Тутсима извршен геноцид за само неколико месеци од припадника племена Хуту. До сада нека озбиљнија истрага није ни покренута, нико није приведен, а до тога вероватно неће ни доћи, јер надлежност за Руанду је само маска за једини мотив формирања нове инквизиције – бављење Југославијом.

Ова педесетогодишња Швајцаркиња, рођена у Лугану, која практично врши и улогу егзекутора, јер је председница такозваног Хашког трибунала, Габријела Кирк Мекдоналд, само "про форме" први човек, дошла је на садашњу функцију након искуства стеченог у својој земљи, чији је државни тужилац била од 1994. године све до постављења у Хагу. Пре тога је радила као истражни судија од 1981. да би касније постала шеф тужилаштва дистрикта Лугано. Од 1981. године дала је свој допринос у судским процесима из области организованог криминала укључујући и финансијски, затим тероризма, шверцовања дроге и оружја... Говори четири језика (енглески, француски, италијански и немачки), тако да је без посебног напора могла да учествује на међународним конференцијама и пише чланке на страним језицима.

Тако пише у њеној краткој биографији где, нормално, нема ни речи о њеним пропустима и извржавању руглу њене професије.

Искуство у процесима из области свих врста криминала, Карла није искористила за покретање поступака про-

Хашки суд: инструмент новог нацизма Запада

сателити у НАТО-у, не пристају да Међународни кривични суд суди њиховим грађанима! Тиме покушавају да избегну последице једног новог Нирнбершког процеса у коме би била скинута лага са жртве, а амнестија злочинаца анулирана. Међутим, ствари иду супротним смером од жеља нове инквизиције и њених творца.

Из нацистичког сефа на Балкан

Ко је и одакле је дошла шеф Хашке инквизиције, Карла дел Понте, која се ових дана дрско и илегално упутила у Савезну Републику Југославију, али је преко јужне српске покрајине Косова и Метохије стигла само до "жуте зоне" на

похрањивао у чувеним швајцарским банкама. Као таква, Швајцарска је достигла стандард једне од најбогатијих земаља у свету; али пошто је Светски јеврејски конгрес покренуо питање повратка опљачканог, дошао је дан наплате дугова. Ту је дошла до изражаја Карла дел Понте. Не само из патриотских разлога, она није учинила ама баш ништа да Швајцарској спаси бар део образа. Напротив, покушала је све да швајцарске банке избегну обавезу и да бар успоре одлив туђег злата и осталих драгоцености јеврејских власника.

Знајући за изворе средстава којима је Клинтон дошао на власт и формирао свој клан на глобалном нивоу, није тешко закључити одакле се финансира

Извештај јатака – здравствене установе нису рушене:
КБЦ др Драгиша Мишовић у Београду

тив шиптарских терориста и шверцера оружја, како на Косову и Метохији, тако и у БЈРМ: добро познавање италијанског језика, рецимо, није искористила да из прве руке дође до сазнања о италијанској вези црногорске мафије. Све то није учинила из разумљивих разлога, јер, у супротном, морала би на оптужничку клупу да позове и своје налогодавце који су је поставили на садашњу функцију, управо да би их штитила од покретања поступка против њих.

Слепа и глува за злочине

Карла је за сада испунила очекивања оних који су је поставили. Она није желела и није смела да види оно што је објективној светској јавности било јасно на сам дан напада на Савезну Републику Југославију, још мање оно што је уследило наредних 78 дана.

Плаћена и преплаћена да амнестира конкуренте за највеће злочинце овог века, хашка дама није ни имала намеру да подигне оптужнице за злочине против мира, ратне злочине, против човечности и злочин геноцида којим је лишено живота преко две и по хиљаде становника наше земље, а о материјалној штети од преко сто милијарди долара и да не говоримо. За њу су војни циљеви били породилишта, болнице, школске установе, колоне избеглица, мостови, железничке композиције, једном речју – цивили и чисто цивилни објекти.

Прагматична до цинизма, као једини цивилни циљ признала је ракетирани кинеску амбасаду, разуме се због политичких интереса Сједињених Америчких Држава и њихових трабаната у односу на све јачи Пекинг. Уништавање еколошке средине са несагледивим последицама као резултат употребе пројектила са осиромашеним уранијумом, хашка дама је такође оценила као један од легитимних циљева нових варвара.

Она није успела да види ни злочине почињене од истих извршилаца на територији Републике Српске, као ни геноцид над Србима од усташа. То је и "нормално", с обзиром да их је НАТО обуча-

вао и дао им одрешене руке за све што су починили. Ступидне оптужнице против Срба приведених у Хаг, убијених на путу до њега и умрлих под сумњивим околностима у Хашком затвору, Карла такође није видела, нити ће видети.

За разлику од ње, све је то видео чак и "амнести интернешенел", који је све време крвавог распада СФРЈ био на погрешној страни. Међународни трибунал у Њујорку, на челу са бившим америчким тужиоцем Ремзијем Кларком, годинама доказује оно што је Карла негирала чином одбијања оптужнице против злочина НАТО у току тромесечног масакрирања Југославије. Бивши генерални секретар Уједињених нација, Бутрос Гали, такође је оценио да је агресија на

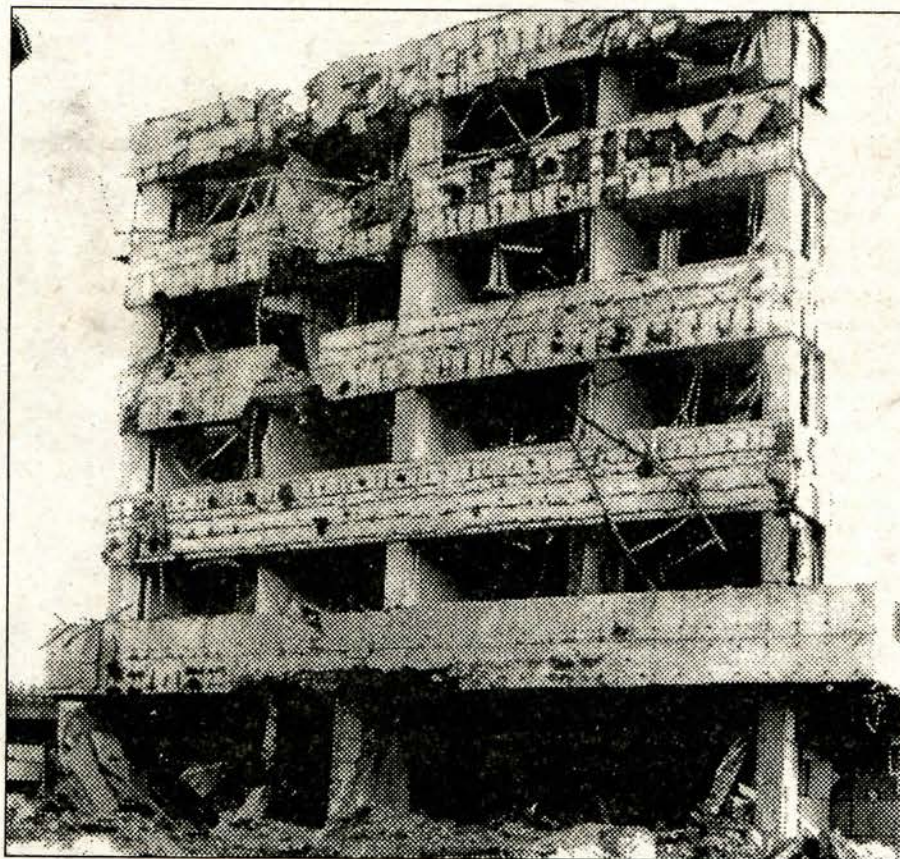
Савезну Републику Југославију била кршење међународног права.

Специјални извештач за људска права, Јиржи Динстбир, исто тако је видео оно што није Карла, али доживео је да га ућуткује људска наказа са именом Кушнер. Карла је ових дана добила и отворено писмо од Рејмонда Кента, професора калифорнијског универзитета Беркли, у коме јој отворено пребацује да је води политика, а не право и правда и, између осталог, додаје: Хашки суд је само инструмент све присутнијег неонацизма. Шта је правда, одређујући моћни НАТО и још одређеније америчка супер сила. Подсетимо и то да је сама Ција признала да је почела са праксом егзекутирања оптужених Срба, без претходног довођења у Хаг!

Тако се, дефинитивно, показало да ће се клупко одмотати тек оног момента када Клинтон изгуби имунитет окончавањем свог председничког мандата ове године. До тада, Карла може да уради још неко непочинство, али јасно је да ће ускоро бити враћена онамо одакле је и дошла. Јер, укратко речено, ова сподоба, која се понаша као да заиста долази са неког белосветског тротоара, нема шансе да се претвори у неку свету покајницу. Она је одавно предала душу Баволу и чека још само свог Американца из овалног кабинета Беле куће у Вашингтону.

Нажалост, тиме се неће све и завршити јер, како каже Талмуд, "Јао ономе на раштају чији суци заслужују сваку осуду".

Милан Радивојевић

Кинеска амбасада: по Карли дел Понте
једини цивилни објекат срушен у НАТО агресији

САОПШТЕЊА ЗА ЈАВНОСТ

ПРЕДСЕДНИЧКОГ КОЛЕГИЈУМА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ЦРНА ГОРА ОАЗА КРИМИНАЛА

Београд, 6. 6. 2000. године

Председнички колегијум Српске радикалне странке разматрао је актуелну политичку ситуацију у отаџбини са посебним освртом на предстојеће локалне изборе у Подгорици и Херцег Новом.

Председнички колегијум српских радикала констатује да се економска криза и социјална беда шире Црном Гором, а да број социјално угрожених домаћинстава сваким даном расте. Заслуга за овакво катастрофално стање припада актуелном режиму Мила Ђукановића који је у потпуности запоставио интересе и потребе грађана, а своје деловање усмерио ка разбијању Савезне Републике Југославије, како би појединци из врхова власти несметано наставили да се баве шверцом, криминалом и другим мафијашким пословима.

Грађани Црне Горе су у протеклом периоду осетили све благодети живота под марионетским режимом, по вољи Сједињених Америчких Држава, а који је упропастио, понизио и осиромашио Црну Гору и њено становништво. Црна Гора је данас оаза шверца, криминала и корупције, са потпуно уништеном привредом, о чему сведочи и катастрофално стања у некада успешним предузећима попут Железаре "Никшић" и Комбината алуминијума у Подгорици.

Председнички колегијум Српске радикалне странке сматра да су избори за органе локалне самоуправе у Подгорици и Херцег Новом најбоља прилика да грађани искажу своје противљење намерама сепаратистичког режима да Црну Гору претвори у још једну америчку банану републику. Српски радикали су акценат у свом политичком деловању ставили на борбу против надоласећег америчког зла и својим досадашњим ангажовањем недвосмислено су потврдили приврженост очувању заједничке државе и одбрани њене слободе, части и достојанства.

Председнички колегијум српских радикала истиче да економску кризу и социјалну беду у Црној Гори може превазићи само одговорна и поштена власт спремна да се ухвати у кошгац са нарасталим проблемима. Српски радикали својим домаћинским односом у Републичкој и Савезној влади, а посебно у општини Земун, показују шта значи одговорна и ефикасна власт која ради у интересу народа. Стога, Српска радикална странка позива грађане Подгорице и Херцег Новог да поверење укажу коалицији "Југославија – Момир Булатовић, Социјалистичка народна партија, Српска радикална странка, Српска народна стра-

нка". Глас за патриотску коалицију је глас за опстанак заједничке државе, као стабилне и слободне отаџбине српског народа Србије и Црне Горе.

Председнички колегијум Српске радикалне странке је уверен у победу коалиције "Југославија" над проамеричким снагама које су Црну Гору довеле до националне, економске и социјалне катастрофе, чиме ће се осујетити планови Американаца и њихових слугу о распарчавању српског националног простора и уништењу нашег народа и отаџбине.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

Демократска партија социјалиста:
због шаке долара спремни да погазе све вредности

ОПОЗВАТИ ПРИЗНАЊЕ ХРВАТСКЕ

Београд, 13. 6. 2000. године

Председнички колегијум Српске радикалне странке захтева од Савезне владе Савезне Републике Југославије опозив признања Републике Хрватске у њеним авнојевским границама и прекид свих дипломатских односа са новом усташком државом која и даље под окупацијом држи Републику Српску Крајину и не дозвољава повратак прогнаних Срба.

Окупација Републике Српске Крајине изведена је супротно свим међународноправним стандардима, Повељи Уједињених нација и одлукама њених највиших органа. Наиме, најпре је признато противправно отцепљење Републике Хрватске у њеним неисторијским границама, а против легално формиране државне творевине српског народа Републике Српске Крајине, чија се територија налазила под официјелном заштитом снага Уједињених нација, изведена је злочиначка акција чији је поразни резултат био на хиљаде мртвих Срба и стотине хиљада протераних са вековних огњишта. Свако прихватање резултата злочина и противправног понашања хрватске државе и међународних организација злочин је по себи.

Председнички колегијум српских радикала захтева хитно повлачење свих југословенских дипломата и представника српске и југословенске државе из Републике Хрватске. Они у Загребу немају шта да траже све док се српска Далмација, српска Лика, српска Банија, српски Кордун, српска Барања и српска Славонија налазе под усташком окупацијом. Не постоји ниједан рационалан разлог за одржавање дипломатских односа са државом која је по трећи пут у овом веку починила геноцид над српским народом. Опозив признања хрватске усташке творевине, чије је стварање сваки пут било поплочано хиљадама српских жртава, најмање је што наша држава може да учини из пијетета према страдалицима који су мучки побијени само зато што су српског рода и православне вере.

Председнички колегијум Српске радикалне странке указује да, иако је у Хрватској дошло до смене власти, однос према Србима остао је непромењен, јер мржња према свему што је српско дубоко је уткана у хрватском народу и ту никакве разлике неће бити, без обзира на то ко влада Хрватском. Стога, српски ра-

дикали сматрају да је неопходно да државно руководство Савезне Републике Југославије хитно покрене питање ослобађања од окупације територије Републике Српске Крајине и повратка српског становништва протераног у акцијама усташких хорди у мају и августу 1995. године. Пошто не постоји ниједан међународни правни акт који легализује геноцид, нема разлога ни да га наша држава признаје.

Председнички колегијум Српске радикалне странке истиче да се до престанка окупације Републике Српске Крајине и ослобођења свих српских етничких

територија, Република Хрватска мора сматрати непријатељском државом и тако се према њој односити. Упркос чињеници да српске националне просторе тренутно гази окупаторска чизма, српски радикали ће наставити борбу за остварење најважнијег националног циља – ослобођења и уједињења свих српских земаља, уверени да није далеко дан када ће се испунити вековни сан нашег народа о јединственој и јакој српској држави.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

Усташки циљ: без повратка прогнаних Срба

ДЕМОКРАТИЈА КУКАСТОГ КРСТА

Београд, 20. 6. 2000. године

Председнички колегијум Српске радикалне странке на својој редовној седници разматрао је актуелну политичку ситуацију у отаџбини, са посебним освртом на стање у Републици Српској.

Председнички колегијум српских радикала сматра да је забрана учешћа Српској радикалној странци на изборима у Републици Српској још једна у низу одлука тоталитарног, фашистичког типа у режији Сједињених Америчких Држава и међународних организација које раде под њиховим патронатом. Намера америчких злочинаца је јасна, по сваку цену уништити државу за чију су слободу гинули најбољи српски синови. Очигледно је да вашингтонским челицима смета све што је српско.

С обзиром да се деловање Српске радикалне странке темељи на очувању српске државности и супротстављању америчкој намери о утапању Републике Српске у некакву унитарну Босну и Херцеговину, америчким гаулајтерима смета политичка снага која ужива све већу популарност у српском народу и која бескомпромисно заступа његове интересе. Прогон политичких странака и осведочених српских родољуба подсећа на време када су идеолошки претходници америчких фашиста на исти начин спроводили замисао о новом светском поретку, у којем ће сви беспоговорно испуњавати њихове жеље и хирове.

Председнички колегијум Српске радикалне странке упозорава српски народ Републике Српске да овако осмишљени избори без изборних правила и Изборног закона Републике Српске, представљају фарсу чији је циљ довођење на власт издајника, попут Милорада Долика и Биљане Плавшић, који ће давати легитимитет америчким злочинима и окупацији Републике Српске. Вашингтонски злочинци не бирају средства и начине да пониште резултате борбе српског народа за право на избор и сопствену државу и доносе законе који су у супротности са Дејтонским споразумом и који су усмерени ка уништењу српске државе западно од Дрине.

Председнички колегијум српских радикала истиче да данас сви виде право лице америчке демократије, по чијим мерилима у политичком животу има места само за оне политичке организације које заступају америчке интересе, док деловање српских родољуба, без обзира на вољу и жеље српског народа, мора бити по сваку цену онемогућено.

Председнички колегијум српских радикала указује да је и на претходним

локалним изборима, амерички окупатор, уз подршку српских издајника, организовао изборе са унапред познатим резултатима, желећи тиме да елиминира српске радикале. Међутим, велики део српског народа Републике Српске одазвао се позиву на бојкот показујући вашингтонским силницима да не прихвата турске који ће му одређивати у којој ће држави живети и какву ће власт имати.

Српски радикали ће и даље доследно истрајавати на остварењу најважнијег патриотског задатка, слободе и уједињења српских земаља у јединствену државу и у томе их не могу спречити никакве одлуке, забране ни антисрпска решења америчког окупатора и његових помагача.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

Поклонници "свастике": смета им све што је српско
Бил Клинтон и Медлин Олбрајт

КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЗА НОВИНАРЕ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ФАШИСТИЧКИ ТЕРОР СФОР-А

15. ЈУН 2000. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, западни окупатори у Републици Српској све бескрупулозније се понашају, гуше основне демократске слободе и људска права и проводе све отворенију окупацију западне српске државе. Поново су одлучили да се забрани излазак на изборе Српској радикалној странци и то овог пута на републичке парламентарне изборе.

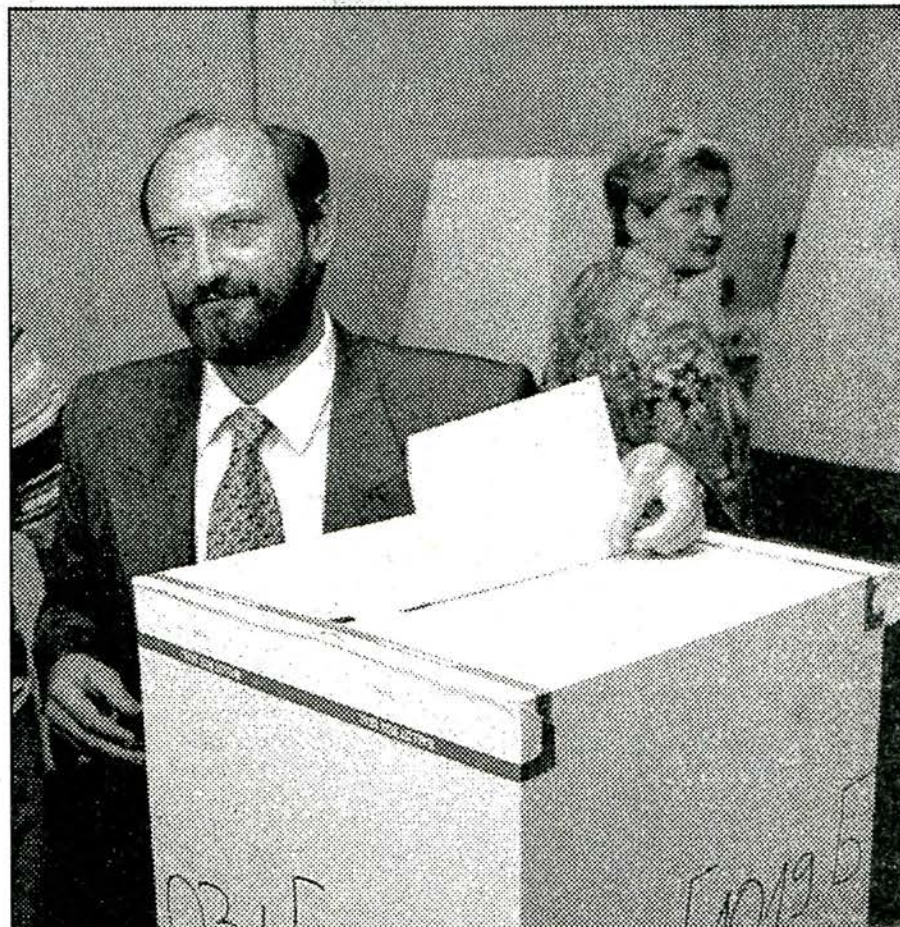
С друге стране, забранили су излазак на изборе Српској странци за Крајину и Посавину. На крају, оспорили су смену Биљане Плавшић у Српском народном савезу и оспорили су демократски изражену вољу те партије на њеној последњој скупштини о избору новог председника. Непрекидно се минира рад Народне скупштине, а влада Републике Српске већ две године није ни легитимна ни легална. Одавно је морала да буде конституисана нова влада или да се распишу ванредни избори. Ни у једној западној држави не би се толерисала ова ситуација коју су западне силе створиле у Републици Српској.

Због тога Српска радикална странка позива све политичке партије Републике Српске да се томе енергично супротставе. Ми захтевамо од Народне скупштине Републике Српске да одмах донесе изборни закон, да формира нову владу и да се нови избори држе по изборном закону Републике Српске, без мешања ОЕБС-а, без мешања западних сила. То је једини начин да се сачува Република Српска. Имали смо ситуацију на локалним изборима да су неке партије ликовале што је српским радикалима забрањен излазак, рачунајући да ће добити наше гласове. Неке су и добиле солидан број наших гласова, али, овога пута, уколико се не одстрани ОЕБС из изборног

процеса, уколико се не донесе нови закон и уколико Српска радикална странка не може да изађе на парламентарне изборе, ми ћемо антиизборну кампању почети одмах, па никакве забуне неће бити и нека се Српска демократска странка не радује унапред да може да рачуна

на наше гласове и на наше гласаче. Таква ситно шићаршијска политика донеси малу корист, а наноси огромну штету Републици Српској.

Српска радикална странка није задовољна изборним резултатима на локалним изборима у Подгорици и Херцег

Реприза "демократије": српским радикалима опет забрањено учешће на изборима

Новом, али не можемо да кажемо ни да смо презадовољни. Ми смо, заправо, остали на оном нивоу на коме смо били и раније. Ону снагу коју смо имали у Херцег Новом ми смо сачували, а на подгоричким изборима нисмо постигли неки значајнији напредак. Коалиција коју смо формирали са Социјалистичком народном партијом Црне Горе и Српском народном странком је добро функционисала. Тој коалицији прикључио се ЈУЛ и још неколико левичарских партија.

Међутим, десио се један безобразлук који је индукован из Београда и који је пореметио наше коалиционе односе. Иван Марковић је, ко зна на који начин, наметнуо да се појави и Радикална стра-

странка сматра за нужно да се јавно дистанцирамо од таквих поступака. Иван Марковић им и пише саопштења.

Синиша Вучинић лансира различите лажи и измишљотине. Лансирање таквих ноторних лажи, заправо, нама свима наноси штету, јер се те лажи лансирају преко државне агенције ТАНЈУГ, преко листова из Политичке компаније и преко многих телевизија из унутрашњости којима доминирају наши коалициони партнери. Ми захтевамо да се одмах то прекине да се не би даље реметили наши коалициони односи у Србији.

С друге стране, велику штету нам је нанела југословенска телевизија ЈУ ИНФО. Стотину партизанских филмова су

давања трудницама, пензионерима и тако даље?

Др Шешељ: Интензивно радимо на пројекту закона којим ћемо решити питање заосталих дечијих додатака, породилских и трудничких додатака. Реч је о заостатку од пуне две године. Начелну сагласност смо постигли, не бих вам говорио о конкретним решењима док се све до краја не заврши, али, у принципу, сви који имају право на дечије додатке и породилске додатке добиће, као државне бонове или државне обвезнице, одређене хартије од вредности којима ће моћи да плате комуналне услуге или, евентуално, купе неку робу у продавницама, поготово кад је реч о продавницама за децу. Имамо читав низ различитих

Огољени фашизам: кабадахије у туђем дворишту

нка левике "Никола Пашић" као коалициони партнер. Ми са Радикалном странком левике "Никола Пашић" никакве везе нигде нисмо имали. Ћутали смо док се не заврше избори да не бисмо пореметили у јавности наше коалиционе односе и да на тај начин не бисмо нанели штету коалицији. Али, штета је већ нанесена једним беспризорним потезом, форсирањем групе манијака, криминалаца, лажова, људи који немају никаквог морала, части и образа, а који су окупљени око Синише Вучинића у Радикалну странку левике "Никола Пашић".

Нажалост, Иван Марковић ту странку форсира и у политичком животу Србије. Њој су отворена врата државних медија, организује им лично Иван Марковић гостовања по локалним телевизијама, реакције јавности су катастрофалне, велика брука на наша плећа се, заправо, сваљује и Српска радикална

приказивали у време предизборне кампање и тиме су демотивисали наше потенцијалне гласаче да изађу на изборе. Нико нормалан то више не воли. Српски народ је у целини превазишо омразе из Другог светског рата. Потписали смо декларацију о националном јединству када смо ушли у Владу Србије. Бесмислено је више та питања потенцирати. Уместо да се створи једна квалитетна телевизија, која ће парирати режимским телевизијама у Црној Гори, створена је телевизија која изазива подсмех народа и због које ликују наши политички противници у Црној Гори. Бољу награду им нисмо могли дати. Бољи допринос њиховим добрим резултатима. Само кажу, ево шта вас чека ако ови победе. Угушиће вас партизанским филмовима.

Новинар: Да ли ће влада Србије наћи скоро могућност да исплати социјална

идеја, а интензивно радимо да тај закон што боље уобличимо. И мислим да ћемо то до краја јуна да завршимо.

Новинар: Уколико би Иван Марковић наставио са оваквим понашањем да ли би могло да резултира реакцијом ваше странке да изађе, можда, из Владе, с обзиром да се на неки начин...

Др Шешељ: Извините, из ког сте ви медија?

Новинар: Вечерњих новости.

Др Шешељ: Па и прошли пут сте ми поставили једно врло интересантно питање, чак сте ме мало и изненадили. Ја вам дадох исцрпан одговор, а после видим да тај одговор и питање нисте објавили у вашим новинама. То ме мало зачуђује. Мислим да оно што новинари из појединих редакција овде питају, то онда и објаве у својим новинама, поготово оно питање које су сами поставили, је ли тако?

Што се тиче оваквог понашања Ивана Марковића, то није разлог да ми цепамо коалицију, али је довољан разлог да саопштимо своје мишљење јавности и да се од тога оштро дистанцирамо и да целог јавности саопштимо да са том опадничком странком, Радикалном странком левице "Никола Пашић", немао никакве везе. Да нас Пангић и њему слични не би прозивали, да заправо, тај Синиша Вучинић говори оно што ми мислимо. То није истина. Ми то категорички одбацујемо, а народ зна да процени шта је шта.

Новинар: Да ли постоји могућност да влада Србије уведе принудну управу у Београдски водовод?

Др Шешељ: Ми невољно уводимо принудне управе у јавним предузећима. Ми сада критикујемо стање у градском водоводу да не бисмо уводили принудну управу, као што смо критиковали стање у Градском саобраћајном предузећу, па тек када је догорело до ноката, онда смо применили принудну управу. Критиковали смо и Студио Б, две године, док није било неопходно да се уведе принудна управа. Ми још нисмо одлучили да уведемо принудну управу и покушаћемо да избегнемо увођење. Покушаћемо политичким притисцима, политичким средствима да изнудимо да се стање у градском водоводу и канализацији среди, да постане нормално.

Новинар: Како оцењујете садашње стање у Београдском водоводу и какве су ваше прогнозе, шта Београђане очекује током лета, пошто је већ проблем...

Др Шешељ: Стање у градском водоводу је веома лоше и већ постоје несташице воде. А ми смо вам на неколико конференција за штампу говорили о плану неких људи из руководства Српског покрета обнове да се вештачки направи велика криза, у току летњих месеци, са снабдевањем воде и одвозом градског смећа. Они су планирали да све људе који су им били непоуздани смене и доведу људе који ће до краја бити послушни. Чак и секретарице појединих директора су планирали да смене. И човек који је доведен на то место, као човек Српског покрета обнове, овај директор Ускоковић, се томе супротставио. Без обзира што им је ових неколико година служио без поговора, и ово је прешло неку меру коју је он могао поднети.

У градском водоводу и канализацији не исплаћују се плате, не обавља се основна функција, ништа није урађено да се повећају капацитети градског водовода. Имамо проблем у земунским селима. Радикалска власт је направила око 40 километара водовода, а тај водовод још није прикључен на градску мрежу иако су сви послови завршени. Сад су напокон прикључили Бечмен и Петровићи, а остали су још Јаково, Прогар, Грмовац и Плави хоризонт, мислим да још нису прикључени иако су сви радови завршени. Општина је сама улагала новац. Ми направимо део водоводне мреже и нудимо да поклонимо, а они неће да узму. То је само један политички

хир мотивисан жељом да се постигне де-струкција.

Новинар: Удружена опозиција је најавила заједничку кампању већ за савезне изборе. Да ли се ви спремате за изборе и шта мислите о тренутној снази опозиционих партија?

Др Шешељ: Српска радикална странка се почела спремати за изборе чим су претходни избори завршени. Ми верујемо у снагу наше странке, у поверење народа, и, што је најважније, Српска радикална странка се ничим није обрукала у политичком животу. Показали смо да смо способни и да имамо добре кадрове, да смо савесни, да часно радимо свој посао.

Што се тиче опозиције, она је проамеричка, прозападна и самим тим у старту је себе онеспособила за било какав озбиљан резултат. На предстојећим изборима главна борба за гласове водиће се између Српске радикалне странке, с једне стране, и Социјалистичке парти-

Ниски ударици ЈУЛ-а: Марковић форсира тзв. Радикалну странку левице "Никола Пашић"

је Србије и ЈУЛ-а, са друге стране.

Новинар: Тражили сте да се укину дипломатски односи са Хрватском због најновијих прогона Срба у Хрватској. Шта мислите колико је то сада реално и да ли може доћи до неке ревизије Дејтонског споразума, с обзиром да је Холбрук најавио неки нови Дејтон познат само њему?

Др Шешељ: Што се тиче холбруковања, мислим да је наша држава са њим дефинитивно завршила. Дипломатски односи са Хрватском немају везе са Дејтоном, јер да је у питању Дејтонски споразум, пре свега би били успостављени дипломатски односи између Савезне Републике Југославије и Босне и Херцеговине. Ту још постоје сметње, али Српска радикална странка није кате-

горички против успостављања тих дипломатских односа.

Нисмо задовољни територијалним опсегом Републике Српске, али сматрамо да је и то нешто што представља значајно остварење српског народа. Увек смо били против дипломатских односа са Хрватском, док траје окупација Републике Српске Крајине. Ми никад од тога нисмо одустајали. Ми смо у уторак само поновили наш стари захтев. Да ли ће он бити прихваћен од стране наших коалиционих партнера, ми унапред не знамо, али знате, у политици увек има услова и противуслова, уступака и противустапака, тако да није немогуће да ми постигнемо договор по том питању.

Новинар: Да ли представници ваше странке у Влади учествују, на било који начин, у припремању закона о тероризму и докле се стигло са тиме?

Др Шешељ: На закону се ради. Упознат сам са текстом прве верзије. Дао сам и неке примедбе на тај текст. Закон ће бити урађен, наравно, и биће донешен у пакету са ова три закона о исплати заосталих деценијских долатака, о продаји простора за стару девизну штетњу и са законом о јавним предузећима.

Новинар: Питам вас зато што је господин Шаиновић најавио да ће бити за крај прошле недеље, па је онда прошле недеље рекао да је могуће то и на савезном нивоу.

Др Шешељ: Ова четири закона морају заједно да се направе па да се иде са њима на Републичку скупштину. Не може скупштина за сваки закон појединачно да се заказује.

Новинар: А што се тиче савезног нивоа?

Др Шешељ: На савезном нивоу још није било озбиљније иницијативе. Савезна влада о томе није расправљала.

Новинар: Да ли у нацрту стоји да људи који имају оружје регистровано код куће морају да врате то оружје држави уз неку потврду или ће и даље моћи грађани, у оквиру свога стана, свога поседа, да држе оружје и наравно...

Др Шешељ: Не могу да вам говорим о садржају док влада то питање не реши. Било би крајње некоректно са наше стране. Сазнаћете у најскорије време. Очекујемо сваки дан да се закаже ванредно заседање Републичке скупштине са четири тачке дневног реда. Можда буде и више тачака, али ово су оне четири основне. Ово су четири тачке по којима смо постигли политички договор.

Новинар: Имате ли неки коментар на одлазак делегације неких Срба са Косова у Уједињене нације?

Др Шешељ: О издајницима попут владике Артемија, Момчила Трајковића, Раде Трајковића, једноставно, немамо разлога да говоримо. Њихова је издаја све дубља и дубља, морално посрнуле дефинитивно и ти људи не заслужују никакву пажњу. То су бивши људи, људске олупине у сваком погледу. И Ранђел Нојкић, да га не заборавимо.

ПРЉАВЕ НАМЕРЕ АМЕРИКЕ И КФОР-А

22. ЈУН 2000. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, амерички злочиначки окупатори и њихове слуге на Косову и Метохији настављају са својим акцијама да отерају преостало српско становништво, посебно из четири најсеверније општине Косова и Метохије. Американци настоје да Шиптаре, који никада нису живели у северном делу Косовске Митровице, населе на том подручју у довољном броју да то покрене нови талас исељавања српског становништва. Срби се томе грчевито опиру, Срби су тамо малобројни и препуштени готово сами себи, али њихов јуначки отпор очигледно квари америчке планове.

Српска радикална странка ће учинити све што је у њеној моћи да се спречи реализација таквих паклених замисли, али, наравно, све што се постигне, пре свега, резултат је деловања тамошњих Срба, српских јунака, који одбраном Косовске Митровице и преосталих српских енклава, заправо, бране целокупно српство. Ми из остатка Србије треба да им помогнемо колико можемо, колико умемо, и да им омогућимо извесну логистичку подршку за сва њихова настојања, за све оно што они раде. Али, непрекидно треба алармирати светску јавност, указивати на такво америчко понашање и, пре свега, утицати на друге сталне чланове Савета безбедности Уједињених нација да се енергичније супротставе америчким злочинима.

Српска радикална странка се нада да ће влада Србије до краја месеца припремити пројекте значајних закона и изаћи са њима пред Народну скупштину. Реч је, пре свега, о Закону о откупу пословног простора старом девизном штедњом, Закона о исплати заосталих дечијих додатака, породилских одсустава, материнских додатака, вредносним хартијама којима ће моћи да се плате неке комуналне услуге или купу роба која је потребна за свакодневни живот.

Разне варијанте су могуће у коначној верзији тог закона, плаћање комуналија, плаћање боравка деце у дечијим обдаништима, куповина уџбеника, докуп станова, дакле, ако је неко ушао у дугорочни откуп стана па може преостале рате да плати на овај начин. Затим, куповина робе предузећа која дугују Фонду за развој Србије, па онда предузећа тим обвезницама, тим вредносним хартијама које добију за своју робу могу да врате део дуга, чак уз одређен попуст. То су све варијанте о којима се размишља. Надамо се да ће тај закон бити ујачкорије време усаглашен.

Оно што сматрамо веома важним је Закон о јавним предузећима како би та јавна предузећа била под стриктнијом јавном контролом и како би држава свој

буџет могла да пуни делом из њиховог објективно оствареног профита.

Српска радикална странка је дошла у посед прилично поузданих података који потичу из најужег круга сарадника Мило Ђукановића, да је лично Мило Ђукановић организовао овај атентат на Вука Драшковића да би неке своје политичке амбиције остварио, пре свега, да би претекао Драшковића у додворавању Медлин Олбрајт, пошто је Драшковић ту био у наизглед тешко надокнадивој предности, после оног љубљења руке Медлин Олбрајт. Па Мило Ђукановић тражи сваку варијанту да ту предност надокнади како би он био главни амерички играч, а не Драшковић. Ако ме питате колико су поуздане ове наше информације, у истој мери су поуздане као оне информације које је Ђукановићева штампа објавила да ја стојим у позадини атентата на Драшковића. Наравно, реч је о једној великој трагикомедији у којој је Драшковић, вољно или невољно, то ће време показати, главни јунак.

Новинар: Познато је да Српска радикална странка има јак тим за проблем наркоманије, експертску групу. Да ли, можда, преко тог тима немате неке податке да је овај наводни атентат био везан за нешто слично?

Др Шешељ: Ми располажемо тако прецизним подацима да би могли изаћи директно у јавност. Тако да не би могли да шпекулишемо. Оно што знамо прилично поуздано, то је да је умешан Мило Ђукановић. У којој мери је Мило Ђукановић умешан, у истој у којој и ја. У најмању руку. Можда више, али сигурно није мање. Које су то индиције које указују на његову умешаност. То је чињеница да је Драшковић увек имао обезбеђење црногорске полиције, а те вечери није. Нека Ђукановић одговори на то питање.

Људи који су ухапшени, очигледно да су везани са неким криминалним круговима, а своја штампа пише да су били у обезбеђењу Горана Свилановића својевремено. На та питања треба одговорити. А не унапред лупетати разноразним сензационалним оптужбама, а после се наћи у чуду и смиривати лопту. Сада више тих оптужби нема. Има, али преносе се из трећих и четвртних уста. Не посеже више нико из црногорског врха таквим оптужбама. Ствари су још увек прилично мутне, наравно. Видећемо, време ће показати шта стоји у позадини.

Што се тиче наркоманије, ви знате ту су у игри били разни људи који су главну мрежу трговином дрогом држали у нашој земљи, попут Солета Ускоковића, Јаиновића Дугог, па и овај Бата Трлаја и Мирко Босанац и Чанда. Сви су они били умешани у трговину дрогом. Ко још? Постоји још један Драшковић. Зове се Андрија Драшковић. Он је преостали главни трговац дрогом у нашој зем-

љи. Е да ли су ова браћа Ловрић везани са тим или не, ја то не знам. Нисам главни експерт за криминалце тог ранга, али неке ствари знамо поуздано, по природи посла на коме се налазимо.

Новинар: Могу ја још једно питање, пошто је тишина. Својевремено, док сте и ви били опозиција, било је речи да је Вук Драшковић највећа штеточина за опозицију. Да ли има индиција да је то са неке друге стране још, имате ли још неке податке. Доста сте тога рекли, да ли још нешто има ту да се каже?

Др Шешељ: Не могу да улазим у ствари које не познајем детаљно. Нити је то питање којим се посебно бави Српска радикална странка. Надамо се да ће време показати, истрага и тако даље. Свима вама је јасно коме је највише стало да Драшковић нестане са српске политичке сцене. Сигурно Српској радикалној странци није стало. Не можемо замислити кориснијег човека за нашу политичку опцију на опозиционој сцени од Драшковића.

Новинар: Занима ме, поред ова два начина, како треба помоћи Србима који су остали у северном делу Косовске Митровице, на који начин још размишљате да може да им се помогне?

Др Шешељ: Наша помоћ је, пре свега, материјалне природе. Влада Србије је до сада много помагала, помагала је и Српска радикална странка. Трудићемо се да помогнемо још више. Та материјална помоћ, заправо, представља нашу суштинску логистичку подршку. Али, немамо могућности да обезбедимо функционисање институција система на Косову и Метохији на онај начин на који би то требало, на који би било пожељно, јер окупатор то спречава. Чак нам је окупатор рушио предајнике државне телевизије.

Окупатор сваку нашу организовану активност настоји у старту да елиминира. Срби на Косову и Метохији се, пре свега, самоорганизују. Српски патриоти, каквих је 99% тамо. Та шачица издајника, која служи окупатору, нема никакво упориште у српском народу. Они не представљају никога.

Новинар: Доста се прича на Западу и у неким круговима овде, о периоду после Милошевића. Да ли Српска радикална странка има неку своју стратегију за тај период?

Др Шешељ: Српска радикална странка сматра да су све такве шпекулације најобичнија глупост. Овде никада никаквих озбиљних разговора на ту тему није било.

Друго, Српска радикална странка је за то да се увек искључиво на изборима одлучује ко ће бити на власти у Србији, која ће политичка партија доминирати и какав ће бити распоред функционера на политичким функцијама.

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ

ЈАВНИ КОНКУРС

ЗА ДОДЕЛУ ПЛАЦЕВА ЗА ИНДИВИДУАЛНУ СТАМБЕНУ ИЗГРАДЊУ НА ЛОКАЦИЈИ ИЗМЕЂУ БЕЧМЕНА И ПЕТРОВЧИЋА

Предмет конкурса је 283 грађевинских парцела у величини између 6,5 и 7 ари

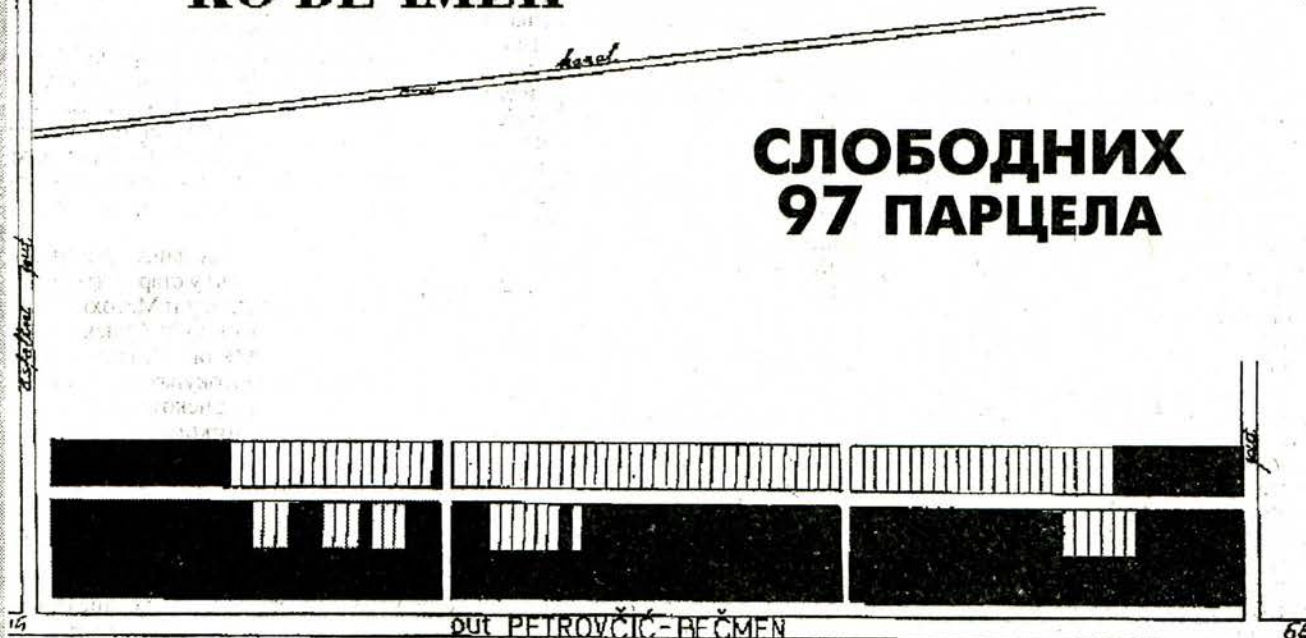
Парцеле се налазе уз асфалтни пут између насељених места Бечмен и Петровчић.

Уз овај комплекс изграђен је примарни градски водовод и постоји енергетски далековод високог напона.

- Парцеле се продају по цени од 50 дин/м²
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова оглашавања уплати износ од 50 динара на жиро-рачун број 40805-743-0-2671 „Земунске новине“
- Пријаве се предају у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба бр. 65, а ближе информације могу се добити на телефон 198-323/36

ПРИБЛИЖНА РАЗМЕРА 1:5000
КО БЕЧМЕН

СЛОБОДНИХ
97 ПАРЦЕЛА

Стање продатих плацева 30. јуна 2000. године

ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ „ЗИПС“ Земун, Трг победе 1

РАСПИСУЈЕ КОНКУРС ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ПИСМЕНИХ ПОНУДА ЗА ИЗДАВАЊЕ У ЗАКУП ПОСЛОВНОГ ПРОСТОРА

● Земун – улица Шилерова број 7

Површина 107,00м², најнижа почетна месечна закупнина коју је понуђач дужан да понуди не може бити испод 24,40 динара по м²

● Земун Поље – улица Фрање Крча 1

Канцеларија, површина 9,00м², најнижа почетна месечна закупнина коју је понуђач дужан да понуди не може бити испод 35,20 динара по м².

ОПШТИ УСЛОВИ КОНКУРСА:

- право учешћа на конкурсима имају сва заинтересована правна и физичка лица регистрована за обављање пословне делатности
- понуђач је дужан да у понуди наведе коју ће пословну делатност обављати у пословном простору
- сваки понуђач је дужан да уз понуду достави и копију вирмана о уплати 200,00 динара (бесповратно) на жиро-рачун број 40805-743-0-2671 на име трошкова оглашавања
- понуде се достављају у року од 8 дана од објављивања огласа у затвореној коверти са назнаком на полеђини коверте „ПОНУДА НЕ ОТВАРАЈ”. Понуде се предају поштом или непосредно у просторијама ЈП „Пословни простор - Земун”, Трг победе 1
- Предност при избору има понуђач који:
 - понуди највећу почетну месечну закупнину,
 - понуди најквалитетнији програм рада.
- Изабрани понуђач је дужан да пре закључења уговора о закупу уплати излицитирану закупнину за прва 3 месеца закупа у року од 3 дана по коначности одлуке о избору.
- Пословни простор се издаје у виђеном стању. Изабрани понуђач је дужан да изврши адаптацију пословног простора сопственим средствима по прибављеној сагласности „ЗИПС”-а без остваривања својинских или других права.
- Пословни простор се може разгледати сваког радног дана у времену од 8 до 14 часова.
- Непотпуне и неблаговремене понуде неће бити разматране.
- Све информације у вези овог конкурса могу се добити на телефоне: 011/ 610-239 или 610-369.

РАСПИСУЈЕ КОНКУРС ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ПИСМЕНИХ ПОНУДА ЗА ИЗДАВАЊЕ У ЗАКУП ПОСЛОВНОГ ПРОСТОРА

● Бољевци – Браће Гавраић 1

2 канцеларије, површина 9м² + 16м², најнижа почетна месечна закупнина коју је понуђач дужан да понуди не може бити испод 16,50 динара по м².

● Бољевци – Видео игре

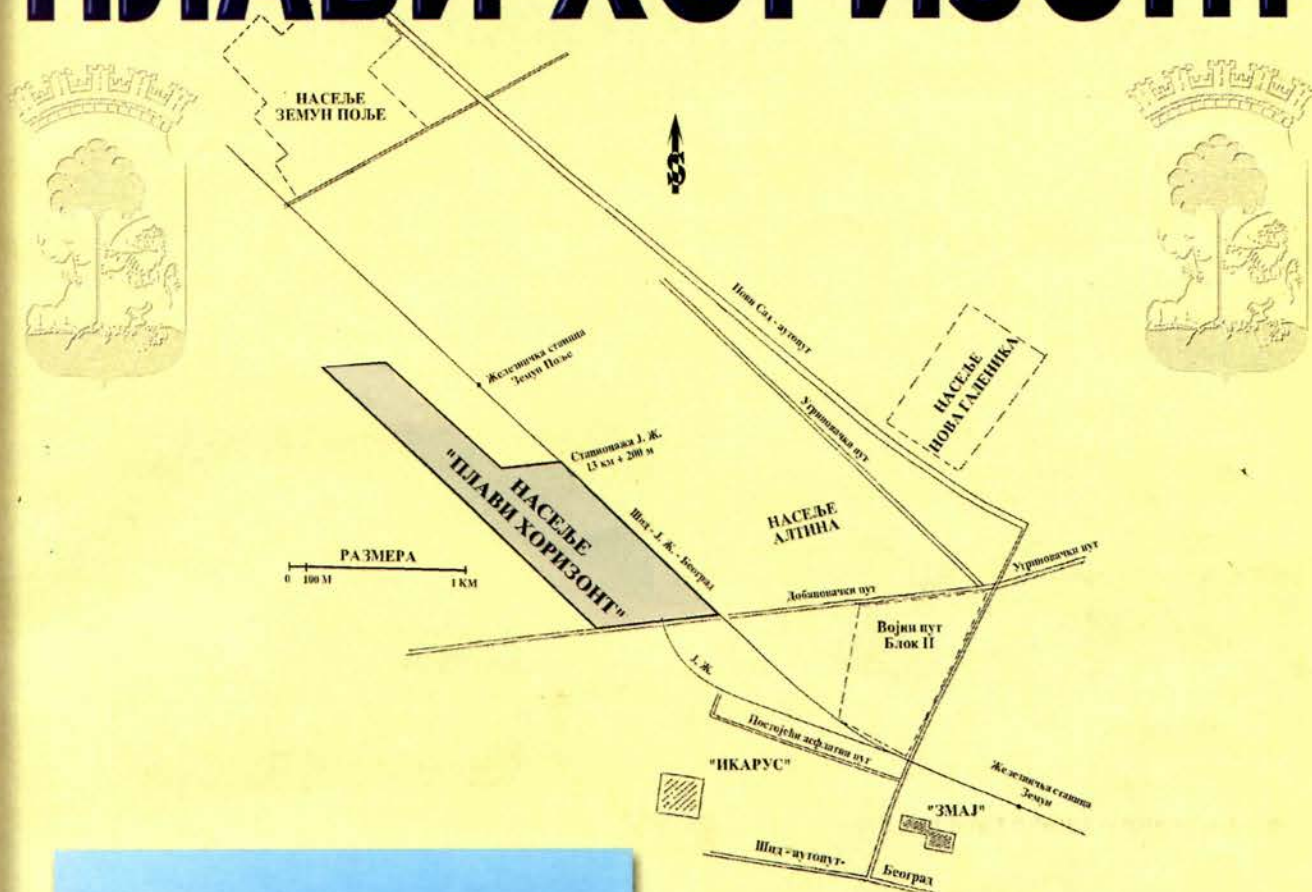
Површина 32,50м², најнижа почетна месечна закупнина коју је понуђач дужан да понуди не може бити испод 23,50 динара по м².

ОПШТИ УСЛОВИ КОНКУРСА:

- право учешћа на конкурсима имају сва заинтересована правна и физичка лица регистрована за обављање пословне делатности
- понуђач је дужан да у понуди наведе коју ће пословну делатност обављати у пословном простору
- сваки понуђач је дужан да уз понуду достави и копију вирмана о уплати 200,00 динара (бесповратно) на жиро-рачун број 40805-743-0-2671 на име трошкова оглашавања
- понуде се достављају у року од 8 дана од објављивања огласа у затвореној коверти са назнаком на полеђини коверте „ПОНУДА НЕ ОТВАРАЈ”. Понуде се предају поштом или непосредно у просторијама ЈП „Пословни простор - Земун”, Трг победе 1
- Предност при избору има понуђач који:
 - понуди највећу почетну месечну закупнину,
 - понуди најквалитетнији програм рада.
- Изабрани понуђач је дужан да пре закључења уговора о закупу уплати излицитирану закупнину за прва 3 месеца закупа у року од 3 дана по коначности одлуке о избору.
- Пословни простор се издаје у виђеном стању. Изабрани понуђач је дужан да изврши адаптацију пословног простора сопственим средствима по прибављеној сагласности „ЗИПС”-а без остваривања својинских или других права.
- Пословни простор се може разгледати сваког радног дана у времену од 8 до 14 часова.
- Непотпуне и неблаговремене понуде неће бити разматране.
- Све информације у вези овог конкурса могу се добити на телефоне: 011/ 610-239 или 610-369.

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ
КОНКУРС
ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

- Парцеле се налазе у продужетку насеља Алтина, са леве стране пруге Београд-Батајница, од Добановачког пута до насеља Земун Поље.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 300 динара/м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 300 динара на жиро рачун бр. 40805-601-1-178255 "Земунске повине".
- Пријаве се подnose у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон: 198-323 локал 36.

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ

НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПЛАЦЕВА ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ
ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА
ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

ДО САДА ЈЕ ПРОДАТО
452 ПЛАЦА

ЦЕНА ПЛАЦЕВА:
300 ДИН/М²

ЦЕНА ВАЖИ ДО
31. ЈУЛА 2000. ГОДИНЕ

